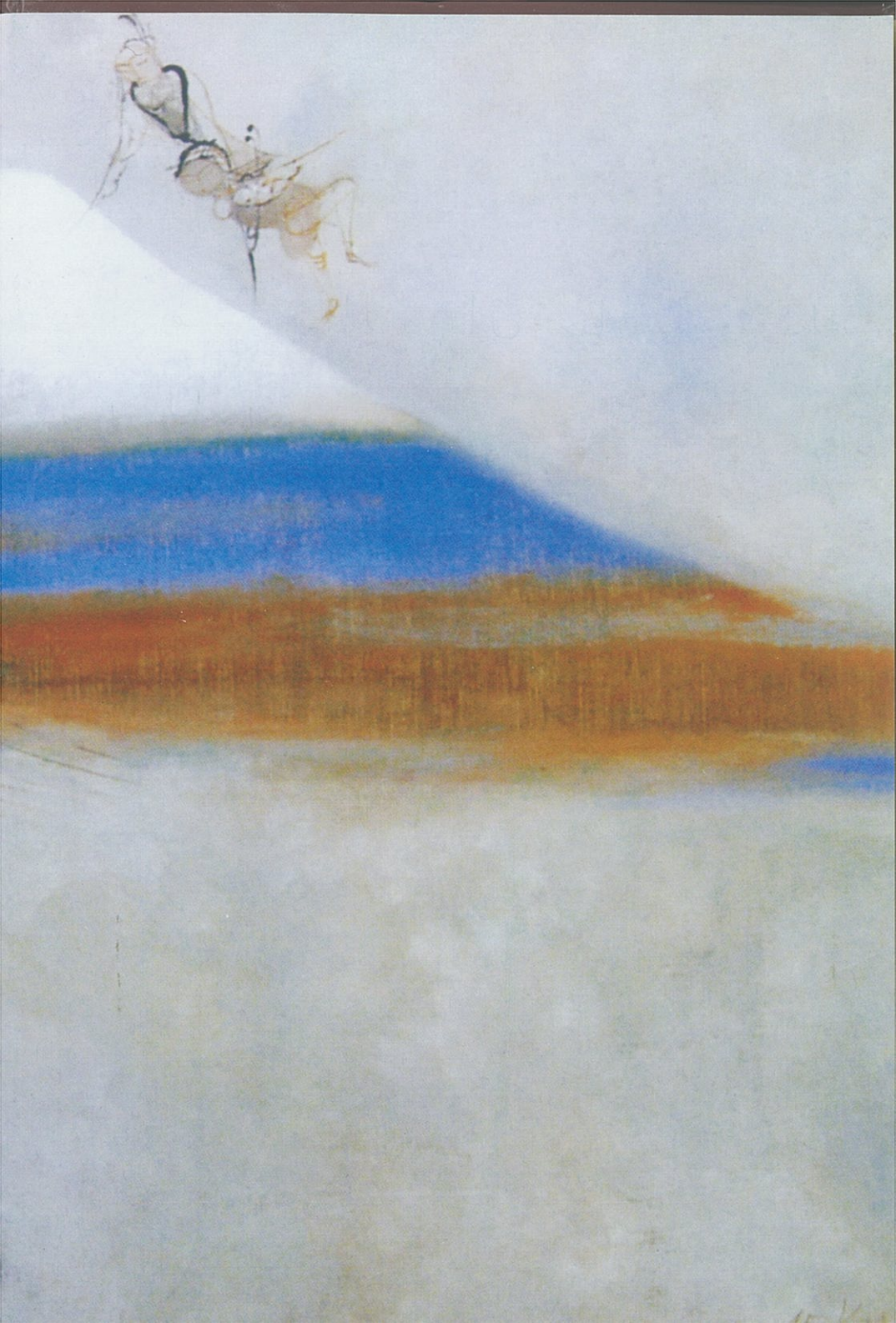
ۋاھىتجان ئوسمان

قىرىق بىر يۈرەك

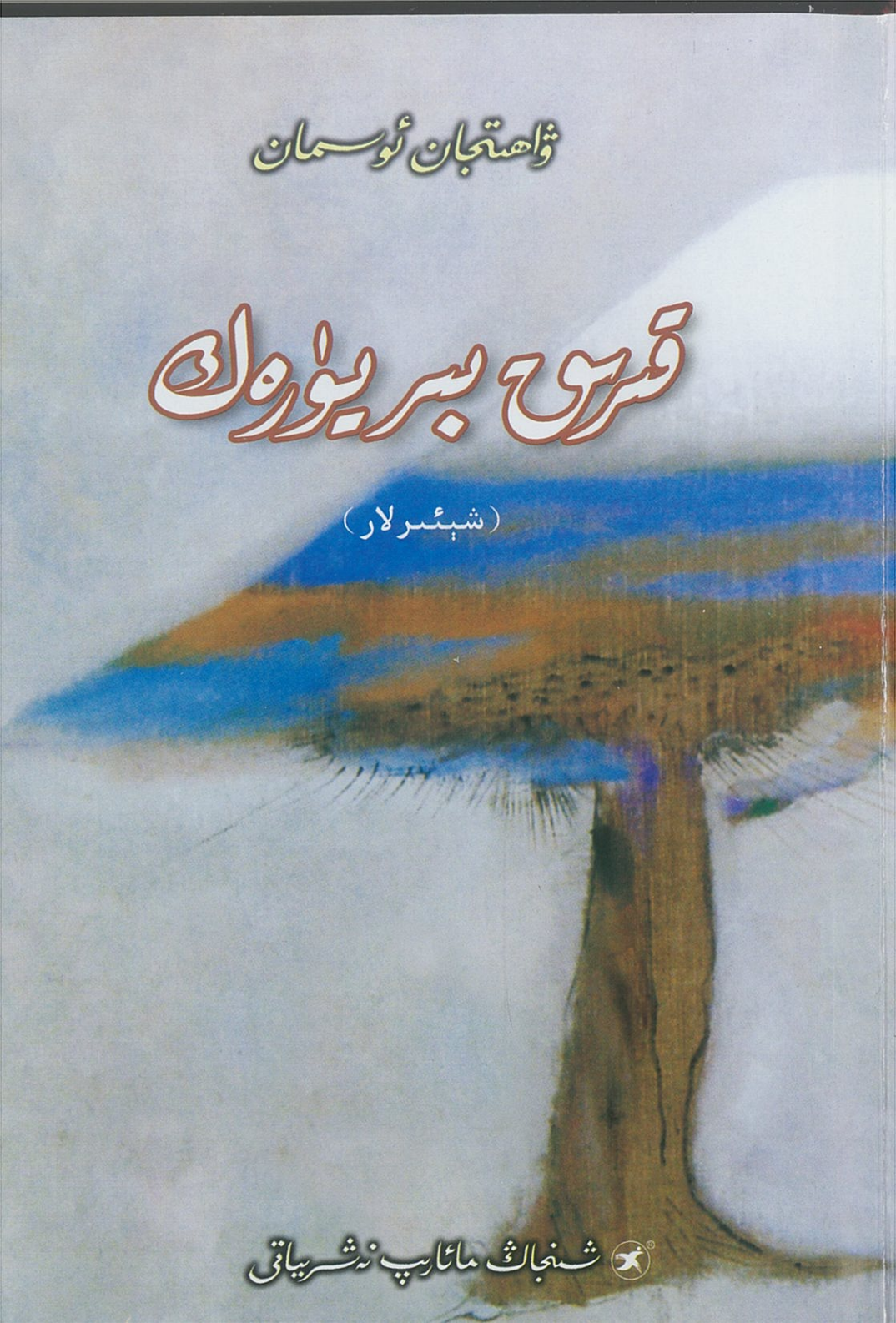
شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى

ۋاھىتجان ئوسمان

قىرىق بىر يۈرەك

(شېئىرلار)

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى

قاصد خير

مۇھەررىرى: دىلشات ئىدرىس
مەسئۇل مۇھەررىرى: پەرھات ئىلياس
مەسئۇل كوررېكتورى: ئابدۇرېھىم ئابلىمىت
گۈزەل سەنئەت مۇھەررىرى: ئابدۇراخمان ئابلىز
رەسسام: لىكىم ئىبراھىموف
غەيرەت ئىبراھىموف

قىرىق بىر يۈرەك

(شېئىرلار)

ئاپتورى: ۋاھىتجان ئوسمان

*

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى نەشر قىلدى

http://www.xjjycbs.com

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقاتتى

شىنجاڭ جىنبەن باسما چەكلىك شىركىتى باستى

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى كومپيۇتېر مەركىزى تىزدى

*

فورماتى: 1230×880، 1/32؛ باسما تاۋىقى: 10.75

2013 ـ يىلى 6 ـ ئاي 1 ـ نەشرى

2013 ـ يىلى 6 ـ ئاي 1 ـ بېسىلىشى

تىراژى: 5000 ـ 1

ISBN 978 - 7 - 5370 - 8612 - 7

باھاسى: 41.00 يۈەن

نەشر ھوقۇقى بىزدە، باشقىلارنىڭ كۆچەيتىپ بېسىشىغا بولمايدۇ.
بېسىش ـ تۈپلەش سۈپىتىدە مەسىلە كۆرۈلسە ئالماشتۇرۇپ بېرىلىدۇ.

ئادرېس: ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 187 ـ نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830049؛ تېلېفون نومۇرى: 2870654 ,2863761(0991)

شائىرنىڭ قىرىق بىر يۇرىكى

ـــ شائىر ۋاھىتجان ئوسمانىنىڭ «قىرىق بىر يۇرەك» ناملىق شېئىر توپلىمىغا بېغىشلىما

ئەزىزى

ئىنسان قاچان پەيدا بولغان؟ شېئىرچۇ؟

بۇ سوئاللارنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلغىنىغا ۋە بۇ ھەقتىكى بەس - مۇنازىرىلەرنىڭ داۋاملىشىۋاتقىنىغا ئۇزاق زامانلار بولدى، ئەلۋەتتە. ئىنسانىنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن شېئىرنىڭ پەيدا بولۇشىنى بىرلەشتۇرۇپ تەسەۋۋۇر قىلىشنىڭ پىرىنسىپاللىق ئاساسى بولۇشى ناتايىن. شۇنداقتىمۇ ئىنسان بىلەن شېئىرنى بىر - بىرىدىن مۇستەسنا ھالدا تەسەۋۋۇر قىلىپ بولمايدىغانلىقى ھەممىگە ئايدىڭ ھەقىقەت. ئادەم، تەبىئەت، گۈزەللىك، ھاياجان، ئىزتىراپ ۋە مۇشۇلارغا تۇتۇشىپ كېلىدىغان روھىي مۇناسىۋەتلەر زەنجىرىنىڭ ئاخىرقى ھالقىلىرى كۆپ ھاللاردا قويۇق شېئىرىي تۇيغۇ، مەلۇم ئەقلىي بىشارەت ۋە ئۆزگىچە رىتىمغا ئىگە نىدالار بىلەن يەكۈنلىنىدۇ. بۇلار شېئىرغا خاس ئالامەتلەر ئەمەسمۇ؟

تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇكى، بەلكىم ئەڭ دەسلەپكى شېئىرلار يېزىق ئىختىرا بولۇشتىن بۇرۇنلا پەيدا بولغان بولۇشى مۇمكىن. ئادەمئاتىنىڭ ھاۋائانىغا تۇنجى پىچىرلاشلىرى بەلكىم ئەڭ دەسلەپكى مۇھەببەت لىرىكىلىرىدۇر. شۇ سەۋەبتىن ئىنسانىنىڭ پەيدا

بولۇشى بىلەن شېئىرنىڭ پەيدا بولۇشى ئوتتۇرىسىدىكى پەرق ئانچە چوڭ بولمىسا كېرەك. چۈنكى ئىنسان، ئىنسانغا خاس ئالەمشۇمۇل تۇيغۇلارنى ھېس قىلىپ يېتەلەيدىغان مۇقەددەس روھتىن ئاپىرىدە بولغان. بۇ روھ يۈرەككە مۇجەسسەملەشكەن. شېئىرنىڭمۇ مەنبەسى يۈرەككە تۇتىشىدۇ.

بىز شېئىرغا جور بولۇپ، ھاياتنىڭ پۈتمەس - تۈگىمەس تىلسىملىرىغا نەزەر تاشلىغىنىمىزدا، كۆز ئالدىمىزدا خۇددى قەدىمكى ئەپسانىلەردىكىدەك يارقىن ۋە مەڭگۈ ئاخىرلاشمايدىغان ساماۋى بىر دۇنيانىڭ جلۋىسىنى بايقايمىز. بۇ، شائىرنىڭ دۇنياسى، شېئىر دۇنياسى.

1

بۇنىڭدىن 33 يىل مۇقەددەم، يەنى 1980 - يىلنىڭ يامغۇرلۇق كۈز پەسلىنىڭ بىرىدە، ئۈرۈمچى شەھىرىنىڭ جەنۇبىغا جايلاشقان ئالىي مەرىپەت ماكانى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىغا قەدەم باستىم. مەن بۇ ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتېتىغا قوبۇل قىلىنغانىدىم. بۇ مېنىڭ ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتكۈزۈش ئالدىدىكى ئەڭ چوڭ ئارزۇيۇمنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى ئىدى.

مەن قوبۇل قىلىنغان سىنىپقا ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز، موڭغۇل مىللەتلىرىگە تەۋە 44 نەپەر ئوقۇغۇچى توپلانغانىدى. مېنىڭ شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى بەش يىللىق ھاياتىم ھەر جەھەتتىن ئونتۇلماس مەنىلەرگە ئىگە بولدى. مەن ھاياتىمدا تۇنجى قېتىم ئائىلەمدىن ئايرىلىپ، ئۇخلىسام چۈشۈمگىمۇ كىرمەيدىغان ئەزىم شەھەر ئۈرۈمچى بىلەن تونۇشتۇم. مەن بۇ يەردە ئۆزۈم قىزغىن

ئىشتياق باغلىغان ئەدەبىياتنىڭ نەزەرىيەۋى ئاساسلىرى بىلەن تونۇشتۇم. مەن بۇ يەردە دەرسخانىنىڭلا ئەمەس، ئوقۇغۇچىلىق ھاياتىنىڭمۇ ئىنتايىن قىممەتلىك مەكتەپ ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. مەن بۇ يەردە ئۆزۈمنىڭ تۇنجى شېئىرىمنى يازدىم. مەن بۇ يەردە ھاياتىمدا ئۇنتۇلماس دوستلارغا ئېرىشتىم...

سىنىپىمىزدا ئاقسۇنلىك كەلپىن دىياردىن كەلگەن، چىرايىمۇ، قىزىقشىمۇ ماڭا ئوخشىشىپ كېتىدىغان بىر ساۋاقدىشىمىز بولۇپ، بىز ئاسانلا چىقىشىپ قىزغىن، سەمىمىي دوستلاردىن بولۇپ قالدۇق. مانا بۇ ھاياتىمدىكى ئەڭ قەدىرلىك، سىرداش، دىلداش دوستۇم، ئۆزىنىڭ سەممىي، قايناق ھېسسىياتقا تويۇنغان، پىكىرى يارقىن، جەلپكار شېئىرلىرى بىلەن ئوقۇرمەنلەرنىڭ نەزىرىدىگە چۈشكەن شائىر ۋاھىتجان ئوسمان ئىدى.

2

ۋاھىتجاننىڭ ئەڭ دەسلەپ يېزىلغان شېئىرلىرىنىڭ گۈۋاھچىسىمۇ، تۇنجى ئوقۇرمىنىمۇ مەن ئىدىم. بىز كۆپ ھاللاردا ئەدەبىيات ھەققىدە، شېئىر ھەققىدە تولۇپ تاشقان قىزغىنلىق بىلەن پاراڭلىشاتتۇق. يازغان مەشىقلىرىمىزنى ئۆزئارا ئوقۇشۇپ، ئۆزئارا پىكىرلىشىپ، ئۆزىمىزگە خاس نەزەر بىلەن تەھرىرلىشەتتۇق. شېئىردىن ئىبارەت سىرلىق ئىشقنىڭ پىراقىدا تەڭ كۆيۈشۈپ، تەڭ بوزلىشاتتۇق.

ئېسىمدە قېلىشچە، ۋاھىتجاننىڭ دەسلەپكى شېئىرلىرىنىڭ بىرى ئانا ھەققىدە ئىدى. بارماق ۋەزىندە، ھەربىر كۆپلىتى ئالتە مىسرادىن تەركىب تاپقان، خېلىلا ئۇزۇن ھەجىمدىكى بۇ شېئىر

ئەينى چاغدىكى «تارىم» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن سۆ-
يۈملۈك ئۇستازىمىز، كۆيۈمچان ژۇرنالىست، شائىر جاپپار ئەمەت
ئاكىنىڭ سەمىمىي مۇئەييەنلەشتۈرۈشىگە سازاۋەر بولغانىدى.

مېنىڭچە، ۋاھىتجاننىڭ ئوقۇغۇچىلىق ۋە ئىجادىيەت ھاياتىدا
مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىشلارنىڭ بىرى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتـ
نىڭ تىل ـ ئەدەبىيات فاكۇلتېتىدىكى ئىجادكار ئوقۇغۇچىلارنى
ئاساس قىلىپ قۇرۇلغان «ئىجادىيەت ئۇيۇشمىسى» بولسا كېرەك.
ۋاھىتجان بۇ ئۇيۇشمىنىڭ ئاكتىپ تەشەببۇسكارى ۋە غوللۇق
ئەزالىرىنىڭ بىرى ئىدى. بۇ ئۇيۇشما دەسلەپتە فاكۇلتېت ۋە مەكـ
تەپ دائىرىسىدە، كېيىنچە جەمئىيەتكە يۈزلەنگەن ھالدا كۆپ قې-
تىم ئەھمىيەتلىك ئىجادىيەت پائالىيەتلىرىنى ئۇيۇشتۇردى. بۇ پائا-
لىيەتلەرگە فاكۇلتېت ۋە مەكتەپ رەھبەرلىرىنىڭ قىزغىن كۆڭۈل
بۆلۈشى بىلەن ئەينى چاغدىكى ھەرقايسى گېزىت ـ ژۇرناللارنىڭ
مۇھەررىرلىرى، يازغۇچى، شائىرلار، ئاخبارات ـ نەشرىيات خا-
دىملىرىمۇ تەكلىپ بىلەن قاتناشتى. نەتىجىدە، ئۇيۇشما ئەزالىرى
مۇھەررىرلەر ۋە يازغۇچى ـ شائىرلار بىلەن تونۇشۇشتى. ئۇلار-
نىڭ كۆڭۈل بۆلۈشىگە سازاۋەر بولدى. بىر قىسىم گېزىت ـ ژۇر-
نالىلار ئۇيۇشما ئەزالىرى ئۈچۈن مەخسۇس سەھىپىلەرنى ئېچىپ،
ئۇلارنىڭ ئىجادىيەت قىزغىنلىقىغا ئەمەلىي مەدەت بەردى. شىنجاڭ
خەلق رادىيو ئىستانسىسى ئۇيۇشما ئەزالىرىنىڭ ئەسەرلىرىنى بىر-
نەچچە قېتىم مەخسۇس لېنتىغا ئېلىپ ئاڭلاتتى. ھەتتا شىنجاڭ تې-
لېۋىزىيە ئىستانسىسىمۇ ئۇيۇشما تەرىپىدىن تەشكىللەنگەن شېئىر
دېكلاماتسىيە، ئەدەبىيات ـ سەنئەت كېچىلىكىنى نەق مەيداندىن
سىنغا ئېلىپ مەخسۇس پروگراممىا ئىشلەپ تارقاتتى. ئىجادكار
ئوقۇغۇچىلار تەرىپىدىن تەشكىللىنىپ، ئەينى چاغدىكى شىنجاڭ

ئۇنۇبرستېتنىڭ مەدەنىي ۋە مەنىۋى مۇھىتىدا بىر خىل قىزغىن كەيپىياتنى ئەۋج ئالدۇرغان، بارا ـ بارا تەرەققىي قىلىپ جەمئىـ يەتتە بەلگىلىك ئىجابىي تەسىر شەكىللەندۈرگەن بۇ خىل پائالـ يەتلەر بارلىق ئۇيۇشما ئەزالرىنىڭ، بولۇپمۇ ۋاھىتجاننىڭ شېئىر ئىجادىيىتىگە مۇھىم تەسىرلەرنى كۆرسەتكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇ.

3

ۋاھىتجان شىنجاڭ ئۇنۇبرستېتىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن خېلى بىر مەزگىل ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات ـ سەنئەتچىلەر بىرـ لەشمىسى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى جەمئىيىتىگە قاراشلىق «مىراس» ژۇرنىلىدا ئىشلىدى. بۇ، ۋاھىتجاننىڭ كېيىنكى ئىجادىيەت مۇسا ـ پىسى ئۈچۈن ئىنتايىن قىممەتلىك مول مەنبە بولۇپ قالدى.

بۇگۈنكى كۈندە ۋاھىتجان ئىجادىيەتتە پىشىپ يېتىلدى. «ئاۋازلىق ئوقيا» ناملىق ھەجىم ۋە سۈپەت جەھەتتە خېلى زور سالماقلىق تۇنجى شېئىر توپلىمى نەشر قىلىنىپ تارقىتىلغاندىن كېيىن ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا سازاۋەر بولدى، بۇ ھەقـ تە بىرنەچچە پارچە تەقرىز ئېلان قىلىندى. ۋاھىتجان بۇ توپلام بىلەن ئېلىمىزدىكى نوپۇزلۇق مۇكاپاتلارنىڭ بىرى بولغان «تۇلپار» مۇكاپاتىغا سازاۋەر بولدى. ئەلۋەتتە شۇنداق بولۇشقـ مۇ مۇناسىپ ئىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ۋاھىتجان توختىماستىن ئۆـ گەندى، توختىماستىن ئىزدەندى، ئىجادىيەتتە توختىماستىن ئۆزدـ نى تاۋلاپ باردى. ئاز بولمىغان روھىي بەدەللەرنى تۆلىدى. دەرۋەقە، شېئىر يېزىش خالىس بىر جەريان. ئۇ ھەرقانداق

مەقسەت، تاما، غەرەز، ئۇرۇنۇشنى كۆتۈرمەيدۇ. ئەگەر شۇنداق تۇيغۇ، ھېسسىيات ئارىلىشىپ قالسا، يېزىپ بولۇنماي تۇرۇپلا قىممىتىنى ئاخىرلاشتۇرىدۇ. لېكىن شېئىرغا كۆرسىتىلگەن ئىززەت، شائىرغا كۆرسىتىلگەن لىللا مۇناسىۋەت شائىر ئۈچۈنمۇ، ئۇنىڭ زامانداشلىرى ئۈچۈنمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولىدۇ. شېئىر، ئەدەبىيات مەلۇم بىر شەخسنىڭ ئەمەس، بەلكى مىللەتنىڭ مەنىۋى بايلىقى. شېئىر مەلۇم بىر ماكان، مەلۇم بىر زاماننىڭ مەنىۋى شەجەرىسى. شۇنداق ئىكەن، شېئىرغا، شائىرغا ئۆزىنىڭ قىممىتىگە يارىشا مۇناسىۋىتىمىزنى ئىزھار قىلىش ئەلۋەتتە بىزنىڭ ئەقەللىي بۇرچىمىز.

4

ئالدىمدا ۋاھىتجاننىڭ «قىرىق بىر يۈرەك» دەپ ناملانغان نۆۋەتتىكى شېئىر توپلىمىنىڭ ئارگىنالى تۇرۇپتۇ. ئالدى بىلەن بۇ شېئىرلارنى ئوقۇرمەنلەردىن بۇرۇن ئوقۇش پۈرسىتىگە سازاۋەر بولغانلىقىم ئۈچۈن سۆيۈندۈم. ئاندىن قالسا شېئىرلارنى ئوقۇپ، ۋاھىتجاننىڭ يېڭى بىر روھىيەت ئالىمى بىلەن ئەسرا بولدۇم. توپلامدىكى شېئىرلار كۆپ جەھەتتىن مېنى تەبىئىي ھالدا ئۆزىگە جەلپ قىلدى. نەتىجىدە، دەسلەپكى قەدەمدە ھېس قىلغانلىرىمنى (بۇنداق شېئىرلارنى بىر ئەمەس، بىرنەچچە قېتىم ئوقۇغاندىلا ئاندىن ئۇنىڭ مېغىزىنى چاقىلى بولىدۇ) تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاپ كۆردۈم:

1. شائىرنىڭ بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن شېئىرلىرى ئالدى بىلەن تېما دائىرىسىنىڭ رەڭدارلىقى بىلەن دىققىتىمنى تارتىدۇ.

شائىر ئىجادىيىتىدە تېما تاللاش شائىرنىڭ تەپەككۇر خاسلىقىنى، ئېستېتىك بالاغىتىنى ۋە ئەقلىي پاراسىتىنى نامايان قىلىدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. گەرچە تېما شائىرنىڭ بىردىنبىر غايىسى، شائىرنىڭ تۇپكى مۇددىئاسى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇ ئىنچىكە نەزەر، پۇختا ئىدىيە ئۇستىگە قۇرۇلىدىغان ئامىل سۈپىتىدە زۆرۈر ئەھمىيەتكە ئىگە بولىدۇ. شۇڭا ئۇ شائىرنىڭ ئىجادىيەت ماھارىتىدىن بېشارەت بېرىدۇ. ھېنىكچە، شائىردا تېمىنى ئىككى نۇقتىدىن شەرھلەشكە توغرا كېلىدۇ. بىرى، تاشقى تېما، بۇ شائىرنىڭ سەرلەۋھىسىنى كۆرسىتىدۇ. يەنە بىرى، ئىچكى تېما، بۇ شائىرنىڭ پىكىر ياكى شائىرنىڭ غايىسىنى كۆرسىتىدۇ. تېمىدىكى بۇ خىل قاتلاملىق مۇناسىۋەت شائىرنىڭ ھاياتىي كۆچىنى نامايان قىلىدۇ. ۋاھىتجان شائىرلىرىدا بۇ نۇقتىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن. شائىر بىزنى ئۆزىگە خاس تېمىلار بىلەن گاھى قەدىمكى ئەپسانە، رىۋايەتلەر دۇنياسىغا باشلىسا، گاھىدا كەلگۈسىنىڭ گۈزەل ئارزۇ ـ ئارمانلىرىغا دالالەت قىلىدۇ. گاھىدا تەبىئەتنىڭ ئۇنتۇلماس مۆجىزىلىرى بىلەن ئاۋۇندۇرسا، گاھىدا ھاياتنىڭ ئاچچىق ـ چۈچۈك دەقىقىلىرى بىلەن يۈزلەشتۈرىدۇ. بۇنداق كۆپ مەنبەلىك ئىجادىيەت تىندۇرمىلىرى ۋاھىتجاننىڭ مول روھىيەت جۇغلانمىسى، ئىنچىكە تەپەككۇر خاسلىقى ۋە تەبىئىي ئىلھام، قاياناق ھېسسىياتىنىڭ جەۋھىرى سۈپىتىدە ئايانلىشىدۇ.

2. شائىر يۈرەكتىن ئوقچۇپ چىقىدۇ، ھېسسىيات بىلەن قانات لىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن يۈرەكتىمۇ، ھېسسىياتتىمۇ قىلچىلىك ساختىلىقا ئورۇن قالدۇرۇلمايدۇ. سەممىي ھېسسىيات بىلەن ئەمەس، زورۇقۇش بىلەن توقۇلغان شائىر بەربىر ئوقۇلمايدۇ. شائىردا قانچىلىك مۇھىم پىكىرنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلۇشىدىن قەتئىينەزەر

ھېسسىياتقا ساختىلىق ئارىلاشسا، ئۇ ئەلنىڭ نەزىرىدىن قالىدۇ. شېئىر يۈرەكتە يېتىلىپ، ھېسسىيات ئارقىلىق شائىرغا يېزىش ئەمر قىلىنىدۇ. شائىرنىڭ يازماي ئامالى يوق. بۇ تەبىئىي، سەممىي جەريان. بۇنىڭغا ئەمەل قىلالمىغان شائىر ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزىنى خارلاپ قويىدۇ. ۋاھتجاننىڭ بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن كۆپ ساندىكى شېئىرلىرىدا ھېسسىياتنىڭ چىنلىقى ئېنىق گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ. مىسرا بىلەن مىسرا، كۇپلېت بىلەن كۇپلېتلار ئارىسىدىكى ئۆتۈشمىلەردە ھېسسىيات يامغۇردەك تامچىلاپ ئەمەس، بەلكى سۇزۇك ئېقىندەك شىلدىرلاپ ئېقىپ تەبىئىي بىر پۈتۈنلۈكنى ھاسىل قىلىدۇ. نەتىجىدە، ئوقۇرمەننى ئاسانلا ئۆزىگە رام قىلىۋالىدۇ.

3. تىل شېئىرنىڭ جېنى. شائىرنىڭ ئىپادىلەش ئىقتىدارى ئۇنىڭ تىل بايلىقى تەرىپىدىن ئۆلچىنىدۇ. ۋاھىتجان بىر مەزگىل خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى بىلەن شۇغۇللانغانلىقى ۋە داۋاملىق ئىزدىنىش، ئوقۇشنى قولدىن بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭ شېئىرىي تىلى ئويناق، ساددا ۋە جازىبىللىككە ئىگە. ئۇ شېئىرلىرىدا سۆزلەرنىڭ مەنە مۇناسىۋەتلىرىدە يېڭىدىن - يېڭى ھالقىلارنى شەكىللەندۈرۈپ، ئوقۇرمەننى ئويلاپ يەتمىگەن ئېستېتىك بوشلۇقلارغا ئۈندەيدۇ. ئۇنتۇلغان ئۇقۇملارنى، خەلق ئارىسىدىكى خىلۋەت سۆز - ئىبارىلەرنى قېزىپ، شېئىرىي تىل مۇنبىرىگە ئېلىپ چىقىپ، يارقىن شېئىرىي ئوبراز، سىمۋول ۋە بەدىئىي مۇھىت يارىتىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ. بۇ ۋاھتجاننىڭ شېئىر ئىجادىيىتىدىكى مۇھىم بىر ئۆزگىچىلىكى ھېسابلىنىدۇ. بىر قىسىم شېئىرلاردا بەزى سۆز ۋە مىسرالار ئۇدا تەكرار قوللىنىلغان بولسىمۇ، ئوقۇرمەننى زېرىكتۈرۈش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە ئىنتايىن يېقىملىق شېئ-

رىي مۇھتقا جەلپ قىلدۇ.

4. ھەربىر شېئىرنىڭ ئۆزىگە خاس قۇرۇلمىسى بولىدۇ. ئۇ، پىكىر، ھېسسىيات ۋە ماھارەت تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. شېئىردىكى قۇرۇلمىنى ئىككى تۈرگە بۆلۈش مۇمكىن. بىرى، شېئىرنىڭ روھىنى تەشكىل قىلىدىغان، ئېستېتىك غايىگە سىڭىپ كەتكەن ئىچكى قۇرۇلما؛ يەنە بىرى، شائىرنىڭ بەدىئىي دىتى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدىغان تاشقى قۇرۇلما. شېئىرنىڭ قۇرۇلمىسى كۆپ ھاللاردا شېئىرنىڭ تەقدىرىگە تون پېچىدۇ. يەنى شائىر ئۆزى ئوتتۇرىغا تاشلىماقچى بولغان پىكىرنى بايان قىلىش ئۈچۈن ھېسسىيات، تىل، ئوبراز، كەيپىيات، رىتىم قاتارلىق ئامىللارنى تەشكىللەيدۇ. مەيلى ئۇزۇن ياكى قىسقا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر بىر شېئىرنىڭ ئاپىرىدە بولۇشى ئەنە شۇنداق مۇرەككەپ باسقۇچلارنى ئەكس يۇكسەك پەللىدە ماسلاشتۇرۇشتىن دېرەك بېرىدۇ. بۇ شېئىردا ماھارەت دەپ ئاتىلىدۇ. ۋاھتجان كۆپ قىسىم شېئىرلىرىدا پىكىرنى تالىلاش، تاۋلاش، ئۇنىڭ رىتىمغا، ئىزچىللىقىغا ئەھمىيەت بېرىش، ھېسسىياتنى سۆز ۋە مىسرالار ئارا تەقسىملەش، كۈپلېتلار ئارا ھەم مەنىتقلىق، ھەم ئېستېتىكىلىق مۇناسىۋەتنى ساقلاش، ئىمكانقەدەر ئوقۇرمەننى قىزغىن، سەمىمىي، يارقىن شېئىرىي كەيپىياتتىن بەھرىمەن قىلىش ئىمكانىيىتىنى يارىتىش. ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا ھېسسىيات قوغلىشىپ پىكىردىن چەتلەپ كېتىش، ئىستىلىستىكىلىق ۋاستىلەرگە زورۇقۇپ، مەنتىقلىق رىتىمغا سەل قاراش، سۈنئىي ھالدا دەبدەۋىلىك سۆز ـ ئىبارىلەرگە ئۇرۇنۇشتەك ئىللەتلەر ئۇچرىمايدۇ.

شېئىرنىڭ تاشقى قۇرۇلمىسىنى بەلگىلەيدىغان رىتىم، تۇراق، ۋەزىن، قافىيە قاتارلىق ئامىللار ۋاھتجانىنىڭ شېئىرلىرىدا روشەن

جازبىلكنى شەكىللەندۇرگەن. بولۇپمۇ رىتىم بىلەن قاپىيە كۆچلۈك گارمونىيەلىك ھالەتنى شەكىللەندۇرگەن. ئۇنىڭ بۇرۇنقى بىر تۈركۈم شېئىرلىرىنىڭ چىرايلىق ئاھاڭلارغا سېلىنىپ ناخشا قىلىپ ئېيتىلىشى ۋە كىشىلەرنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە سازاۋەر بولۇشمۇ دەل مۇشۇ ئامىللار بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. بۇ توپلامدىمۇ ناخشا قىلىپ ئېيتىشقا باب كېلىدىغان شېئىرلار ئاز ئەمەس.

5. ۋاھىتجاننىڭ بۇرۇنقى شېئىرلىرى كۆپرەك بارماق ۋەزنىدە، ئالماش قاپىيە شەكلىدە يېزىلغانىدى. بۇ توپلامدا بولسا ئۇنىڭ شەكىل جەھەتتىمۇ دادىللىق بىلەن ئۆزىنى يېڭىلاشقا ئىنتىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن. مەسىلەن، بۇ توپلامدا ۋەزىن جەھەتتە بارماق ۋەزىندىكى شېئىرلارمۇ، ئاروز ۋەزىندىكى شېئىرلارمۇ، ئەركىن شېئىرلارمۇ بار. شەكىل جەھەتتە مەسنەۋى شەكلىدىكى، مۇخەممەس شەكلىدىكى، مۇسەددەس شەكلىدىكى، دىيالوگ شەكلىدىكى، ھەتتا ۋاھىتجاننىڭ ئۆزىگىلا خاس سىناقلىرىنىڭ مەھسۇلى بولغان ئۆزگىچە شەكلىدىكى شېئىرلارمۇ بار. شۇڭا ۋاھىتجاننىڭ بۇ توپلىمىنى رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلغان بىر باغقا ئوخشىتىش مۇمكىن. شەكىل جەھەتتىكى بۇنداق ئىزدىنىشلەر، نوقۇل شەكىل بىلەنلا چەكلىنىپ قالماستىن، بەلكى مەزمۇن، ئىپادىلەش ئۇسۇلى جەھەتتىكى ئىزدىنىشلەر بىلەنمۇ باغلىنىپ كەتكەن. بۇنى ۋاھىتجاننىڭ نۆۋەتتىكى شېئىرلىرىدىكى دادىل بىر يېڭىلىق دەپ ھېسابلاش مۇمكىن.

ۋاھىتجاننىڭ بۇ توپلامىدىن ھېس قىلغانلىرىم يۇقىرىقى نۇقتىلار بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدۇ، ئەلۋەتتە. ئەمما مەقسەت بۇ توپلام ھەققىدىكى مەخسۇس تەھلىل بولمىغىنى ئۈچۈن گەپنى سوزماسلىقنى زۆرۈر تاپتىم. شۇڭا يۇقىرىدا تىلغا ئالغان بايقاشلىرى

رىمغا كونكرېت دەللل ـ مسالالرمۇ كەلتۈرۈلمىدى. ئىشىنىمەن-كى، سەگەك ئوقۇرمەنلىرىمىز توپلامدىكى شېئىرلارنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن ئېيتقانلىرىمنىڭ ئاساسسىز ئەمەسلىكىنى شېئىرلار-نىڭ ئۆزىدىن بىۋاستە ھېس قىلىپ يېتەلەيدۇ.

5

«بىز ھەربىر شېئىرنىڭ كەينىدە ئۇنىڭ ئىگىسىنى كۆرىمىز، ئۇنىڭ مەنىۋى ئالىمىنى تەسەۋۋۇر قىلىمىز. ئاشۇ شېئىرنىڭ كەي-نىدە تۇرغان ئادەم ئۆزىنىڭ سەمىمىيتى بىلەن، ھالاللىقى بىلەن بىزنى ئۆز تۈيغۇلىرىنىڭ چىنلىقىغا ئىشەندۈرمەكى كېرەك. شېئىر ھەمىشە شائىرنىڭ قىسمىتىدۇر. ئەگەر شائىر ئۆزىگە، ئۆزىنىڭ ۋە ئۆز ئەۋلادىنىڭ قىسمىتىگە يارىشىدىغان گەپنى ئېيتمىسا، كىشىلەر ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ» دەپ يازىدۇ ئۆزبېكستانلىق شائىر ئەركىن ۋاھىدوف. دەرۋەقە، بىز بۇ توپلامدىكى ھەربىر شېئىردىن ۋاھىتجاننى ئىزدەيمىز، ئۇنىڭ شائىرانە ئىدراك، غايە ۋە ئېستې-تىك دۇنياسىنى قىدىرىمىز. تەقدىرىنى، قىسمىتىنى ئىزلايمىز. ئۇ-نىڭ بىزگە ـــ زاماناشلىرىغا ئېيتىدىغان گەپلىرىنىڭ سەممىي، ھالال بولۇشىنى، بىزنىڭ ئارزۇ ـ ئىستەكلىرىمىزگە، تەشۋىش، ئىزتىراپلىرىمىزغا جور بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمىز. شۇنىدىلا ئۇنىڭ سۆزلىرى بىزنىڭ سۆزىمىزگە ئايلىنىدۇ، ئاۋامنىڭ سۆزىگە ئايلى-نىدۇ. شېئىر يېزىشتىن ئىبارەت ئازابلىق ئۇرۇنۇشنىڭ مەقسىتى شۇ ئەمەسمۇ؟ شائىر بولۇشنىڭ شەرپى شۇ ئەمەسمۇ؟

بۇگۈن ۋاھىتجان بىزنى ئۆزىنىڭ دىل خانىسىغا باشلاپ تۇ-رۇپتۇ. مەلۇم دېلىغۇللۇق، ئىسەنگىرەش، شۇنداقلا ھاياجان تۇيـ

غۇلىرى گىرەلىشىپ كەتكەن بۇ سۆھبەتتە شائىر بىر ئەمەس، بەلكى «قىرىق بىر يۈرەك» بىلەن سىردىششقا تەييار تۇرۇپتۇ. ئۇ-زىنىڭ بىر ئەمەس، قىرىق بىر دۇنياسىنى ئىستىقبارىمىزغا مۇ-ھەييا قىلىپتۇ. «قىرىق بىر يۈرەك» شائىرنىڭ ۋىجدانى، ئەقىدىسى، ئىخلاسى سۈپىتىدە پىچىرلاپ تۇرۇپتۇ. ئۇنى ئاڭلاش، ئاڭقىرىش ۋە ئۇنىڭدىن بەھرىمەن بولۇش ئۈچۈنمۇ مەلۇم دەرىجىدە سەزگۈرلۈك، دىتىنىڭ بولۇشى لازىملىقىنى ئەستىن چىقارماسلىق كېرەك.

6

بۇ يىل شائىرىمىز ۋاھىتجان ئوسمان 50 ياشقا كىردى. قولىمىزدىكى بۇ توپلام بەلكىم شائىرنىڭ 50 ياشلىق قىران پەسلىدە بىزگە سۇنغان ئەڭ ئەھمىيەتلىك سوۋغىسىدۇر. بىز بۇ قىممەتلىك سوۋغىنى تولىمۇ مەمنۇنىيەت بىلەن قوبۇل قىلىمىز. شائىرنىڭ تېنى سالامەت، قەلبى بەرىكەتلىك بولغاي. ئۇنىڭ 60 ياشلىق، 80 ياشلىق ھەتتا 100 ياشلىق سوۋغىلىرىنى كۆرۈشكە نېسىپ قىلغاي!

2013 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 4 ـ كۈنى، كېچە

مۇندەرىجە

ئۆزلۈك ناۋاسى 1
ئەي ئاسمان 3
جىگدە يېلىمى 4
سېنى مەندىن سورىغانلارغا 6
تاش بوران 7
مۇھەببەت دەردى 9
بۇ جاھان 10
كۆز ۋە ياش 11
سەنسىزلىك ۋە مەنسىزلىك 13
مۇزداۋان 15
قىينىغىن 18
بەردىك 20
جەبىر تولغان پىيالەمدە 21
يۈرەك مىك كۆزدە يىغلايدۇ 23
ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنى 25
شامالنىڭ ھەيكىلى 26
تۆت پەسىل قوشىقى 28
قىرىق بىر يۈرەك 31
تەكلىماكاندا 33
پەرياد 34
دەردلىرىڭگە قونۇۋالغۇم بار 36

سېنى دېدىم 37
بۇلۇتلار 39
سەن يوق يەردە 41
ئاداشتىم 42
ئۇلار كۆزدە ئۇلارغا باقساق 43
يول 45
ئاي ئاسمانىنىڭ يۈرىكى بولسا 48
ماڭا يېقىن ئۇۋا سالغىن، قۇش 49
تۇنجى قار 50
سەۋر 52
مېنىڭ دالامدا 54
كېپىنەك ئىداسى 55
بىلەيلى 57
مەجنۇن ۋە مەلئۇن 58
ۋەسل 59
قىزىلگۈلۈم 60
چۈشلەر مېنى تولا ئازدۇرۇپ 61
يىراق ۋە يېقىن 63
نان 65
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا 66
ئۆگىنەلمىدىم 68
بەرداشىم 70
بىز 72
نەپرەت دەرىخى 73
يىگىتلىك شەرھى 74

ئىستەك 76
يۇرىكىم 78
ئادەملەر 80
ئاگاھلاندۇرۇش 82
تولۇن ئاي 85
باللىلقنى تاشلىغىن دەيسەن 86
مۇمكىن 88
دەرەخكە ئويۇلغان ئىسىملەر 89
قارىغاش 91
بۇ دۇنيا 93
ئاتامنىڭ شەجەرىسى 94
ئەتىرگۈل 96
يىغلاپ تۇرۇپ سېنى سۆيگەندە 97
سۆيۈملۈك ئالداش 98
ئۇيقۇمنى 101
كېچىنىڭ سۈرىتى 103
ھەسرەتنىڭ تىلى 105
قىزلار 107
بۇ كېچە 108
بەختلىك دەرەخ 109
تىنچلىقتىكى سادا 111
ساھىبجامال 113
يىغلاڭغۇ تاغ 115
ھەنگۇ 119
يالغۇز ئايال 121

گۆھەرچى بېلىق 123
پىراق 124
قان يىغلايسەن ماڭا تەلمۈرۈپ 126
دىيالوگ 127
سۇرەتتىكى ئورخۇن دەريا سى 128
چۆلىيراق 130
كىتاب يايمىسى 131
كېپىنەك دالاڭغا مېنى ئېلىپ كەت..... 134
قايماق بازىرى 136
تۇن يېرىم بولدى 138
ئىپارخان كېچىسى 139
تەنها ئانا 141
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا 143
زەيتۇنگۈل 145
چۈش 146
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم 148
يەتتىنچى ئاسمان 150
توپا يېغلىقى 152
ۋىجدان ھەيكىلى 153
بىر كۆرۈپ كۆيۈش 155
ئەي ئىنسانلار 156
ئادەملىكىمدە قوي 159
بىلمەس 161
سېنىڭ ئاسمىنىڭ 162
بوم باياۋان 163

بادام چېچىكى 164
بىرمۇ ئانا يوق بالا باقمىغان 166
ئۆزۈمدىكى رەقىبلەر 168
تېڭىرقاش 170
سۇكۇتتىكى قۇم بارخانلىرى 172
كۆزلىرىمدە كۆيگەن گۈلسۇرۇخ 175
ئوت 176
بۇ كۆزلەر 177
مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىگە 179
چۈشىنىش 180
بۇغا 182
باغراش كۆلى 184
ئوسما 185
غېرىب كېمە 186
باھانە 187
ئالتۇن ئۈزۈك 189
ئوت پەسلى 192
جاڭگالدىكى غۇر - غۇر شامالار 193
سېنىڭ دەردىڭ 195
قەشقەر 196
نېسىپ بولسۇن 197
شامال ۋە شائىر 200
ئۇيغۇر قىزىغا 202
تۇنگە ئوخشاش قارا چاچ ئايىم 204
شام 206
ئاسمانىنى كۆزۈم يوقاتتى 207

ئۆرتىنەر 208
ئەكس سادا 210
جاھاندىكى ئەڭ 212
ئېقىۋاتقان ئوت 214
يامغۇر تىلەش 216
خىيال 219
سېلىشتۇرما 222
ئوت ئىچىدە 224
سەن بىلمىدىڭ 226
قايتىش 227
قىينالدىم 228
ئوتقا يېغىۋاتقان قار 229
شەپە 231
يالغۇر ئىكەنمەن 232
مەن ئانامنىڭ كۆزىدە 233
مېنى كۆرگەندەك 235
بەختىيارلىق 237
ئاسمان سەندە بىر ئاسمان بولسا 240
چوغ تەم 241
يۈرەك تۇيۇشى 243
ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە 244
كەپتەرۋاز 246
تۇن لېرىكىسى 247
كۆيۈپ تۇرغان دەرەخ 249
قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە 251
گۈللەر 252

نسپىيلىك 254
ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ 255
ئۇ بىر خەنجەر 257
گۈزەل خيال 258
يارۇ 260
ھەسرەت 262
كۆزياش تىلى 263
كەچۈرۈم سوراش 264
يىغلاشقاي 266
ئەي كۆڭۈل 267
سۇغا ئايلانسام 268
كۈتۈش 270
خوراز 271
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا 272
جۇدالىق 273
خاتىرە 274
سەن بىلمەسسەڭ 275
ھايات سەپىرى 276
يىغلاشنى ئۆگىنىش 278
كۆرۈشكۈمنى كەلتۈرۈپ 279
ئاتامنىڭ دەپنە مۇراسىمى 282
رەسىم - مۇزىكا، شېئىر 285
ئىزدەش 286
غېرىب 287
يوقلۇق ۋە بارلىق 288
مەندىن سىزگە قالغان خاتىرە 289

قوغلىشىش 290
ساڭا يازغان سالام خېتىمگە 291
سېنى ئەسلىسەم 292
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ 293
بۇگۈن ۋە ئەتە 295
سېلىشتۇرما 296
ئوتنىڭ كۆزى 297
بىلىپ قوي 298
سېنىڭ قەلبىڭ 300
قىزىدى يۈرەكنىڭ قۇلقى 301
يۇلۇپ بەرگەن بىرتال چېچىڭنى 302
تەشۋىشلىرىم 303
تەڭپۇڭلۇقنى ساقلاش 305
كۆتكەن 307
قۇش بىلەن سۆھبەت 310
يەنە تەنھالىق 312
مۇناجات 313
روھ شامىلى 315
مەن - مەنمۇ 316
ۋاي - ۋاي 317
سەنسىز 319
دەيمەن 320
گۈلدەستە 321
يىغلاۋاتقان ئالما دەرىخى 323

ئۆزلۈك ناۋاسى

كۆزۈمگە تىك قاراپ تۇرغانلار،
كۈتمەكتە پەيت مېنى يالماشقا.
ئىزتىراپسىز تۇرىمەن ئوخشاپ،
ئىچىگە ئوت تۇتاشقان تاشقا.

يۈرىكىمدە تىرىلگەن بوران،
لەپىلدىتەر نەپرەت تۇغىنى.
تومۇرۇمدا لاۋۇلدىغان ئوت،
ئۆز باغرىغا باسار چوغىنى.

سەۋر سوۋۇپ مۇز قاتقان قاچا،
كۈن ـ تۇنىدە چۈشەيدۇ ئەگىز.
ئۆز هالىمغا ئۆزۈم يەتمىسەم،
باهار ماڭا قارىماس هەرگىز.

سەدىقىدىن كەلگەن سۆيگۈنى،
جەزمەن يەكلەپ قويىدۇ قەلبىم.
شۇ سەۋەبتىن بارچە مەيلىمنى،
يېتىرقىماي ئۆزۈمگە بەردىم.

2000 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 6 ـ كۈنى

ئەي ئاسمان

ئورۇن بەر ئەي ئاسمان، ماڭا ئورۇن بەر،
سەھەردە كۆڭلۈمنى يۇغلى چىقتىم.
بۇلۇتلار قاچمىغىن كۆز ياشلىرىمدىن،
پاكلىنىش روھىدا يىغلاپ تىلىقتىم.

قۇياشنىڭ يولىدا يوققۇ بىر بەلگە،
ماڭماقچى بولغانتىم ئازماي بۇ مەرتە.
يۇرەيمۇ ئەگىشىپ يۇلتۇز ئىزىغا؟
سىنىڭدە يوق ئىكەن كومپاس، خەرىتە؟

قەلبىمگە يامرىغان كورلۇق كېسىلى،
قېينىدى جېنىمنى مىڭ يىلدىن بىرى.
ئۈمىدلەر تەقدىرگە تەتۇر قارىدى،
روھىمغا لوك سالدى تۇنلەرنىڭ سىھرى.

ئۆلۈمتۇك كۆرۈنسەم تاشلىۋەت مېنى،
ئەي ئاسمان، مەن يەرنى قۇچاي ئۆلۈمدە.
قانلىرىم ماتەمنىڭ كۈيىنى يايسۇن،
زۇلمەتتە ئېچىلغان قارا گۈلۈمدە.

2000 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 6 ـ كۈنى

جىگدە يېلىمى

بېشىمنى چىقارسام چۈش دەريا سىدىن،
تۇرۇپتۇ تاك سەھەر كۆزۈمگە قاراپ.
تاملارغا يامشىپ ئۇخلىغان كېچە،
كېتىپتۇ باشقا بىر ئاسمانغا تاراپ.

ئالتۇندەك گۈللىگەن جىگدە چېچىكى،
تاشقىنلار ياساپتۇ نەپەسلىرىدە.
پەرىشتە ئويىدەك كۈمۈش ياپراقلار،
شامالنى رام قىپتۇ ھەۋەسلىرىدە.

شاخلاردىن تەپچىگەن ناۋات رەك يېلىم،
قاينىغان ھىجرانمۇ كۆتۈش كۆزىدە؟
قىزلارنى چىللىغان ئۈنى ئوت پۈراق،
چاچلارغا لەۋ ياقسام دەمدۇ سۆزىدە؟

جىگدىگە ياندىشىپ ئۆسكەن تېرەكتە،
تۇمۇچۇق تۇخۇمى يېرىلسا چاك ـ چاك،
بۇ كۆتۈش پەسلىنىڭ يالقۇن كۆكسىدە،
يۇيۇلۇپ چىقدۇ ھەممە بولۇپ پاك.

ئەنجان تام ئۈستىگە يېيىلغان كۆكۈل،
بىر يۈلتۈز ئىزدەيدۇ بولۇپ شالدىرشاپ.
ئەگەردە شۇ يۈلتۈز مەن بولۇپ قالسام،
ئۇچاتتى قەلبىمدىن نۇر قانات ئاپتاپ.

قىرىق مىڭ سىر يانقان قىرىق تال چاچقا،
ئەگەشسە مەن بىلەن توپلىق يوللار.
لەرزىگە كېلەتتى مېنىڭ ۋۇجۇدۇم،
جەننەتكە كىرگەندەك بولۇپ ئۇدۇللا.

2004 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

سېنى مەندىن سورىغانلارغا

سېنى مەندىن سورىغانلارغا،
سۆزلەپ بەردىم ئۇزۇن ھېكايە.
ھېكايىنىڭ باش ـ ئاخىرىغا،
قارا بۇلۇت تاشلىدى سايە.

سېنى مەندىن سورىغانلارغا،
تاقىر تاغنى قويدۇم كۆرسىتىپ.
ئولتۇرىمەن ئېغىر خىيالدا،
بېشىمغا تاغ قونۇشنى كۈتۈپ.

سېنى مەندىن سورىغانلارغا،
مېنى مەندىن سوراڭلار دېدىم.
جاۋابلارغا ئىنتىلىپ تۇرغان،
مەن ئەسلىدە كۆپ سوئال ئىدىم.

2000 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 10 ـ كۈنى

تاش بوران

تاش بورانغا تۇتتۇم يۈرەكنى،
جنايىتى چەكسىز رەزىللىك.
يېشىم تارام - تارام ئاقسىمۇ،
بەرمىدىم ھېچ ئاڭا كېچىللىك.

ئەسلىي قاندىن پۈتۈلگەن تۇرۇپ،
خۇمار بولدى قانلار تۆكۈشكە.
دەۋەت قىلدى مېنى ئۇزۇكسىز،
قان دەريا سى ئىچرە چۆكۈشكە.

خىسلىتىمنىڭ پېيىنى كېسىپ،
ۋىجدانىمنى سېتىپ تۇگەتتى.
سۆيگۈ تۇغۇپ بەرگەن تۇيغۇمنى،
ئېپلاسلىققا تامام ئۆگەتتى.

كۆزلىرىمگە دۆۋىلەپ مۇزتاغ،
بەربات قىلدى باھار شەۋقىنى.
زەھەر بۇلاق ئېچىپ تىلىمدىن،
يوق قىلدى ئۆت - ئىنسان پەرقىنى.

تاش بورانغا تۇتتۇم يۈرەكنى،
ھېساب بەردى كۆچلۈك نەپرەتكە.
بۇ دۇنيادا ھېچقانداق يۈرەك،
مېنىڭكىدەك قالمىسۇن دەردكە.

2000 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 18 ـ كۈنى

مۇھەببەت دەردى

شامال يۈدۈپ ئۆتەلمەس،
دەريا ئېلىپ كېتەلمەس،
يامغۇر يۇيۇپ سۈرتەلمەس،
مۇھەببەتنىڭ دەردىنى.

سۆزلەپ قاياپ ـ تاشقىلى،
ھەممىگە تەڭ چاچقىلى،
بولماس تاشلاپ قاچقىلى،
مۇھەببەتنىڭ دەردىنى.

بولۇپ دەردلىك بوز تورغاي،
مۇڭ تۆكۈشۈپ توختماي،
تەڭ تارتىدۇ شاھ ـ گاداي،
مۇھەببەتنىڭ دەردىنى.

مۇھەببەتسىز نىشان يوق،
مۇھەببەتسىز ۋىجدان يوق،
تارتمايدىغان ئىنسان يوق،
مۇھەببەتنىڭ دەردىنى.

2000 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

بۇ جاھان

بۇ جاھان ئىنسان ئۈچۈن،
تۆت كۈن ئىكەنغۇ ئەسلىدە.
نېمە كۆپ قايغۇ ـ ئەلەملەر،
ئادەم ـ ھاۋانىڭ نەسلىدە.

بىرىدىن گەپ سورىسام،
ئاسمانىنى ئالماق ئىلكىگە.
بىرىدىن دەرد ئاڭلىسام،
يىغلايدۇ يۈلتۈز ۋەسلىدە.

بولمىدى بىردەم تىنچ،
دۇنيا تالاشنىڭ قەستىدە.
قانلىرى دەريادا ئاقتى،
غوۋغايى ئالەم دەستىدە.

بىلمىدىم ئەۋلادلىرىم؟
بۇ ھالنى قىلغايمۇ تامام.
كۆكسىگە گۈللەر تاقاپ،
ئالتۇن باھار گۈل پەسلىدە.

2000 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 17 ـ كۈنى

كۆز ۋە ياش

ياش، كۆزۈمنىڭ تەكتىدىن،
ئوقچۇپ - ئوقچۇپ چىقتىڭمۇ؟
ھەسرىتىمنىڭ ئەۋجىنى،
يىغلاپ - يىغلاپ ئۇقتۇڭمۇ؟

كىرپىك بىلەن خوشلىشىپ،
باقتىڭ قايسى مەنزىلگە؟
ئېقىپ نەگە بارىسەن،
دەريا ياساپ مەڭزىمگە؟

سېنى نېچۈن توسمىدى،
بەرداشمىنىڭ تۇغانى؟
يا تاشتىمۇ ياش بولۇپ،
يۈرىكىمنىڭ پىغانى؟

زارىقسىمۇ كۆزلىرىم،
ئەمدى قايتىپ كەلمەيسەن.
تامغان يەرنى كۆيدۈرۈپ،
ھەرگىز ئارام بەرمەيسەن.

ساڭا سغقان قسمەتتىك،
ھەر بىرى مىڭ ئەپسانە.
يېرىلىڭ تاغ باغرىدا،
پەيدا قىلغان دۇردانە.

ياش، كۆزۈمدىن ئايرىلىپ،
نەدە توپان ئاتارسەن؟
مېنىڭكىدەك چىداملىق
كۆزنى كىمدىن تاپارسەن؟!

2000 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

سەنسىزلىك ۋە مەنسىزلىك

سەنسىزلىكنىڭ دەردىنى تارتتىم،
سېنىڭمۇ ھەم كۈنلىرىڭ مۇشكۈل.
ئارىمىزدا يىغلاپ تۇرغىنى،
تىكەن تەنلىك ياۋا ئەتىرگۈل.

دىل خاھىشى تەگدى جېنىمغا،
پارچىلاندىم ئىككى ئارالغا.
جاۋابىنى ئۆزۈملا بەردىم،
سېنى ساقلاپ تۇرغان سوئالغا.

سېنىڭ ئۇزاق قېيىداشلىرىڭ،
تۇرامدۇ جىم ھېچنېمە دېمەي.
بىز بولمايلى قاقشال ئوتۇندەك،
بۇ باھاردا يەنە يېشىنمەي.

سۈكۈتۈمدە ئىڭرىغان سادا،
يۈرىكىمگە سالدى تالاي دەز.
باشتىن يازاي ئىزھارلىرىمنى،
قەلبىڭ بولسۇن سامان رەڭ قەغەز.

سەنسىزلىك ھەم مەنسىزلىك بىزگە،
كېرەك ئەمەس تەن سۇۋۇماستا.
ئاچقىن قېيا دىل دېرىزەڭنى،
سىرغىپ ـ سىرغىپ مەن كىرەي ئاستا.

2000 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

مۇزداۋان

پەسل قۇشنىڭ پېيى تارتىشتى،
باھار ئېلىپ سەندىن ئۆتكۈچە.
مۇز دەۋرىدە ئۇخلاۋاتامسەن،
نېمىدېگەن سۇرلۇك بۇ كېچە؟

سىڭىپ كېتەر قارنىڭ كۆكسىگە،
نەپەسلىرىڭ تۇغقان شۇرغان.
ئاسمىنىڭدا لەيلىگەن تۇتەك،
بەلكى ساڭا تەلمۇرگەن ھىجران.

ئاتلىرىنى ھەيدىگەنلەرنىڭ،
تالاي ئىكەن سەندە قىسمىتى.
مۇزغا ئېقىپ قاتقان كەچمىشنىڭ،
كىملەر ئۈچۈن بولۇر قىممىتى؟

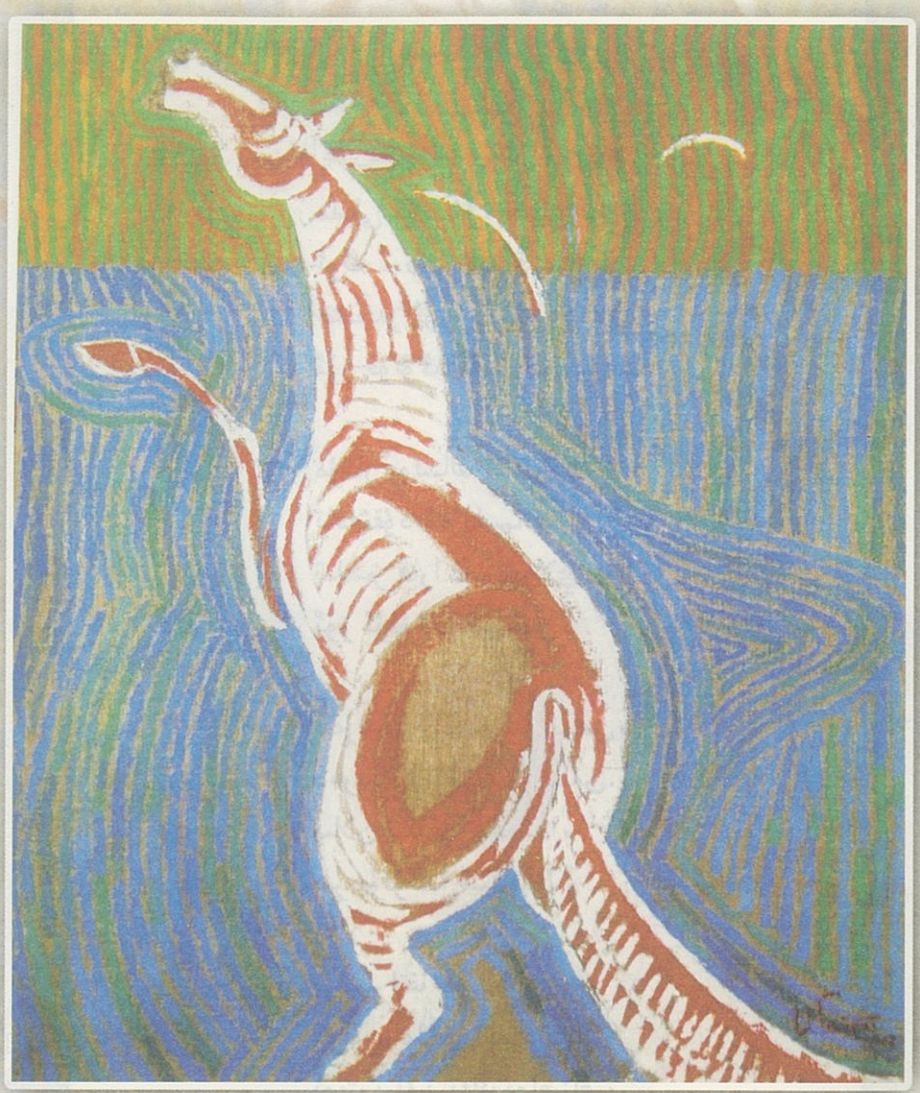
ئاي كۆز يۇمۇپ ئۆتمىگەن بولغاي،
سېنى بەزلەپ ياتقان كېچىدىن؟
بايقۇشالدىم ساڭا كۆز تىككەن،
يۇلتۇزلارنى يۇلتۇز ئىچىدىن.

بىزگە يازغان سالام خېتىڭمۇ،
ئويناپ ئاققان مۇزئارت دەريا‌سى؟
چۈشلىرىڭنى بۇزماقچى ئەسلي،
رەڭلىرىدە گۈلنىڭ غوۋغاسى.

كۆيەر چوقۇم باغرىڭ چاراسلاپ،
تۇتقان چاغدا باهار تولغىقى.
ئاتىلارسەن پەقەت شۇندىلا،
بۇ دۇنيانىڭ بولۇپ ئويغىقى.

2001 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

قىينىغىن

مەيلى كۈندۈز، مەيلى كەچ،
ئوك ـ سولۇڭدا قىينىغىن.
خەنجەر ئۇرۇپ يۈرەككە،
ئۆز قولۇڭدا قىينىغىن.

مۇنار بولساك ئەگەردە،
تاقاشقۇدەك ئاسمانغا.
تىلسىز قارا تاش بولاي،
ئۆز ئۇلۇڭدا قىينىغىن.

دەردىك چىقسا مەن بىلەن،
دەردىم چىقار سەن بىلەن.
يىلان تىللىق قامچىدا،
بىر بۇلۇڭدا قىينىغىن.

پۇلسىراتقا ھەيدىگىن،
كۆلۈپ ماڭاي مەردانە.
ئوت بىلەن تەك تولغناي،
ئۆز يولۇڭدا قىينىغىن.

بۇ دۇنيانىڭ قىسمىتى،
ياغسۇن قارا يامغۇردەك.
دەرد ـ ھەسرەتكە لىق تولغان،
بىر تۇلۇمدا قينىنغىن.

2002 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

بەردىك

رىزىقنى سەن يېرىم بەردىك،
ئەلەم ـ دەردنى پۈتۈن بەردىك.
قىلىپ چوغدان ۋۇجۇدۇمنى،
نەپەسلەرگە تۈتۈن بەردىك.

كۆزۈم گۈلشەنگە ئايلاندى،
زىمىستاندا چېچەك يېغلاپ.
قۇياشنى زارىقىپ كۈتسەم،
سەھەر ئورنىغا تۈن بەردىك.

يارالغانمۇ مېنىڭ جىسمىم،
ئۆزىنى نەچچە بۆلمەككە.
ئىشقىڭ مىڭ ئاياغدا،
ماڭا ئۆلمەككە كۈن بەردىك.

بۇ ھەسرەت چىللىدى تاغنى،
كېچەڭگە تاشلىدىم داغنى.
دىلىنى ئاغرىتىپ نەينىڭ،
ماڭا يېغلاشقا ئۇن بەردىك.

2002 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 6 ـ كۈنى

جەبىر تولغان پىيالەمدە

بولۇپ سىم - سىم ياغار يۈلتۇز،
پەلەكتىن ئاھ ئۇرۇپ غەمدە.
تىنچ ئاققان ئەزىم دەريا،
تاشار بىر قەترە نالەمدە.

ئىش ئەللامسى مەشرەپ،
چىقار قايتا ئېگىز دارغا.
كۆرۈپ ئەكسىنى نالەمدىن،
ۋاپاسىز ئۇشبۇ ئالەمدە.

سۆيۈشنىڭ قەسرىدە سۇلتان،
بولۇپ كۈلگەنىدىم بىر چاغ.
يۈرەك قان لەختىدۇر ئەمدى،
غېرىب كۆلبەمدە - خانەمدە.

چۈشۈمگە كىرمىگەن دەشتكە،
بۇگۈن مۇشتاق، مۇيەسسەرمەن.
ۋۇجۇدۇم قاغجىراپ ياندى،
كۆيۈپ ئوت دانە - دانەمدە.

كۆيۈكتىن يانمىسام ئەسلىي،
ئازاب كەلمەس ئىدى ھىدلاپ.
جاھاننىڭ دەردىنى ئوتلاي،
جەبىر تولغان پىيالەمدە!

2002 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 18 ـ كۈنى

يۇرەك مىڭ كۆزدە يىغلايدۇ

قەدىناس بىز، ئۇيۇل تاش بىز،
تىلەك دىللارنى چوغلايدۇ.
سۆيۈپ ئاندىن سۆيۈلگەننى،
جاھان مەڭگۇ ئۇلۇغلايدۇ.

كۆڭۈل ئاسمانىمىز چەكسىز،
ئۈمىد يۇلتۇزىمىز سانسىز.
قارا تۈن پەردىلەر يايسا،
يەنە تاڭ نۇردا قوغلايدۇ.

ساداقەت بابىدا چوغسەن،
سېنىڭسىز مەن زىمىستاندا.
جۇدا خائىنلىرى كەلسە،
ۋاپا ئۇيقۇنى يالمايدۇ.

كۈنۈڭ بولسا ئەگەر غەملىك،
كۆزۈڭگە يامرىسا نەملىك.
يېگەن ئاشىم زەھەر تەملىك،
يۇرەك مىڭ كۆزدە يىغلايدۇ.

تىلىكىم شۇ ئۆلۈپ كەتسەم،
قەسەمنى قەستكە ئۇچراتماي.
ئوغۇل لەۋزىنى بۇزماقلىق،
ھامان ۋىجدانىنى بۇلغايدۇ.

2002 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنى

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنى،
بىر سەن، بىر مەن، بىلەر بىر خۇدا.
سىڭىپ كەتسۇن قەلبىڭگە سۇدەك،
تاغقا ئوخشاش قايتۇرما سادا.

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنى،
سىزساڭ قىلىپ بىر پارچە رەسىم.
قونغان بولار ئىدى باغرىڭغا،
كۆيۈپ ئاققان دەريائى ئەزىم.

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمدىن،
ئۇنۇپ چىقسا بىر قويۇق ئورمان.
ھەربىر شاختىن، ھەربىر ياپراقتىن،
تۆكۈلەتتى يۇلتۇزدەك ئارمان.

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنىڭ،
ئاڭلىسا قۇش مىڭدىن بىرىنى.
كۆككە ئۇرۇپ قانغا بويايتتى،
ئاق بۇلۇتنىڭ ھەممە يېرىنى.

2003 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

شامالنىڭ ھەيكىلى

قانات ئۇردۇڭ ئەينەككە يەنە،
ئىزدەپ كەلدىڭ مېنى ئېھتىمال.
ئۇخلاتمىدى قانداق مۇھەببەت،
سىرلىرىڭنى ئېيتقىنا شامال؟

سەن سىرتتا، مەن ئۆينىڭ ئىچىدە،
ئارىمىزدا بىر قات ئىزتىراپ.
قىش قەلبىگە ئۇندۇرمە تېرىپ،
ئېپ كەلدىڭمۇ باھارغا ئوراپ.

نۇرغا تولغان يوپۇرماقلارنىڭ،
جىلۋىسىدە نازىڭ ئۇخلارمۇ؟
گۈلنى ئويناپ ئۆتسەڭ سەھەردە،
شەبنەم ئېقىپ ـ ئېقىپ يىغلارمۇ؟

سەن دالادا كۈندە كىشىنسەڭ،
قىلىقلاندى ھەممە ئىچىدىن.
ئاينىڭ بېشى يەتتى زېمىنغا،
يۇلتۇز بىدار چىقتى كېچىدىن.

بىر يەرلەرگە ئۇچتى سەن بىلەن،
ئىپتىخاردا قۇشلار غۇرۇرى.
قەلبىڭدىكى ئۇرۇقلار بىلەن،
تۆت پەسىلنىڭ ئاشتى ھۇزۇرى.

تاغ زېمىنىڭ، دەرەخ يىلتىزىنىڭ،
ياسۇئالغان ھەيكىلى ئىكەن.
ئۆز كويىدا ھالسىرار ھەممە،
سەن بىپەرۋا يۈرگىنىڭ بىلەن ...

ھەيكەل قاتقان مۇھەببەت، شۇڭا،
يۈرەك يېرىپ يېزىلغان باھا.
ھەيكىلىڭنى روھىمغا تىكلەپ،
ئۇچقۇم كەلدى سەن بىلەن تازا.

2005 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 2 ـ كۈنى

تۆت پەسىل قوشىقى

1

ئاۋازىنى ئاڭلاپ كاككۇكنىڭ،
باغ ـ باغلاردا يېشىلدى تاللار.
تاڭ سەھەرنى ئويغىتىپ بالدۇر،
ئۆز تىلىدا سۆزلىدى جانلار.
قىرىق ئۆرۈم چېچى بار قىزدەك،
تۇسكە كىردى يېشىل بوستانلار.

2

تەبىئەتنىڭ نەپسى يالقۇن،
ئالتۇن لېگەن كۈننىڭ سىيماسى.
ئاڭلىنىدۇ يىراق ـ يىراقتىن،
خامانچىنىڭ «لاي ـ لاي» ساداسى.
ھەممىمىزنىڭ قەلبىدە تاشار،
ئۆركەش ياساپ ھەۋەس دەريا سى.

3

قاتار ـ قاتار ئۇچقان تۇرنىلار،
بىزنى تاشلاپ نەگە ماڭدىڭلار؟

گەپ تالشىپ بۇ ئاسمان بىلەن،
ئارازلىشىپ قالغانمىدىڭلار؟
باشقا يۇرتقا باھار كەپتۇ دەپ،
كىمدىن خەۋەر ئاڭلاپ قالدىڭلار؟

4

ئاسماندىكى ئۆرۈكزارلىقنىڭ،
چېچەكنى كىملەر قاقماقتۇ؟
ئاپپاق لىباس كىيگەن دالالار،
نېچۈن ئۇخلاپ جىمجىت ياتماقتۇ؟
زۇمرەت كەبى ئويناق، شوخ سۇلار،
نە سەۋەبتىن مۇز بوپ قاتماقتۇ؟

2006 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 7 ـ كۈنى

قىرىق بىر يۇرەك

قىرىق بىر كېچە، قىرىق بىر كۈندۈز،
كۆڭۈلگە پۈكۈلگەن قىرىق بىر ئارمان.
سېنى باغرىغا چىللاپ تۇرغىنى،
قىرىق بىر دەريا، قىرىق بىر ئورمان.
كۆرگەنلىرىڭ شۇ چۈشلەر پەسلىدە،
قىرىق بىر قەرىندىن ئاۋۋالقى زامان.

قىرىق بىر داۋان، قىرىق بىر چوققا،
ئۇپرىغان پۈتتا قىرىق بىر ئاياغ.
قىرىق بىر غىلمان كۆڭلۈڭ قېتىغا،
نەقىشلىگىنى قىرىق بىرلا داغ.
ھاساڭ يېتىندىن كېچىكلىگەندە،
يەنە بىر پەللە قۇچاق ئاچقان چاغ.

قىرىق بىر دۇە، قىرىق بىر يىلان،
مۇشكۈلات سالار قىرىق بىر قەۋەت.
قىرىق بىر كۆرۈم، قىرىق بىر ئۆلۈم،
سېنىڭ ئالدىڭغا تاشلايدۇ نۆۋەت.
قىرىق بىر خىيال، قىرىق بىر چۆچۈش،
ئالدىڭغا ماڭساڭمۇ ـ ماڭمساڭمۇ دەرد.

قىرىق بىر قەلئە، قىرىق بىر ئوردا،
قىرىق بىر سۇلتان سۈرىدۇ بەزمە.
قىرىق بىر قىلىق، قىرىق بىر خۇلق،
ئەس ۋە هوشۇڭنى ئالىدۇ نەغمە.
قىرىق بىر تۈلۈم هەسرەت ئىچىدە،
پادىچى تازىنىڭ سۆزلىرى ئەزمە ...

قىرىق بىر هۇجرا، قىرىق بىر ئىشىك،
سىلىنغان ئاڭا قىرىق بىر قۇلۇپ.
ئاچقۇچلىرى قولۇڭدا تۇرۇپ،
بىر ئاخشامدىلا كەتكەن يوقلىپ.
قىرىق بىر كۈنلۈك يولىنىڭ بويىدا،
قىرىق بىر خسلەت ياتقان باسۇرۇپ.

قىرىق بىر سىرلىق ساندۇق ئىچىدە،
قىرىق بىر قىزنىڭ هۆسنى گۈل پورەك.
كۆز چانىقىدا قانقان قانلاردا،
چولپان يۇلتۇزدەك چاقنايدۇ تىلەك.
ئالتۇن ئوقيانى سانجىپ بېغىشقا،
كۈلۈپ ياتىدۇ قىرىق بىر يۈرەك.

2007 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 1 ـ كۈنى، ئۈرۈمچى

تەكلىماكاندا

توغرا قلارنىڭ يىلتىزى بار،
يۇلغۇنلارنىڭ ئۆتىزى بار،
ئەجدادلارنىڭ ھىد - ئىزى بار،
سائادەتنىڭ يۇلتۇزى بار،
تەكلىماكاندا.

ئانام ئېيتقان بىر چۆچەك بار،
تارىخ قىسقان گۈل - چېچەك بار،
كۆيۈپ تۇرغان ئوت يۇرەك بار،
تاڭدەك يورۇق بىر تىلەك بار،
تەكلىماكاندا.

بۇركۈتلەرنىڭ قىياسى بار،
ئوغۇزخاننىڭ ئوقياسى بار،
پەرىشتىلەر زىياسى بار،
مىليون كۆڭۈل دەريا سى بار،
تەكلىماكاندا.

2007 - يىلى 6 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

پەريات

مەن يىراقتا كۆيمەكتىمەن،
بارغانچە ئەدەپ.
ئۆز ئوتۇمنى ئۆزۈم قالاپ،
ئاھمدا پۈۋلەپ.

ئەتراپىمدا يۇرگەن شامال،
كۆتۈرەر پەريات.
سېنىڭ گۈزەل ئازابىڭدا،
ۋۇجۇدۇم ئاۋات.

بۇ قىسمەتلەر ماڭا ئامەت،
تەڭرى سىنىقى.
كۆزلىرىمدە ئاچتى چېچەك،
گۈلنىڭ قىنىقى.

مەن يىراقتىن كۆرۈپ سېنى،
سۆيۈپ قالغانمەن.
ئۆز بوينۇمغا ئارغامچىنى،
ئۆزۈم سالغانمەن.

مەن سۆيگەننى سۆيۈپ ـ سۆيۈپ،
ياشايمەن ئەبەت.
بەرداشلىرىم بۇ دۇنياغا،
تارقىتار تاقەت!

2008 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 9 ـ كۈنى

دەردلىرىڭگە قونۇڭالغۇم بار

ئېرىقتىڭدا ئېقىپ بارغۇم بار،
ئاي يۈيۈنغان سۇغا ئايلىنىپ.
دەردلىرىڭگە قونۇڭالغۇم بار،
بوسۇغاڭنىڭ ئاستىغا سىڭىپ.

كۆكسۈمدىكى پىغانلىرىمنى،
ئۇسۇپ ماڭساڭ ئۆيگە بىر چىلەك.
ساڭا تىزغان ئارمانلىرىمنى،
بىلسە دىلىڭ زۆھرەنىڭكىدەك.

مەندەك ئېرىپ كەتسە ۋۇجۇدۇڭ،
شېئىر قونۇپ قانسا لېۋىڭگە.
نەپسىڭدىن بالقىغان ئوتۇڭ،
باھار يايار ئىدى زېمىنگە.

ئېرىقتىڭدا ئېقىپ بارغۇم بار،
سەن زارىققان سۇغا ئايلىنىپ.
دەردلىرىڭگە قونۇڭالغۇم بار،
سەھەردىكى شەبنەمدەك يېنىپ.

2008 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 12 ـ كۈنى

سېنى دېدىم

سېنى دېدىم، سېنى دېدىم،
كەچمەي جاھاندىن.
سوراپ بىلگىن ئەھۋالىمنى،
مىسكىن غازاڭدىن.

سەن ئاسماندا ھۇجرا تۇتساڭ،
ئۇچۇپ بارايمۇ؟
قانىتىمغا ھىجران ئاچقان
گۇللەر تاقايمۇ؟

مېنى دېسەڭ قون يۇلتۇزدەك
ئېرىقلىرىمغا.
سىرلىرىڭنى پىچىرلىغىن
بۇلبۇللىرىمغا.

دۆڭقوتانىنىڭ ئوقۇرىغا
ماكان تىزايمەن.
شامالىلارنىڭ يۇرىكىگە
پىراق سىزايمەن.

سېنى دېدىم، سېنى دېدىم
كەچمەي بۇ جاندىن.
نەقىش ئويدى سېنىڭ دەردىڭ
باغرىمغا قاندىن.

2008 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 28 ـ كۈنى

بۇلۇتلار

كۆكتە ئۇزۇپ يۈرگەن بۇلۇتلار،
ھەيكىلسەن قانداق ھىجراننىڭ؟
كىملەر بىلىپ ھالىغا يېتەر،
سەندە ئىڭراپ تۇرغان شۇ جاننىڭ.

قونساڭ گاھى تاغنىڭ بېشىغا،
قار بېرەمدۇ چۈشىنى ئۆرۈپ؟
تولۇن ئايغا ھەۋەس قىلامسەن،
يۈلتۇزلارنىڭ قېتىدا كۆرۈپ؟

قانىتىغا مىنسەڭ شامالنىڭ،
شادلىنامسەن يىغا ئارىلاش؟
قېتىپ قالغان ياشلىرىڭمكىن،
سۈكۈناتقا چۆمگەن رەڭلىك تاش؟

قۇشلار ساڭا ئۇۋا ياسسا،
بالىلىرىغا دەردىڭ يۇقارمۇ؟
سەن يۇغلى ماڭساڭ ئاسمانىنى،
لاچىن ئەگىپ كېلىپ سوقارمۇ؟

كۆكتە ئۇزۇپ يۈرگەن بۇلۇتلار،
ھەيكىلسەن قانداق ھىجراننىڭ؟
تەشۋىشلەرگە كۆمۈلدى كۆڭلۈم،
بىر چېتىدە تۇرۇپ ئاسمانىڭ.

2008 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 12 ـ كۈنى

سەن يوق يەردە

سەن يوق يەردە كۆندۈز يوق دېسەم،
سەن يوق يەردە يۇلتۇز يوق دېدىڭ.
سەن يوق يەردە ئاسمان يوق دېسەم،
سەن يوق يەردە ئارمان يوق دېدىڭ.
سەن يوق يەردە تىلسم يوق دېسەم،
سەن يوق يەردە خىلىم يوق دېدىڭ،
سەن يوق يەردە ئۆزۈم خار دېسەم،
سەن يوق يەردە دۇنيا تار دېدىڭ.
سەن يوق يەردە ئۆلگۈم بار دېسەم،
سەن يوق يەردە دوستۇم دار دېدىڭ.
سېنىڭ ئۈچۈن ياشماق بولدۇم،
مېنىڭ ئۈچۈن ياشماق بولدۇڭ.
قۇچقىغا ئوت بولۇپ تولدۇم،
يۈرىكىمگە دەرد بولۇپ قوندۇڭ.

2008 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

ئاداشتىم

مەن ئەگەر ئاداشسام سەندە ئاداشتىم،
يولۇڭغا قوشۇلغان يولدەك ياراشتىم.

كەربالا چۆلىدە قويساڭمۇ تەنها،
ئاھۇغا ياندىشىپ كۈلۈپ ـ يىغلاشتىم.

قاپقارا تۈنلەرنى تۈغسىمۇ ھىجران،
يەنە بىر ئاسماندىن تاڭغا ئۈلاشتىم.

پەلەكنىڭ پەيمانى كەلسىمۇ تەتۈر،
تېشىمدا قۇرۇدۇم، ئىچىمدە تاشتىم.

ئىزغىرىن شامالدەك چۈشۈڭنى بۇزدۇڭ،
كىرىشكەن كىرپىكنى ئالدىدىم، قاچتىم.

2009 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 4 ـ كۈنى

ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق

ئېھتىمال
گۈللەر گۈللەرگە قارايدىغاندۇ،
قايغۇ ـ شادلىقتىن پۇرايدىغاندۇ،
شامالنار ئۇچۇپ شاخلارغا قونسا،
دەرەخ رەشكتىن ھۇۋلايدىغاندۇ،
ئاسمانغا يەتسە يىلتىزىنىڭ ئاھى،
ئاسمان چىدىمايى يىغلايدىغاندۇ،
ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق.

ئېھتىمال
كىرپە كۆيۈمچان، يىلان جانىدۇر،
ئۆمۈچۈك مەجنۇن، بال سۆز چاياندۇر،
پاشا غەزەلخان، پاقا ئوت يۈرەك،
قوڭغۇزنىڭ قەلبى نۇردەك ئاياندۇر،
كېلەر ئويدا چۆل ئالتۇن ساراي،
سازاڭ دىلدا سۆيگۈ قىياندۇر،
ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق.

ئېھتىمال
مىسلى تولۇن ئاي تىمساھنىڭ يۈزى،

چولپان يۇلتۇزدۇر مولۇننىڭ كۆزى،
مېھر ـ شەپقەتنى رەھنەما قىلغاچ،
ئاپتاپتىن ئىللىق يولۇاسنىڭ سۆزى،
ئىت ئەقىدىدە سۇلتان ئاتىلىپ،
گۈل پۇرايدىغاندۇ بۆرىنىڭ ئىزى،
ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق.

ئېھتىمال
تاشتىن قاتتىقتۇر ئادەمنىڭ دىلى،
ئوغا ـ زەھەردۇر ئادەمنىڭ تىلى،
بۇ دۇنيانى يالماپ بولسىمۇ،
تويدۇم دېمەيدۇ ئادەمنىڭ گېلى،
تەڭرى شۇنداق يارانقان مەخلۇق،
ياۋۇزلۇقتا يوق بىرمۇ خىلى،
ئۇلار كۆزىدە ئادەمگە باقساق.

2010 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

يول

مېنى نېمىشقا ماڭدۇرماقچىسەن؟
مېنى نېمىگە قاندۇرماقچىسەن؟!

ۋاقىت ئىتتىرەر ھەردەم ئالدىغا،
سەن ئالالمايسەن مېنى دالدىغا.
چۆلدىن ئۆتىمەن، كۆلگە يېتىمەن،
بىر يۈتۈم سۇمۇ ماڭا سادىغا.

قالىمەن بىرچاغ قۇياشقا ئۇچراپ،
چىققۇم كېلىدۇ ئاسمانغا چاچراپ.
سايەم ئوڭۇمدىن سولغا ئۆتىدۇ،
يىغلايمەن ساڭا ئۆزۈمنى تاشلاپ.

قۇش بىلەن قۇشنىڭ تىلى بىر ھامان،
ھەر تىنىقىدا تۆكۈلەر ئارمان.
شامالالار كېلىپ ئۇراپ ئالىدۇ،
مېنىڭ كۆكسۈمدە ئۇنلەيدۇ زامان.

كۈندۈز كېچىگە كىرىپ ئۇخلايدۇ،
يۈلتۇز دەردىنى يۈلتۇز ئۇقمايدۇ.

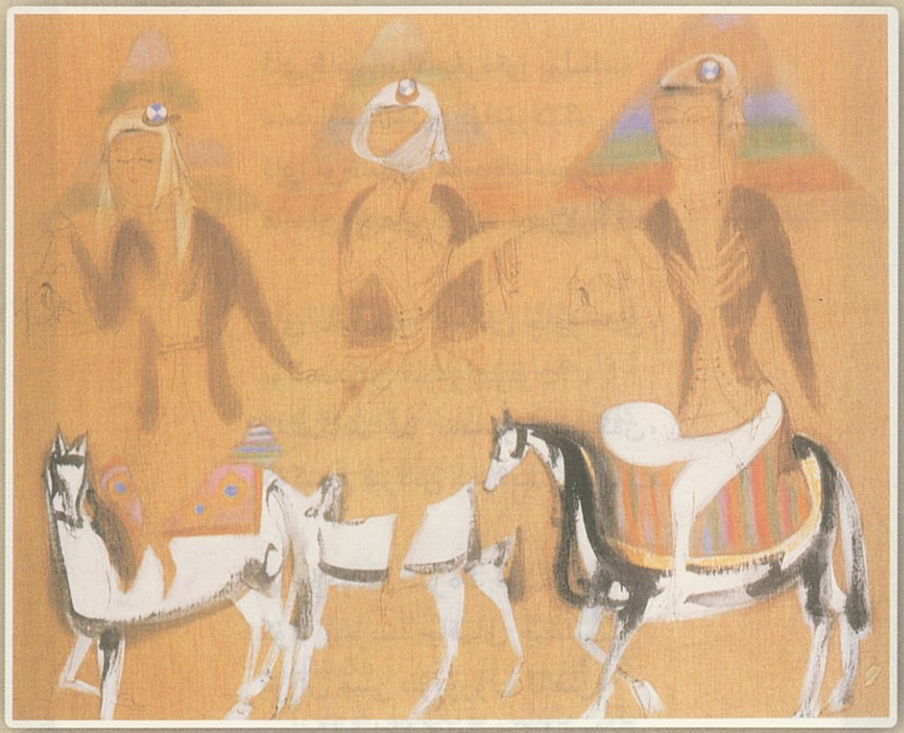
سۇر رەڭلىك تۇمان، دىلىمدا گۇمان،
كۆزۈمدە ئاينىڭ نۇرى توختايدۇ.

ماڭا پاياندار ئۆمۈچۈك توري،
سەن بولساڭ ئۇنىڭ تۈگمەس خورى.
مەن كەتتىم ئۆيدىن بەكمۇ يىراقلاپ،
قالدى دەپتەرنىڭ ئىككىلا قۇرى.

ماڭا نېمىنى بىلدۈرمەكچىسەن،
مېنى نېمىدە كۆلدۈرمەكچىسەن؟!

2010 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 9 ـ كۈنى

ئاي ئاسمانىنىڭ يۈرىكى بولسا

ئاي ئاسمانىنىڭ يۈرىكى بولسا،
سەدپارىسىمكىن يۇلتۇزلار؟
ئاي توختىماي مەندەك يىغلسا،
قانداق چىدار كۆكتە ئېتىزلار؟

ئاي باغرىدىن ئۇچقان چاچراندى،
بولامدىكىن قاپقارا بۇلۇت؟
كەڭ ئاسمانمۇ غەمسىز ئەمەسكەن،
كۆكسۈم تېزدىن دەردىڭنى ئۇنۇت.

ۋۇجۇدۇمغا تىترەك ئۇنمىسۇن،
كۆك تىترىسە چاقماق چېقىلىپ.
بوران مېنى سۈپۈرۈپ ئالغىن،
مەن ئاسمانغا كېتەي يىقىلىپ.

2010 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 6 ـ كۈنى

ماڭا يېقىن ئۇۋا سالغىن، قۇش

خىيالىمغا ئوخشايسەن ئەينەن،
خەرىتىگە سىغمايدۇ قەلبىڭ.
قاناتلىرىڭ تەسكىن تاپىدۇ،
يۇلتۇزلارغا قونغاندا دەردىڭ.

ئوت كۆكلەيدۇ تىنماي ئۇۋاڭدا،
ئاۋازىڭدا ياپيېشىل تىنىق.
كۈلۈپ تۇرار كۆكسۈڭدە كۆكلەم،
نەگە بارما مەۋقەيلىڭ ئېنىق.

بالىلىرىڭ تارتسا رىيازەت،
نالەڭ بىلەن تىترەيدۇ ئورمان.
كۆرگىنىم يوق ياش تۆككىنىڭنى،
ياكى ياشتىن پۈتكەنمۇ تۇمان؟

ھەۋىسىم بار كەپسىزلىكىڭگە،
ماڭا يېقىن ئۇۋا سالغىن، قۇش.
روھىم قونسۇن قاناتلىرىڭغا،
بۇ تېنىمدە بولغۇچە بىھوش.

2011 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 2 ـ كۈنى

تۇنجى قار

دېرىزەمگە چېچەك چېكىپسەن،
ئاۋازىڭنى شاخلارغا ئويۇپ.
يەر كۆكسىدىن تاپتىڭمۇ ۋۇسال،
مېنى شېرىن ئۇيقۇغا قويۇپ.

ئاسمان يىغلاپ يوللىغان سالام،
ماڭا كەلدى بەلكى سەن بولۇپ.
كۆزەتكەنسەن، ھەر كېچە شۇنداق،
ئەلەم ئۇخلار باغرىمغا قونۇپ.

يامغۇر تېخى ئۇلۇشكۇن كېچە،
ماڭا ئېقىپ ـ ئېقىپ سىر تۆككەن.
خىيالىمغا قاراپ خازانلار،
ياقا تۇتۇپ سۇكۇتكە چۆككەن.

بۆشۈكىگە بۆلەپ ئەنجۇرنى،
ئانارغا خوش دېگەنتىم تېخى.
تۇرنىلارغا تۇتقان يوللۇقۇم،
بولغاندى ھىجراننىڭ دېغى.

ساڭا قۇچاق ئاچتىم، مەرھابا!
ئىچىدە ئوت كۆيگەن تۇنجى قار،
ئۇمىد ماڭا بېرەر تەسەللى،
سەن كەلمىسەڭ، كەلمەيدۇ باھار.

2011 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

سەۋر

بىر تومۇردا قان قالدى،
بىر تىنىقلا جان قالدى ...

مەن سەۋر سوقۇپ چىققان،
زەنجىرگە بەند، بىلمەن.
ئىچ - ئىچىمگە پاتمىدىم،
يىغلاپ تۇرۇپ كۈلمەن.

قارا قىلدى كۈنۈمنى،
قارا كۆزلۈك بىر پەرى.
قارا تاشقا ئايلاندى،
كۆزلىرىمنىڭ گۆھىرى.

يىلنىڭ ئىغىر دەردىنى،
ئارتىۋالدىم كۈنلەرگە.
كۆزلىرىمنىڭ يېشىدىن،
يۇلتۇز سەپتىم تۈنلەرگە.

مۇھەببەتنىڭ لېۋىگە،
قونغان مۇڭلۇق نەي بولدۇم.

دەردىم ئىچتى دەردىمنى،
ئۆز - ئۆزۈمگە مەيلى بولدۇم.

بىر تومۇردا قان قالدى،
بىر تىنىقلا جان قالدى ...

2011 - يىلى 8 - ئاينىڭ 10 - كۈنى

مېنىڭ دالامدا

كېيىكمدىڭ قاچتىڭ قىيغىتىپ،
قارا گۈلدەك كۆزى قاپقارا.
مەن باغرىمنى ئاسمانغا قوشۇپ،
ساڭا ئاچتىم بىر چەكسىز دالا.

يۈرىكىمدىن ئۇچقان سۆزلەردۇر،
ئېتىكىڭگە قونغان يۇلتۇزلار.
ھىجرانىمنى سۈرەتلەپ بېرەر،
دەردىم ياشناپ تۇرغان ئېتىزلار.

ساڭا ئاققان مېنىڭ ھەۋىسىم،
پەرىشتىنىڭ مېھرىدەك مەيىن.
بۇندىن باشقا كۆڭۈل سىرىمنى،
چۈشەندۈرۈش قىيىندۇر ـ قىيىن.

كېيىك بولساڭ دەريادەك ئۇيناق،
قاچ، ئۆركەشلەپ مېنىڭ دالامدا.
يوللىرىڭدا قان تېمىپ تۇرغان،
گۈل ئېچىلسۇن مېنىڭ يارامدا.

2011 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 13 ـ كۈنى

كېپىنەك نىداسى

بىر تېنىمنى مىڭ ئوتقا سالدىم،
باھار كۈتۈپ قىش پىنھانىدا.
نۇر رەڭگىدىن قاناتلار ئالدىم،
ئەرك سىغمايۋ قالغان دالادا.

تىلەك تۆكتۈم كۆككە سېغىنىپ،
پورەك ئاچتىم چېچەكتىن بۇرۇن.
مەندەك ئاقتى سۇ قىلقىلىنىپ،
ئېدىرلارغا يېيىلدى دۇردۇن.

كېچە كۆككە يۇلتۇز تۆككەندەك،
گۈلگە تۆكتۈم گۈلنىڭ سىرىنى.
ئاي يەكسىرىن نۇرنى سەپكەندەك،
چاچتىم تىنماي دۇنيا مېھرىنى.

لېكىن بۇلبۇل ئۇجمە كۆڭۈل دەپ،
نەقىللەرگە ئالماقتا تەكرار.
بۇ دۇنيادا بولسا لىللا گەپ،
مېنى ئاقلاپ قويساڭچۇ باھار!

يىلتىزىڭنى شاخلاتماق بولۇپ،
قونۇپ ئۆلسەم قىشنىڭ لېۋىگە.
قانىتىمنى ھۇزلاردىن يۇلۇپ،
كۆمۈپ قويغىن گۈلنىڭ تۈۋىگە.

2011 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى، ئۈرۈمچى

بىلەيلى

ـــ شائىر ئەزىزبەگ

ئۇنىڭ ئاھىدىن گۈلنى،
ئېچىلغان دەپ بىلەيلى.
خىيالىدىن يۇلتۇزنى،
چېچىلغان دەپ بىلەيلى.

كەندىر ئىچكەن شەبنەمنى،
ياشلىرى دەپ بىلەيلى.
سۈكۈتنى غىڭ سايىنىڭ،
تاشلىرى دەپ بىلەيلى.

قارا ـ قارا بۇلۇتنى،
نەپسى دەپ بىلەيلى.
بۇزغۇن ـ بۇزغۇن بۇلاقنى،
ھەۋىسى دەپ بىلەيلى.

بارخان ـ بارخان قۇملارنى،
دەردلىرى دەپ بىلەيلى.
شاخلاپ چاققان چاقماقنى،
گەپلىرى دەپ بىلەيلى.

2011 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 22 ـ كۈنى

مەجنۇن ۋە مەلئۇن

مۇھەببەت يولىدا ماڭسام بىر قەدەم،
مۇشكۈلات يەلكەمگە قونار بىر قەۋەت.
شادلىقتىن ۋۇجۇدۇم قاينايدۇ ھەردەم،
باغرىمغا چاڭگىلار تىزسىمۇ ھەسرەت.

كۆزۈمنى باغلايدۇ ئۇپۇق سىزىقى،
يۇلتۇزلار چاندۇرماس تەنھالىقىمنى.
يۈرەككە ئورنىغان ئىشق قىزىقى،
ئېسىمگە سالىدۇ بەرنالىقىمنى.

ھىجراننىڭ ئەلىمى كېچىنى رەڭلەپ،
زىندانغا تاشلايدۇ ئاسايىشلارنى.
روھىمدا يار تۇرار نۇردەستە تەڭلەپ،
باھارغا يەم قىلغان كەبى قىشلارنى.

مۇھەببەت يولىدا ماڭسام بىر قەدەم،
مىڭ قەدەم يېقىنلاپ كېلىدۇ مەجنۇن.
رىيازەت چېكىشكە رازىغۇ ئادەم،
مەن جۇنۇن، مەن مەجنۇن، بولمايمەن مەلئۇن.

2011 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

ۋەسسل

سېنى قۇچاقلىدىم،
غۇلىچىم دۇنياغا يەتتى،
ئوتتا كۆيگەندەك لەرزىگە كەلدىم.
تىكىلدىم كۆزۈڭگە
بىر چوڭقۇردىن ئاسمان تاپتىم،
يۇلتۇزلار تۇركۇمگە يۆتكەلدىم!
بەلكى بۇ ماڭىلا يارالغان پەسىل.
بىر تامچە شەبنەمدە دەرياچە ۋەسىل!

2011 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 7 ـ كۈنى

قىزىلگۈلۈم

قىزىلگۈلۈم ئىدىك ئەسلىدە،
دېرىزەمدە باغجانلاپ ئۆسكەن.
ئۇن ـ تۈنسىز پورەكلىرىگە،
مەن يۈرەكنىڭ قېنىنى تۆككەن.

قىزىلگۈلۈم ئىدىك ئەسلىدە،
خۇش پۇرىقى دۇتار ئۇنىدەك.
ئاڭلاپ ـ ئاڭلاپ قانمايتتىم ئەسلا،
بىر ئىلاھىي ھىجران كۈيىدەك.

قىزىلگۈلۈم ئىدىك ئەسلىدە،
بىر كېچىدە قۇرۇدۇڭ نېچۈن.
يىلتىزىڭغا كىرىپ كەتتىمۇ
ئاھلىرىمدىن تارىغان تۈتۈن؟

2012 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

چۈشلەر مېنى تولا ئازدۇرۇپ

چۈشلەر مېنى تولا ئازدۇرۇپ،
ئېلىپ چىقتى سامانيولغا.
يۇلتۇزلاردىن نۇرىدەستە تىزىپ،
قويۇپ قويدۇم ئاينىڭ يېنىغا.

كۆك كەپتەرگە ئايلىنىپ ئۇچقان،
ھۆرلىقانىڭ قەسرىگە باردىم.
ھەمراجانىڭ قەلبىگە كىرىپ،
بىر دەريا غا ئايلىنىپ قالدىم.

ياغاچ ئاتقا مىنگەن شاھزادە،
لاچىن كەبى ئۇچتى ئۇستۈمدىن.
سالقىن ئەمەس، ئالتۇنبېلىقتەك
چوغ چاچرىدى مېنىڭ كۆكسۈمدىن.

ئاسمان تاپتىم ئاسماندا تۇرۇپ،
كۆز ئالدىمدا يەنە چەكسىزلىك.
ئايلاندۇردى كىچىك بالىغا،
ئىزدەپ كېلىپ مېنى كەپسىزلىك.

چۈشلەر مېنى تولا ئازدۇرۇپ،
قانات بەردى ماڭا شادلىقتىن.
ئەمما سۈبھى ئويغىنىپ قوپسام،
يېشىم باشلار كۆزۈمگە ئېقىن.

2011 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 26 ـ كۈنى

يىراق ۋە يېقىن

كەلمەي دېسەڭ بۇ يول بەك يىراق،
سەپىرىڭ بەك ئازابلىق، قېيىن.
كېلەي دېسەڭ بىرلا چاقىرىم،
باشقا سەۋەب پەقەت بىر تېيىن.

بۇ يوللاردا مەستان كەمپىرنىڭ،
تارغىقدىن ئۇنگەن ئورمان يوق.
بۇ يوللاردا قىرىق قاراقچى،
بەتلەپ تۇرماس بىركىملەرگە ئوق.

ئەگەر كەلسەڭ بۇ يوللار بىلەن،
كۆز يېشىمغا دەسسەپ ماڭسەن.
يۈرەك تاڭدەك تۆككەن چېچەكنى،
مەجنۇنلارچە پۈراپ قانسەن.

ھەسرەتلەردىن چۈشكەن تال - تال چاچ،
ئۆستى قىردا يۆگىمەچ بولۇپ.
ئۆز - ئۆزۈمگە ئارتقان دەردلىرىم،
ۋۇجۇدۇمدا ياشىندى تولۇق.

ھەرگىز كەلمە، كەلگۈك كەلمىسە،
زورىغا كەلسەڭ بولسەن تىكەن.
مەن بۇ يولغا كېتەي تۆكۈلۈپ،
بولۇپ بالدۇر توزۇغان يېكەن!

2011 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 30 ـ كۈنى

نان

بىر تەۋەررۈك تونۇر بار،
ھويلىمىزنىڭ تېشىدا.
نان دەپ تىلىم چىققانتى،
ئاشۇ تونۇر بېشىدا.

ئانام خېمىر چەيلەيدۇ،
قونۇپ ئايدەك تەڭنىگە.
ئۇچقۇن چاچرار تىنىمسىز،
كۆك ئاسماندەك ئەڭلىگە.

ئوخشىتىمەن قۇياشقا،
سىڭىپ پىشقان نانلارنى.
نان بىلەن ئەل ئۆتكەنكەن،
گۈل قىلىپ زامانلارنى.

ئويلاپ باقسام نان دېسەم،
ئىپتىخارىم تاشاركەن.
ئۇيغۇر بولسا نان دېگەن،
كۈنگە ئوخشاش ياشاركەن.

2011 ـ يىلى 10 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا

ئاي خۇش چىراي چىقتى ئاسمانغا،
كۈن تەبەسسۇم قىلدى جاھانغا،
مېنى قويۇپ شۇنچە پىغانغا،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا؟

باراي دېسەم يوقتۇر باھانەم،
ئوتلۇق ئويغا لىق تولدى خانەم،
چاراسلىدى ھەر ئۈگە ـ دانەم،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا؟

نېچۈن ئىنسان ئىنسانغا موھتاج،
كۆز ـ كۆزلەردىن ئىزدەيدۇ ئىلاج،
تاقاي سائىل ئۇنۇتۇانىدىن تاج،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا؟

چېچىكدەك تۇن قويىندا قالدىم،
ھىجرانىڭنىك چۆلدە تالدىم،
كۆزلىرىمگە ئىسسىق ياش ئالدىم،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا؟

يۈرمە مېنى، ئۆزۈڭنى قىينىما،
يۈرىكىمنى ھۇجۇما ئويناپ،
ئاشتى تەندىن بۇ جېنىم قاينىما،
سەن ھۆكۈندۈك قايسى ئاسمانغا؟

2011 ـ يىلى 10 ـ ئاينىڭ 13 ـ كۈنى

ئۆگىنەلمىدىم

تالاي گۈللەرنى باھار ئۇنتۇدى،
ئۆمۈچۈك يېڭىدىن تورلار توقۇدى.
ماڭا سېنىڭدىن ئۆزگە يوقمىدى،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

كۆزۈمگە كۆزۈڭ تىنىپ قالغانمۇ؟
سۆزۈمگە سۆزۈڭ يىلتىز يايغانمۇ؟
باغرىڭنى باغرىم يۇتۇپ ئالغانمۇ؟
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

چۈشۈڭ كېلىدۇ چۈشۈمنى چارلاپ،
ئۆزۈم خۇش بولىمەن ئۆزۈمنى خورلاپ،
ئاز قالدى جېنىم ئوتۇڭغا قالاپ،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

ئۇنتۇماي دېگەنلەر چىقدۇ ئەستىن،
خىيال قاچماسكەن خىيالپەرەستىن،
نېمىلەر تاپتىم بۇنداق ئەسلەشتىن،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

ئايلار زەنجىرى ئۈلاندى يىلغا،
ئوتتۇك ئالدىدا ئايلاندىم قىلغا،
كىردى ۋۇجۇدۇم دەردىگىدىن تىلغا،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

ئويۇمنى ئويلاپ تۇگىتەلمىدىم،
كۆڭلۈمنى باشقىغا ئۆگىتەلمىدىم،
سېنىڭ ۋەسلىگە يا يېتەلمىدىم،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم ...

2011 ـ يىلى 10 ـ ئاينىڭ 13 ـ كۈنى

بەردىشىم

سېنىڭ سىرلىق تەبەسسۇمۇڭغا،
چىدىمىدىم، چىدىماس ھېچكىم.
مۇرادىڭغا يەتكەن بولامسەن،
كاۋاپ بولۇپ پىشسا يۈرىكىم؟
كۈلكەڭ مېنى كۈلدۈرەر دېسەم،
ئەجەب قويدى تۇزىمەس غەمگە.
يېتەرسەنمۇ ئەرشئەلاغا،
يېقىپ ياتسام باغرىمنى نەمگە؟!
ئەس ـ ھوشۇمنىڭ تۈگىل تومۇرى،
كېسىلمەكتە ئىشقىڭ تىغىدا.
ئاھلىرىمنى ئاھۇدەك تۆكۈپ،
مەن يۈرەيمۇ ھەسرەت تېغىدا.
سېنىڭ سىرلىق تەبەسسۇمۇڭغا،
ماڭا ئوخشاش چىدىماس ھېچكىم.
بەردىشىمغا بەرداشلار قونار،
تەڭرىگە بىر يەتسە تىلىكىم.

2011 ـ يىلى 10 ـ ئاينىڭ 26 ـ كۈنى

بىز

يەلكىمىزدە چوققىنى يۇددۇق،
كىمنى تېپىپ، كىمگە بېرەرمىز.
يەتتە داۋان، دەريانى كەزدۇق،
يەنە نەچچە زامان يۈرەرمىز.
تالاشقاندەك بۇلۇتنى شامال،
مۇشكۈلاتنى بۆلۈشتۇق ھەردەم.
بىز زارىققان ئۇپۇق ئېھتىمال،
ئۇزاپ بارار قەدەممۇقەدەم.
ئىچىپ ـ ئىچىپ قانالمىغۇدەك،
ئازاب بىزگە نېمانچە شېرىن.
ئۇزۇك ـ ئۇزۇك كۆرگەن چۈشتىمۇ،
يوللار مۇشكۈل قېيىندىن ـ قېيىن.
يەلكىمىزدە چوققىنى يۇددۇق،
باقسا پەرى نەدىن بىلەرمىز؟
ياش تۆكۈشكە كۆنگەن بۇ كۆزدە،
ئاڭا قاراپ قانداق كۈلەرمىز.

2011 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

نەپرەت دەرىخى

نەپرەت دەرىخىنى سۇغار يۈرىكىم،
ئۇ باغرىمدا شاخلاپ كۆكلىسۇن.
مېۋىلىسۇن سىرلىق ئالمىدەك،
نەپرەت دەرىخىگە ئۇۋا سال قۇشلار،
ئۇ ئېيتقان ناخشىلار ئېسىدە بولسۇن.
ئىپلاسلار مېنى «ئىپلاس» دېگەندە،
كۈيلىگەن كۈيۈڭدە ھەققەت كۈلسۇن.
نەپرەت دەرىخىنى ئەگگىن شامال،
سېنى ئويغا سالسۇن ئۇ قويغان سوئال.
جاۋاب ئىزدەپ ئۇچ تەرەپ ـ تەرەپكە،
بىرى سېنى ساقلاۋاتقاندۇر ئېھتىمال.

2011 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 13 ـ كۈنى

يىگىتلىك شەرھى

يىگىت قوپال كۆرۈنگەن بىلەن،
نازۇكلۇقى قەلب قېتىدا.
سىنى سۆيۈپ قانغان ئاخشىمى،
تۇرماس ئەسلا ئىنسان پېتىدا.

ئاق لەيلىدەك ئېچىلىپ كۈلسەڭ،
ساڭا قاناپ تامغۇسى كېلەر.
ئوت يامرىسا سىنىڭ كوچاڭدا،
چوغنى دەسسەپ ماڭغۇسى كېلەر.

دىل رەنجىنى يۇتار ئىچىگە،
بىر پىنھاندا ئېغىر خورسىنىپ.
تۇتقۇن قۇشتەك تىپىرلاپ توختار،
نومۇس ئۇرغان خەنجەرگە قېنىپ.

ئۇنىڭ سىنى سۆيۈپ قېلىشى،
بىر ئىلاھىي ئىشق سىھرىدىن.
بۇ دۇنيادا نېمە لەززەت بار،
ئايرىلسا گەر مېھىر مېھرىدىن.

سېنى تاڭدەك سېغىنىپ كەلسە،
ئاڭا يايما چاچلىرىڭدەك تۈن.
ھالغا يەت، تىڭشا قەلبىنى،
دەردىڭ بىلەن يۈرىكى پۈتۈن.

2011 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

ئۇستەك

مېنى كۆككە تىكلە دېمەيمەن،
مەن زېمىنغا چېچىلغان ئۇرۇق.
تەسەللىگە قېنىپ ياشايمەن،
ئازابلاردىن ئالسامۇ ئوزۇق.

گاھى قەلبىم گۈلدەك كۈلىدۇ،
قارا پەلەك قات ـ قات بولسمۇ.
بىركىملەرگە قانات دېمەيمەن،
دىلدا قۇشتەك ھەۋەس بولسمۇ.

ساڭا قاراپ بىدار بىر كېچە،
ئوي قەسىردە ئويلانغىنىمدا.
سېنى ئۆيگە باشلىسام دەيمەن،
ئوتتەك يېنىپ تولغانغىنىمدا.

سېنى قىلغۇم كېلەر ئۇلپىتىم،
دەرد مېيىدە ئوتلانغىنىمدا.
يانقىمنى كۆيدۈرۈپ ئاققان،
ياشلىرىمدىن زوقلانغىنىمدا.

سىزنىپ قويساڭ بولدى كۆزۈمنى،
ئاسماندىكى خلۇەت بىر جايغا.
ياشىغاندەك بولىمەن مىڭ يىل،
سەن بىلەن بىر قارىسام ئايغا.

2011 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 15 ـ كۈنى

يۈرىكىم

قۇشقا ئوخشاش توختىماي،
تېپىرلايسەن يۈرىكىم.
سەن بۇنچىلا زېرىككەن،
قەپەسمىكەن كۆكرىكىم؟

ئۇچساڭ قانات چىقىرىپ،
چوقۇم بالا تېرىيسەن.
بىر تىلەكنىڭ كەينىدە،
سەرسان بولۇپ يۈرۈيسەن.

قونساڭ ئەگەر قويسەن،
سەن دەرەخنى قۇرۇتۇپ.
ئەلگە ئۇيقۇ بەرمەيسەن،
تۇننى تاڭدەك يورۇتۇپ.

كۆككە چىقساڭ قويسەن،
يۇلتۇزلارنى كۆيدۈرۈپ.
ئاق بۇلۇتنىڭ كۆز يېشى،
كېتەر قانغا ئۆرۈلۈپ.

ئايغا قونساڭ ئۇ ئېرىپ،
سۇدەك تامار ئالتۇنلار.
يەرگە قانداق سىغدۇ،
سەن چاچراتقان يالقۇنلار؟!

مېنى تاشلاپ كەتمىگىن،
مەندەك بولساڭ يۈرىكىم.
ساڭا يېتىپ ئاشىدۇ،
باغرىمدىكى تىلىكىم.

2011 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 24 ـ كۈنى

ئادەملەر

ئۇلار مېنى كۆزىدىلا تونۇيدۇ،
يۈرىكىدە يوقتۇر تىرىك رەسىمىم.
يۇلتۇزلار كۆزىدىن تىم - تىم ئاقىدۇ،
ئاينى تۇتۇپ تۇرۇپ قىلغان قەسىمىم.

ماڭا ئېچىرقىغان يولدا بىر ئۆزۈم،
ماڭىمەن ئەگەشتۈرۈپ كارۋىنىمنى.
ھەسەتنىڭ قارىچۇقىنى قاتۇرىمەن،
ئېيتماستىن ئوتتىن نەپەس ئالغىنىمنى.

ئۇچرىسا مۇھەببەتنىڭ تاش قاتمىسى،
كۆكسۈمنى بىلەپ چېقىن چىقىرىمەن.
ئۇپۇقتا قىزىل جىيەك تۇتۇپ تۇرغان،
ھۆرلەرنى كۆرگۈلۈككە قىچقىرىمەن.

بولسىمۇ قارغىش ماڭا ئالقىشتىن كۆپ،
سادالار ئۆگىتىمەن كولدۇرمىغا.
ئۇيقۇمدىن ئۇنۇپ چىقسا غالجىر چۈشنى،
تاشلايمەن ئۇنتۇش بىلەن تىندۇرمىغا.

تاڭدىكى چولپان بىلەن بىر رەت قىلىپ،
قارايمەن كۆزلىرىمنى كۆككە تىزىپ.
ئۆزۈمنى كىملەرگىدۇر ئىلغا ئۇچۇن،
قويىمەن يېشىل رەڭدە يولغا سىزىپ.

2011 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 28 ـ كۈنى

ئاگاھلاندۇرۇش

بۇ يەردە تۈرۈشقا بولماسمىش،
بۇ يەردە مېڭىشقا بولماسمىش.
بۇ يەردىن يېنىشقا بولماسمىش،
ئاسماندا ئەزەلدىن بۇ گەپ يوق،
يۇلتۇز بول بالام!

بۇ يەردە كۈلۈشكە بولماسمىش،
بۇ يەردە كۆرۈشكە بولماسمىش.
بۇ يەردىن ئۆتۈشكە بولماسمىش،
ئورماندا ئەزەلدىن بۇ گەپ يوق،
قۇش بول بالام!

بۇ يەرگە كېلىشكە بولماسمىش،
بۇ يەردىن كېتىشكە بولماسمىش.
بۇ يەردە قېلىشقا بولماسمىش،
دالادا ئەزەلدىن بۇ گەپ يوق،
شامال بول بالام!

بۇ يەردە سۆزلەشكە بولماسمىش،
بۇ يەردە كۈيلەشكە بولماسمىش.

بۇ يەردە سۈيلەشكە بولماسمىش،
بۇلاقتا ئەزەلدىن بۇ گەپ يوق،
دەريا بول بالام!

كۆلپەتتىن قان يىغلاشنى،
دىلنى ھەسرەت چۇلغاشنى،
پاك ۋىجدانىنى بۇلغاشنى،
ھېچكىم مەنئى قىلمىغان.
ئەگەر چىداپ ئۆتمەكچى بولساڭ،
ئادەم بول بالام!

2011 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 28 ـ كۈنى

تولۇن ئاي

كوزىغا بەندلەنگەن بىر يىلان بولساڭ،
مەن كىرەي ئىچىگە بىللە تولغناي.

كېچىدە ئېچىلغان گۈلسۇرۇخ بولساڭ،
لېۋىڭدە شەبنەمدىن بۇرۇن ئويغناي.

قەھرىڭدىن ئەقىدەڭ كۆپكۆك مۇز تۇتسا،
مەن چېقىن مىسالى كۆيۈپ چوغلىناي.

ھاۋاغا پەرزىدۇر ئادەمنىڭ مېھرى،
جەننەتتىن سەن بىلەن قايتا قوغلىناي.

ئاھمىدىن ئاسمىنىم قاردىداپ كەتسۇن،
تېخىمۇ پارلىغىن جېنىم تولۇن ئاي ...

2011 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

باللىقنى تاشلىغىن دەيسەن

باللىقنى تاشلىغىن دەيسەن،
كېچىلىرى يۇلتۇز سانىسام.
نېمە چارە نۆۋەر چاغلارنى،
يۇرىكىمدىن سۆيۈپ قانمىسام.

كۆتتۈك تالاي يېڭى يىللارنى،
بىر - بىرىدىن ئەمەستۇر ئارتۇق.
باھار بىزنى بەزلەپ سۆيسىمۇ،
كۆزدىن سالدۇق كۆڭۈلگە تارتۇق.

كۆلكە - يىغا بىزگە بەخشەندە،
ئۇلۇغ - ئۇلۇغ تىندۇق كۈن - تۈنلەپ.
لېكىن دىلدا باللىق چۇقان،
كۆيۈپ تۇرار بوراندەك ئۇنلەپ.

زىغىرلىقتا كېپىنەك قوغلاپ،
دوملىساق نېچۈن ياراشماس؟
بۇغدايلىقتىن تورغاي تۇخۇمى،
تېپىۋالساق نېچۈن ياراشماس؟

مەھەللىگە يامغۇردەك يېغىپ،
قاردا كۆيسەك نېچۈن ياراشماس؟
ساي بويىدا نانجىگدە تېرىپ،
قۇم ئۆي قۇرساق نېچۈن ياراشماس؟

خېنە يۇلۇپ بەرسەم ئېتىزدىن،
كىممۇ مېنى «ئوغرى» دەپ قوغلار.
خېنە قويغان قولۇڭنى كۆرۈپ،
يىغلىمامدۇ ئوچاقتا چوغلار؟!

باللىقنى تاشلىغىن دەيسەن،
سەبىي كۆزدە ساڭا قارىسام.
قارا يامغۇر بولمامدۇ چېچىڭ،
سەلكىن كەبى سۆيۈپ تارىسام.

2011 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

مۇمكىن

مېنى ئىزدەپ تېپىشىڭ مۇمكىن،
يېنىڭدىن يا بەكمۇ يىراقتىن.
مېنى تارتىپ ئېلىشىڭ مۇمكىن،
ئازاب بېسىپ ياتقان پىراقتىن.

مېنى ئىزدەپ كېلىشىڭ مۇمكىن،
قەلبىڭدىكى ئەڭ چوڭقۇر جايغا.
يەنە دەردكە سېلىشىڭ مۇمكىن،
ئوخشاپ گويا شور باسقان سايغا.

مېنى ئۇنتۇپ قېلىشىڭ مۇمكىن،
ساڭا قاراپ ئولتۇرسام ئۇدۇل.
مېنى تاشلاپ قېچىشىڭ مۇمكىن،
پەلەك ئۇزرە سوزۇلسا بىر قول.

قانداق ئەتمىش ـ كەچمىشلەر بولسۇن،
كۆنۈپ كەتتىم، ماڭا بەرىبىر.
قىلىچ تۇتۇپ بېقىپ ياتىمەن،
قاچمىسۇن دەپ مېنىڭدىن سەۋر.

2011 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 22 ـ كۈنى

دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز

قوش يۇرەكنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ،
دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز،
چوغقا ئوخشاش يېنىپ تۇرغاندۇ؟

كېچىلەرنى ئۇخلىتىپ قويۇپ،
قۇشلار شېرىن سۆھبەتكە چۈشسە،
قانداق يىغلاپ، قانداق كۈلگەندۇ؟

شامال ئويناپ كەلسە يېنىغا،
دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز،
تۇتىگەندۇر دەرد - پىراق پۇراپ.

ئۇھسىنغاندۇر ئۇلۇغ نەپەستە.
ئەسكە ئېلىپ كۆز يېشىمىزنى،
كۆكتە يانغان يۇلتۇزغا قاراپ.

مەھەللىگە يېقىن ئورماندا،
دەرەخكە يېزىلغان ئىسمىمىز،
تەلمۈرگەندۇر بىزلەرگە بويلاپ.

تۈيدۇرماستىن بىر - بىرىمىزگە،
بارغاندۇرمىز ئايدىڭ ئاخشامدا،
قويۇش ئۈچۈن ئۇنى يېڭىلاپ.

تەقدىرىگە بالدۇر تەن بېرىپ،
دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز،
بىزگە ئوخشاش كەتكەندۇر قېرىپ.

يا تۇرغاندۇر يېشىل چۈش كۆرۈپ،
نەۋ باھارنىڭ تومۇرلىرىدا،
دەرەخ بىلەن بىللە كۆكىرىپ.

2011 - يىلى 12 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

قارغاش

كۆكتىن تامغاندەك، يەردىن ئۇنگەندەك،
تېنىڭگە چۈشۈپ ئىلاھىي بىر ئوت،
ئىچىڭدىن كۆيۈپ - يېنىپ قالارسەن.

تۇنگە ئايلانغان كۈنلىرىڭ بىلەن،
جىسمىڭدىن تانغان روھىڭنى ئېلىپ،
ئىشق يولىدا مېڭىپ قالارسەن.

ئەرشتىن دەھشەت چاقماقلار چۈشۈپ،
ئىسسىق ئۇۋۇسى كۈل بولغان قۇشتەك،
چېكەڭگە قىسمەت تېڭىپ قالارسەن.

پىراق دەردىنى تارتىپ بىتىنىم،
ئىچىڭدىن قۇرۇپ بىر تامچە ياشتەك،
ھىجران چۆلىگە سىڭىپ قالارسەن.

كۆكسۈڭگە سىغماي قالغان ئازابنى،
خەنجەردە يېرىپ ئالماقچى بولۇپ،
جاننى دەسمايە سېلىپ قالارسەن.

نامەلۇم قىلماق بولۇپ نالەڭنى،
تىكەنلەر دەسسەپ ھەربىر قەدەمدە،
ئىچىڭدە ئاچچىق تىنىپ قالارسەن.

قارىقۇڭ قېتىپ خىيالغا پاتقان،
شۇرغان چىققان يازنىڭ ئاخشىمى،
مېنى ئىسىڭگە ئېلىپ قالارسەن.

ھەسرەتتىن تىكلەنگەن تاش ئەينىكىڭگە،
دەردىم تاشلىغان سايىگە قاراپ،
مېنىڭ قەلبىمنى بىلىپ قالارسەن.

سەنمۇ بىرىگە كۆيۈپ قالارسەن،
سەنمۇ بىرىنى سۆيۈپ قالارسەن!

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

بۇ دۇنيا

بۇلۇت مېنىڭ دېسە ئاسمانىنى،
يۇلتۇز قۇتراپ يانار غەزەپتە.
قۇشلار مېنىڭ دېسە ئورمانىنى،
قۇرار دەرەخ تەرەپ ـ تەرەپتە.

كېچە مېنىڭ دېسە سۇبھىنى،
مىڭ گەز ئۇچار كۇنىڭ ئىمانى.
دەريا مېنىڭ دېسە سۇيىنى،
بۇلاق يىغلار تۇتۇپ پىغانى.

شامال مېنىڭ دېسە زېمىنىنى،
ئۆره قوپار جىمكى جانلىق.
ھۇۋقۇش مېنىڭ دېسە قيانى،
تاغ كۆكسىنى قاپلار ھەيرانلىق.

ئۆز نېسىۋە، رىزقى بىلەن،
جىمغا تەڭ ياراتقان تەڭرى.
ئەسلىي بىلسە بۇ دۇنيا دېگەن،
ھەممەيلەنگە شۇ قەدەر كەڭرى.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

ئاتامنىڭ شەجەرىسى

ئاتا سېنى ئوتتىن سورىسام،
ئوت لالىدەك قىزىرىپ تۇرۇپ:
ماڭا ئوخشاش كۆيەتتى، دېدى.

ئاتا سېنى سۇدىن سورىسام،
سۇ كۆزىگە ياش ئېلىپ تۇرۇپ:
ماڭا ئوخشاش كۈلەتتى، دېدى.

ئاتا سېنى كۆكتىن سورىسام،
كۆك بەك ئېغىر خورسىنىپ تۇرۇپ:
يۇلتۇزلاردەك يورۇيتتى، دېدى.

ئاتا سېنى تاغدىن سورىسام،
تاغ باشقىچە روھلىنىپ تۇرۇپ:
يامغۇر ئۇنى دورايتتى، دېدى.

ئاتا سېنى قۇشتىن سورىسام،
قۇش ھەسرەتتە تولغىنىپ تۇرۇپ:
ئۇ دەرەختەك تۇراتتى، دېدى.

ئاتا سېنى گۈلدىن سورىسام،
گۈل شەپەقتەك چوغلىنىپ تۇرۇپ:
مېھرى بىزدەك پۇرايتتى، دېدى.

ئاتا سېنى يەردىن سورىسام،
يەر ئاسمانغا تىكىلىپ تۇرۇپ:
بىزگە كۆكلەم چاچاتتى، دېدى.

ئاتا سېنى خەقتىن سوردىم،
خەق روھىڭغا ئېگىلىپ تۇرۇپ:
ناھەققە ئوت ئاچاتتى، دېدى.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 6 ـ كۈنى

ئەتىرگۈل

قايسى يوچۇق، قايسى روجەكتىن،
كۆرۈڭۈلدىكى مېنىكى چۈشۈمنى.
تاكى سەھەردە چۈش ئۆرۈمەك يوق،
مۇنەججىمگە قويغىن ھۆكۈمنى.

خجالەتمەن، كۆزۈمگە باقما،
ئەس ـ ھوشۇڭنى يوقات بۇ مەرتەم.
ئاسمىنىمغا بىر چېقىپ كىرەي،
ياپرىقىڭدىن قانات بەر ئەركەم.

قۇياش بىزنى كۆرۈشتىن بۇرۇن،
ئۇچۇپ كەتسۇن رىۋايىتىمىز.
قالسۇن ئەبەد مۇرۇڭۈڭەت بولۇپ،
بۇ چىرايلىق جىنايىتىمىز.

قان كۆيدىمۇ تومۇرلىرىڭدا،
ھىدلىرىدىن ئوت ئالدى تېنىم.
خوش، سەھەرنى كۈلۈپ كۈتۈۋال،
مەن سەلكىندە سويلاي بىتىنىم.

يىغلاپ تۇرۇپ سېنى سۆيگەنده

مېنى ھېچكىم زورلىغان ئەمەس،
سېنى مۇنچە سۆيۈپ قېلىشقا.
ھەممە دەردىم ئۆزۈمگە تالىق،
ئىمكانىم يوق يولدىن يېنىشقا.

بىر پىنھاننى ئىزدەپ ھارىمەن،
ئىچ ـ ئىچىمدىن ساڭا كۆيگەنده.
بەلكى يۈرەك قۇشقا ئايلىنار،
يىغلاپ تۇرۇپ سېنى سۆيگەنده.

كىملەر مېنى پەپلىسىمۇ،
دەردلىرىمگە ئەمەستۇر شېرىك.
ئۆز ـ ئۆزۈمگە ھەيران مەن، ھەيران،
بۇ دۇنيادا يۈرگەنگە تىرىك.

بۇ ئەلەملەر تۈگەيدۇ دەيمەن،
بۇ دۇنيادا تۇغۇلمىغاندا.
دەردىم بىلەن كۇننىڭ سېرىقى،
چىرمىلىشىپ كەتكەن جاھاندا.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

سۆيۈملۈك ئالداش

دەريا شاۋقۇنىنى ئېسىڭگە سېلىپ،
ئالدىڭغا چىقارمەن كۆلۈپ يا يىغلاپ.
كۆكسۈمگە تىغ ئۇرغان قارا تۇنلەرنى،
تاڭ دارغا ئاسقاندەك كېتەرمەن يايراپ.

كۆتەرمەن بالدۇرقى كۆزلىرىڭ بىلەن،
ماڭا ھەۋەسلىنىپ قاراشلىرىڭنى.
زىننخ ھىلالىڭغا ئىلىنغىنىمچە،
ئەسلەرمەن سۆيۈملۈك ئالداشلىرىڭنى.

نەقەدەر سېھىرلىك ئىشق يولىدا،
بىزلەرگە تارتىش ۋە تارتىلىش كۆچى.
ئەسلەنگەن چېغىڭدا ئالدىمغا كەلدى،
سېنىڭ ئاسمىنىڭنىڭ نۇرلانغان ئېچى.

كۆز ياش ئۇرۇقدا ئۆسكەن كۆچەتتە،
چېچەك تۇمانلاپ بولسا گەر مېۋە.
سۆيگۈ مالاقتىگە يولۇققانلارغا،
قالاتتى مەڭگۈلۈك بولۇپ نېسىۋە.

دەريا شاۋقۇنىنى ئېسىمگە سېلىپ،
ئالدىمغا چىقارسەن كۆلۈپ يا يىغلاپ.
باشلاپ قويارسەن خىيالىي باغقا،
ئۇزەرمەن گۈللەردىن دەردىڭنى ئىلغاپ.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 7 ـ كۈنى

ئۇيقۇمنى

ئۇيقۇمنى
قانداق ئېلىپ كەتتىڭ كۆزۈمدىن؟
قاپتىمەن خاماندىكى مومدەك،
ئۆزۈمنى سوراپ باقسام ئۆزۈمدىن.

ئۇيقۇمنى
سۇغا تاشلىۋەتتىڭمكىن دېسەم،
سۇ يېشىمدەك ئېقىۋاتىدۇ.
تۇنگە چېچىۋەتتىڭمكىن دېسەم،
يۇلتۇز كۆزۈمگە ئوت يېقىۋاتىدۇ.
دەرەخكە ئېلىپ قويدۇڭمكىن دېسەم،
دەرەخ شۇرلاپ تۇرۇۋاتىدۇ.
شامالغا بەردىڭمكىن دېسەم،
شامال تاتلىق پۇراۋاتىدۇ.
ئۆيۈڭگە ئەكەتتىڭمكىن دېسەم،
دېرىزەڭ چوغدەك يورۇۋاتىدۇ.

ئۇيقۇمنى
كۆزۈمدىن جۇدا بولغان ئۇيقۇمنى،

مەيلى نېمە قىلساڭ قىلۋال.
ئەمما مېنىڭ ئۇيقۇمدا،
چۈشلىرىمگە قونۇپ ئۇخلىۋال.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 18 ـ كۈنى

كىچىنىڭ سۇرىتى

كىچە كۆككە يۇلتۇز چېچىپتۇ،
كۈندۈز يەنە نەگە كەتتىكىن.
بۇلۇت قارا سياھ ئىچىپتۇ،
ئاي كۆرۈنەر تولمۇ مسكىن.

شام كۆيىدۇ ئىچىدىن ئېرىپ،
كۆز يېشىدىن چاچرىتىپ چېچەك.
ئولتۇرىمەن تۇننى ئېگىرىپ،
خىيالىمدا تۇگمەس چۆچەك.

مېنى بۇلاپ ئالغان دەرد ـ ئەلەم،
مەن بىلەن تەڭ ئىچمەكتە شاراب.
تىترەپ ـ تىترەپ قولۇمدا قەلەم،
ئاق قەغەزگە سىزماقتا ئازاب.

قەيەردىندۇر تەلمۈرۈپ ماڭا،
قاراپ تۇرار يامغۇرلۇق جۈپ كۆز.
كۆرسىتەي دەپ بىر لەۋھە ئاڭا،
تاپالمىدىم كۆڭلۈمدىن بىر سۆز.

ئاستا ـ ئاستا تىندىم ئىچىمگە،
شامال ھاردۇق ئالغان دالادەك.
بۇ ھەسرەتنى ئېيتمەن كىمگە؟
بولدى قەلبىم ئەلەمخانىدەك.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 19 ـ كۈنى

ھەسرەتنىڭ تىلى

سېنى سۆيگەن چاغدىكى ھۆرلۈكۈمنى،
چاڭگا تىزىۋاتقان قۇشلارمۇ بىلگەن.
گىلاسلار دەرد ئېيتقان پىستە، بادامغا،
لەۋلىرىڭدىن ئۈزۈپ يېسەم بۆلجۇرگەن.

قىرىق قارا چېچىڭ قىرىق كېچىنىڭ،
سېھرىنى تۆككۈچى ئەپسانە بولغان.
مېنىڭ كۆڭ ئاسمىنىم ئىدى مەھەللەڭ،
تۇتقان ـ تەرگىنىڭگە يۇلتۇزلار قونغان.

شاھقا ئايلانغانىمەن سېنىڭ قېشىڭدا،
ھىلالىنى ساپلىغان قىلىچنى ئېلىپ.
قاتىلى بولغانىدىم قايغۇ ـ ھەسرەتنىڭ،
ھىجراننىڭ باغرىنى قىزىل قان قىلىپ.

ئەمدى سېنى سۆيمەس دەۋرىگە كىردىم،
كۆز ياشتىن باشقىسى سۆيمەس مەڭزىمنى.
گۈللەرنىڭ يۈرىكى غۇنچىسى بولسا،
مېنىڭ غېمىم دېگىن دەريا ئەزىمنى.

قاتىلى بولدۇقۇ ۋەسال پەسلىنىڭ،
قەيەردىن ئويغاندى تىكەننىڭ دىلى.
ۋۇجۇدۇم ئايلاندى شورتاڭ ئېتىزغا،
ئۇنىڭغا ئۇنگىنى ھەسرەتنىڭ تىلى.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 23 ـ كۈنى

قىزلار

قىزلار قىزىلگۈلگە ئوخشاش قىزىرىپ،
ئۈيلىپ ئۆتۈپ كەتسۇن ئالدىڭدىن.
كۈنلەردىن بىر كۈن ئاشۇ سىياقى،
چاقماقتەك يالت قىلىپ كېچەر يادىڭدىن.

قىزلار باھار يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپ،
مەيلى راست يىغلىسۇن ياكى يالغاندىن.
ئاسمىنغا يۈلتۈزلار قونۇپ،
ئىمادۇر ھۆسنىگە تولۇپ قالغاندىن.

قىزلار كۈلۈپ قانسۇن سۇغا قانغاندەك،
ئۇلارنىڭ كۈلكىسى چېچەككە ئەندىز.
ئەگەر باغرى ئەلەمدىن بولسا يارا،
تەبەسسۇمى بىلەن قىلىدۇ پەردىز.

قىزلار تەنھالىقنى ئىزدىگەن چاغدا،
ئالداشلار ھەم سالا ـ سۈلھى كار قىلماس.
سۈزۈلۈپ كۈلىدۇ ھۆسنىدە سەھەر،
گويا ئېچىلغاندەك گۈللەرمۇ تىمتاس.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 23 ـ كۈنى

بۇ كېچە

مېنى ھاميغا ئالدى سېخي قايغۇ،
بەختلىكمەن بۇ كېچە.
شادلىق يۇلتۇزدىنمۇ يىراقلاپ كەتتى،
ئۇچۇۋالسۇن قانغۇچە.

ئاھ سۆزىگە ئىلىندى بىدارلىق،
ئويغاندى يەنە پىراق.
پەرىشتە قولىغا قوندى يۈرەك،
كېچىگە ياقتى چىراق.

پىشانەمنى چۆرگۈلەپ ئۆتمەكتە كۈنلەر،
دەۋر قىلىپ.
ۋىسال ئۆز ئاسمىندا ياشماقتا،
سەۋر قىلىپ.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 26 ـ كۈنى

بەختلىك دەرەخ

بىلمەن، تولىمۇ بەختلىكسەن،
مەندىن ئۇزاقكۇگەن قۇش ساڭا قونىدۇ.
تەبىئەتنىڭ شېرىن - شېكەر گەپلىرى،
شاخلىرىڭغا يىلىك بولۇپ تامىدۇ.

رەڭلەر قانات كېرىپ سېنى بېزەيدۇ،
باھار چۈشمەيدۇ سەندىن باشقىنى.
مەۋج ئۇرۇپ چىقىدۇ نوتىلىرىڭدىن،
يىلتىزىڭدا ئاققان روھنىڭ تاشقىنى.

شامالالار كۆكسىنى ئۇرۇپ قانمىغان،
ياپراقلىرىڭ يېشىل ياقۇت چاچتەڭگە.
يامغۇرلار قېنىۋېلىپ قىلقىلىرىڭغا،
ئاندىن ئېقىپ چۈشىدۇ دېرىزەمگە.

يوللار ماڭار ھامان سېنىڭ يېنىڭدىن،
كۈتسەن ھەم خوشلىشسەن تىك تۇرۇپ.
نەپرەتتىن تومۇرۇڭ كۆبجۈگەن چاغدا،
ھېچكىمگە تۈيدۇرماي قالسەن قۇرۇپ.

ئۆتكەندە قېشىڭدىن كۈنلەردىن بىر كۈن،
ئەگەر سوراپ قالساڭ مېنىڭدىن سوئال.
ساڭا تىكىلىپ تۇرۇپ ئويلانغىنىمدا،
كۆزلىرىمگە لىق ياش كېلەر ئېھتىمال.

بىلىمەن، تولىمۇ بەختلىكسەن،
مېنى تەرك ئەتكەن ساڭا باردىمۇ.
پېشانەمگە پۈتكەن پۈتۈكلىرىمدىن،
تاپالماي بىر سۆزنى ئېسىم تالدىمۇ.

2012 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 27 ـ كۈنى

تىنچلىقتىكى سادا

تىنچلىقنى زەن سېلىپ ئاڭلىسام،
سۆزلەيدۇ بىر تاتلىق ئاھاڭدا.
يەر ـ كۆككە سىنچىلاپ قارىسام،
ساداسىز نەرسە يوق جاھاندا.

يۇلتۇزنىڭ ئاۋازى كۆزدە،
چېچەكنىڭ ئاۋازى بەرگىدە.
ئاسماننىڭ ئاۋازى يۇزدە،
ئالمىنىڭ ئاۋازى رەڭگىدە.

سۆزلەيدۇ تاغلارنىڭ قامىتى،
يېشىل ئۇن تارايدۇ چىملىقتىن.
نەي چالار بۇركۈتنىڭ قانىتى،
يىلتىزلار قاچىدۇ جىملىقتىن.

قومۇشلار ئۇنلەيدۇ يىراقتا،
ئالتۇن چۈش كۈلىدۇ توغراقتا.
بېلىقلار سۆزلەيدۇ پىراقتا،
سۇ قىزىق ھېكايە قىرغاقتا.

تىنچلىقنى زەن سېلىپ ئاڭلىسام،
بىرىنىڭ ئاۋازى تىلىدا.
بىرىنىڭ ئاۋازى شەكلىدە،
بىرىنىڭ ئاۋازى دىلىدا.
بىرىنىڭ ئاۋازى قەلبىدە،
بىرىنىڭ ئاۋازى نەپرەتتە.
بىرىنىڭ ئاۋازى ھىجراندا،
بىرىنىڭ ئاۋازى غەپلەتتە.
بىرىنىڭ ئاۋازى ۋىجداندا.

2012 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

ساھىبجامال

دەرەخ بولساڭ ئەي ساھىبجامال،
مەن شېخىڭغا ئۇۋا سالغان قۇش.
سەن كېچىدە ئۇخلىغان بولساڭ،
بولدۇم يىغلاپ ئىچىمدە بىھوش.

ساڭا كەلسە پەسىل ئالمىشىپ،
مەن تامچىدىم يىلتىزىڭ ئارا.
نەزىرىڭگە ئېلىنمىغان چاغ،
شەپەق بولدى كۆزۈمدە قارا.

سايە ئۆتسە سېنىڭ يېنىڭدىن،
باشقا قوندى ھازىدىن قىرو.
قارا بۇلۇت ئۈستۈڭگە كەلسە،
يۈرەك دېغىم بولدى روبىرو.

زېمىن كۆكتىن يامغۇر تىلسە،
ساڭا تارىنىپ كۆرۈنۈش ئۈچۈن.
ۋۇجۇدۇمغا ئوت ئېلىپ كەتتى،
نەپسىمنىڭ تامامى تۈتۈن.

ساڭا كۈلۈپ باققان كۆزلەرنى،
ئويغۇم كەلدى دوزاخ زىخدا.
سەندەك پۇراپ ئۆسكەن گۈللەرنى،
بوغقۇم كەلدى يۇمران بىخدا.

ساڭا ئۆرلەپ قونغان توزاننىڭ،
شاملىغا قاناتلار ئۈزدۈم.
تۆت پەسلدە تۆت خىل تۈسلەنسەڭ،
مەن ئىچمەدىن تاشتەك قۇرۇدۇم.

قىيناش ئۈچۈن، ئازابلاش ئۈچۈن،
ئالساڭ ئەگەر ئېتىبارىڭغا.
قوبۇل ئېتىپ ئىلتماسىمنى،
مېنى كۈلدۈر ئېسىپ دارىڭغا.

2012 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى، ئۈرۈمچى

يىغلاڭغۇ تاغ

1

بۇندىن نەچچە زامان مۇقەددەم،
بۇلۇت تاشقا ئايلانغانمىش.
قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ،
تاغ بۇلۇتقا ئۆيلەنگەنمىش.
رەشك قىلىپ ئۇلارغا دېۋە،
ئوت قويغانمىش يېرىم كېچىدە.
چوغلانغانمىش تاغ، لېكىن بۇلۇت
ساق قالغانمىش چوغنىڭ ئىچىدە.
شۇندىن بىرى بۇلۇتنىڭ دەردى،
ئايلانغانمىش سۇپسۈزۈك ياشقا.
ئېقىپ - ئېقىپ يىغلاپ تۇرۇشتىن،
ئىش - ئەمىلى ئەمەسمىش باشقا.

2

فەرھاد تاغنىڭ يونۇپ دېغىنى،
چىقىپتىمىش ياساپ مىڭئۆيىنى.

تاملىرىغا ئالتۇن ھەل بېرىپ،
سىزىپتىمىش نادىر مىك كۆينى.

شېرىن ئىشق يولىدا يۈرۈپ،
يېرىلغۇدەك بوپتىمىش كۆكسى.
چېچەكلەرگە سېرىق رەڭ بېرىپ،
يامراپتىمىش ھىجراننىڭ تۈسى.

كۈن ۋىسالىدىن شولا چاچقاندا،
مەستان كەمپىر بىلىپ قالغانمىش.
ئاشىقنى مەشۇقتىن ئايرىپ،
ئۇ دۇنياغا يولغا سالغانمىش.

بۇ چاغ تاغنىڭ باغرى يېرىلىپ،
شېرىنگە يول ئېچىپ بەرگەنمىش.
شۇندىن بېرى ئۇ يىغلاپ ـ يىغلاپ،
تاغ قويىندا چېپىپ يۈرگەنمىش.

3

باھادىرلار قىلىچ ئۇرغاندەك،
بىر دۆڭلۈكنىڭ يۈزى تۈز كەسمە.
مىڭئۆيلەردە مىڭ پاتمان پىغان،
كۆز يېشىغا چۆككەن ئەسلىمە.

قانچە ئەسىر ئۆتتى بۇ يەردىن،
گاھى كۈلۈپ، گاھىدا يىغلاپ.
ئەمما سۇجۇپ چالماقتا بەرباب،
ھەر پەسلگە باھارنى چىللاپ.

مۇھەببەت يوق، ھىجران يوق يەردە،
يىغا ئەسلىي تەڭداشسىز بىر كۈي.
يېڭىلىنار يىغىدىن دۇنيا،
ئەمما يىغلاپ كۈلدۇ مىڭئۆي.

2012 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 17 ـ كۈنى

مەنغۇ

لېۋىكده گۈناهتىن ئېچىلغان گۈلنى،
نوهنۇك كەپتىرىدەك چىشلىگەن مەنغۇ.
دىل دېڭىزدىكى خىجالىتىڭنى،
جىگەرلىك غەۋۋاستەك ئىزدىگەن مەنغۇ.

ئالماس كۆز سەھەرنى ساڭا تويغۇزۇپ،
مەستخۇش شامالدەك ئىگىرىغان مەنغۇ.
ئاپپاق تىلىكمىدىن ئاق ئايدەك سېپىپ،
كېچىنىڭ كۆزىدە يېغلىغان مەنغۇ.

تۇغان بۇزۇپ قاچقان قىزىل قىياندەك،
بېغىڭغا سۇ ئۆگۈچتىن سەمىگەن مەنغۇ.
گۈلسۈرۈخ پورىكى يېشىنگەن چاغدا،
شەبنەمگە مەڭزىڭنى بەرمىگەن مەنغۇ.

ئاھ، بۇگۈن باغرىڭدا نەپرەت شاخلاپتۇ،
قاچاندا قاقاستىن ئالغانتىڭ ئۇرۇق.
ئۆزۈمدىن ۋاز كېچىپ بەرگەن كۈلكىگە،
كىمنىڭ يېغسىنى قوشقانتىڭ تولۇق.

مەن گۈلخان ئەستەرلىك قارا تون كىيىپ،
كوچاڭدا يۈرگۈنچە ئاچمەن ھازا.
كىمنىڭدۇر كۆزىگە ياش دەۋرىتمەن،
ئون ئۆلۈم نەرخدە كەلدى دەپ قازا.

لېۋىڭدە گۈناھتىن ئېچىلغان گۈلنى،
نوھنىڭ كەپتىرىدەك چىشلىگەن مەنغۇ.
كۆڭلۈمنى يەتتە قات ئاسماندىن تاشلاپ،
جاللاتقا تىغ بېرىپ چۈشىگەن سەنغۇ.

2012 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 12 ـ كۈنى

يالغۇز ئايال

ئاسمىندا يۇلتۇز كەم ئەمەس،
ھويلىسىدا ئاپتاپ يەتكۈچە.
قۇش دانلايدۇ ساماناللىقدا،
تاڭ سەھەردىن تاكى كەچكىچە.

يېتىرقىماس چېلىكىدىن سۇ،
شەك كەلتۈرمەس يەم بەرسە قويى.
بىر ئۇمىدتە باققان توخۇنىڭ،
ئۇنىڭ بىلەن ئوخشاشتۇر ئويى.

ئۇ قۇرۇتۇپ ساتقان مېغىز، قاق،
سۆزلەر ئۇنىڭ ئېدىتلىقىنى.
كۆزلىرىدىن تېپىۋالسەن،
بۇ دۇنيانىڭ جىمجىتلىقىنى.

ئېتىزىغا تېرىغان كۆكتات،
مەھەللىدە تۇرار يۇگۇرۇپ.
ۋاقتى بولسا پالاس توقۇيدۇ،
ئورچۇقىدا يىپنى ئېگىرىپ.

قوشنىلىرى تونۇر قىزىتىپ،
ئاڭا خەۋەر قىلمىسمۇ گەر.
رېتىسىپىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ،
نان ياقىدۇ بولۇپ بىر ئەختەر.

ئۇنى يوقلاپ كەلسەك ئەگەردە،
باھار قوندى دەيدۇ ھويلىغا.
نېمە ئېلىپ، نېمە قويغانىنى،
بىلمەي قالار تىترەك قولىغا.

ئۇنىڭ ئاجىز ـ ئورۇقلۇقىنى،
ئەسكە سېلىپ قويىدۇ كىملەر.
شۇندا ئۇنىڭ باغرى قان بولۇپ،
بىرمەھەل ھۆل ئۆتىدۇ كۆزلەر.

2012 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 19 ـ كۈنى

گۆھەرچى بىلىق

ھەربىر زاتتا ئۆزگىچە خسلەت،
بىرى ئاش يەر ئالتۇن تاۋاقتا.
شاھ ھۇزۇرى سۈرىدۇ بىرى،
ناندىن چاچراپ چۈشكەن ئۇۋاقتا.

بىرلىرى بار ئۇچ ۋاق شىرنە يەپ،
ئۆزگىلەرگە تۆكمەس تېمىم بال.
بىرى ئوتتا كۆيۈپ نۇرلىنار،
جانغا قىلىپ يەتكۈچە ئۇۋال.

سۇغا ھېچكىم سەدەپ تاشلىماس،
بىلىقلارغا گۆھەر تۇغسۇن دەپ.
ئەمما گۆھەر تۇغقىنى قىزىق،
كۈندە شېغىل، لاۋا ـ لاتقا يەپ.

تەقەللىسام ئۆزۈمنى ئاڭا،
ۋىجدان كۆيدى نومۇس ئىچىدە.
ئايان بولدى ئەتمىش ـ كەچمىشىم،
چاقنىغاندەك يۇلتۇز كېچىدە.

2012 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 24 ـ كۈنى، ئۈرۈمچى

پـراق

باهار يەنە قوندى باغلارغا،
گۈل قېتىدىن ئۇچتى خۇش پۇراق.
ھىجران قالدى ئوتتۇرىدا، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

كۆكتىن تېزىپ تاغقا ياغقان قار،
ئەگىز بولۇپ ئاقتى بەك يىراق.
تاغ يىغلىدى تارامىلاپ، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

كەچ كۈز قانات يايدى دەرەخكە،
ئۇچتى يېتىم قۇشلاردەك ياپراق.
قالدى دەرەخ دەرد يۇتۇپ، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

ئوتنى ئۈزۈپ ئېپ قاچتى شامال،
بويۇن ئەگدى زۇلمەتكە چىراق.
قالدى پىلىك قارىداپ، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

يىلان يەنە بىر ياشقا كىردى،
تۈرۈلگەنچە تاشلىدى قاسراق.
قالدى يىلان يېڭىكلەپ، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

مەن يۈرگەچكە زەپىران سياق،
باغلىغاندۇر ماڭا ئىشتياق.
ھەممە نەرسە تاشلاشتى، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

2012 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 1 ـ كۈنى

قان يىغلايسەن ماڭا تەلمۈرۈپ

خاتىرەمدە ئۆكسۈپ يىغلايدۇ،
سېنىڭ يازغان سالام خەتلىرىڭ.
ئۇچۇپ كەتتى قانداق شامالدا،
ماڭا كۆيۈپ تارتقان دەردلىرىڭ.

ئۇچراپ قالدىڭ، ئۇچراتمىغاندەك،
ئۆتۈپ كەتتىڭ كۆزۈڭنى بۇراپ.
پۇچىلانغان چېغى يۈرىكىڭ،
گۈل يۈزۈڭگە تەپچىدى خاراب.

ئېقىپ كىردىڭ قەلبىمگە يەنە،
سەھەردىكى سۈزۈك شەبنەمدەك.
پىغانىمنىڭ تۈۋىگە سىڭدىڭ،
شاخ ئايرىغان غەملىرىم كەمدەك.

بۈگۈن كېچە چۈشۈڭدە بەلكىم،
قان يىغلايسەن ماڭا تەلمۈرۈپ.
بۇلۇتتەك جىم ئۆتۈپ كېتەرمەن،
سېنى ئايدەك تۇرساممۇ كۆرۈپ.

2012 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

دىيالوگ

مەن ئوتقا تۇتاشتىم ئوتنى كۆيدۈردۈم،
قاپقارا باغرىنى چوغقا سۆيدۈردۈم.

ئوت مېنىڭ تەپتىمدىن قىلدى نالىلەر،
مەڭزىدە پارلىدى چۈغلۇق ـ لالىلەر.

ئۇ دېدى: نېمىشقا ماڭا تۇتاشتىڭ،
مەن دېدىم: سەن توڭۇپ ماڭا ئۇچراشتىڭ.

ئۇ دېدى: سەن مېنى قەيەردىن ئالغان،
مەن دېدىم: دەردلىرىم ئوت بولۇپ قالغان.

ئۇ دېدى: مەن بىلەن ئاداش بولامسەن،
مەن دېدىم: مەڭگۈلۈك ھاپاش بولامسەن.

ئۇ دېدى: قەيەرگە يۈرۈپ كېتىمىز،
مەن دېدىم: مەھشەرگە يورۇپ كېتىمىز.

2012 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 6 ـ كۈنى

سۇرەتتىكى ئورخۇن دەريا‌سى

قارىماقتىمەن:
ئارچىن شېخىنىڭ ئاراچلىرىدىن
كۆزۈمگە چاقماقتىن ئۇرۇق چېچىلدى.
قىيامغا يەتكەن كۆك نۇرنىڭ
ئەڭ پارلاق يېرىدىن يورۇق چېچىلدى.

لاچىنغا ئايلىنىپ كەتكەن ھەرپلەر،
چوغلىنىپ بىر سۆزنى يازدى كۆزۈمگە.
ئۆتۈكەن تېغىنىڭ غۇر ـ غۇر شامىلى،
ئوت يانغان لېۋىدە سۆيدى يۈزۈمگە.

ئاڭلىماقتىمەن:
ئوماي ئانا ئېيتقان چۆچەكنىڭ
دەرەخ ھاملىدار بولغان يېرىنى.
مەلىكە مۆكۈنۈپ ياتقان قەلئەگە،
كۆك بۆرىنىڭ چۈشۈش سىرىنى.

سۇغا قېنىپ ياتقان تاشلارنىڭ
چاراسلاپ كۆيگەن ئاۋازلىرىنى.
يەر بىلەن كۆكنى تامام ئۇلىغان
بىلگە خاقان ئويىنىڭ پەرۋازلىرىنى.

پۇرىماقتىمەن:
ئوقيادىن تېز ئۇچقۇر ئاتلارنىڭ
تۇيقىدىكى كۆيۈك ھىدىنى.
دەريا تىنىقغا سىڭىشىپ كەتكەن
كەچمىشىنىڭ تولمۇ قەدىملىكىنى.

گۈلدۈرماممنىڭ ئاۋازى سىڭگەن،
دەريانىڭ ياۋايى شارقىراشلىرىنى.
چەكلەش سىزىقىدىن ھالقىغان پېتى،
مېھرىنىڭ تىنىمسىز ۋارقىراشلىرىنى.

سۆزلىمەكتىمەن:
تاغ كۆچمەسكەن، دەريا كۆچمەسكەن،
ئادەم كۆچەركەن، تەقدىر كۆچەركەن.
تاغ ئۇچماسكەن، دەريا ئۇچماسكەن،
تەقدىرگە تەن بېرىپ ئادەم ئۇچاركەن.

يۇلتۇزۇم
چۆمۈلۈپ كەلگىن ئورخۇن سۈيىگە!
بۇلۇتۇم
تويۇنۇپ كەلگىن ئورخۇن سۈيىگە!

2012 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 7 ـ كۈنى

چۆلىيىراق

دەردىڭدىن كۆكسۈمگە قارا ئۇنۇپتۇ،
قارىنىڭ قېتىغا يارا ئۇنۇپتۇ.

ئالدىمدا تەدبىرسىز خجالەت ھېكىم،
قينالغان جېنىمغا دال ئەمەس ھېچكىم.

غەم ياققان ئوت بىلەن يۈرىكىم يىرتىق،
مۇڭۇمدىن بۇقۇلداپ يىغلار چۆلئېرىق.

يېرىلىڭ تاغ دېسەم يىغلايدۇ بۇلۇت،
كۆز ياشتىن مەڭزىمگە ئۇۋۇلاپتۇ ئوت.

ئەلىمىڭ بوينۇمغا سالسمۇ گىرە،
باغرىدىن ھىجرانغا ئاچتىم پەنجىرە.

دەردىڭدىن كۆكسۈمگە قارا ئۇنۇپتۇ،
بۇ قارا قىسمەتكە مەيلىم كۆنۈپتۇ.

2012 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

كىتاب يايمىسى

يول بويىدا كىتاب يايمىسى،
ھەر كىتابنىڭ ئويغاقتۇر ئېسى.

بوۋاي كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
كەچمىشلىرى كۆلدى ۋىلقىلاپ.

مومماي كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
گۈلباھارنى ئالدى قولتۇقلاپ.

يىگىت كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
ئاسمان قوندى باغرىغا يىغلاپ.

جۇۋان كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
ئېتىكىگە يېيىلدى ئاپتاپ.

بالا كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
ھەرپ - سۆزلەر كەتتى چۇرۇقلاپ.

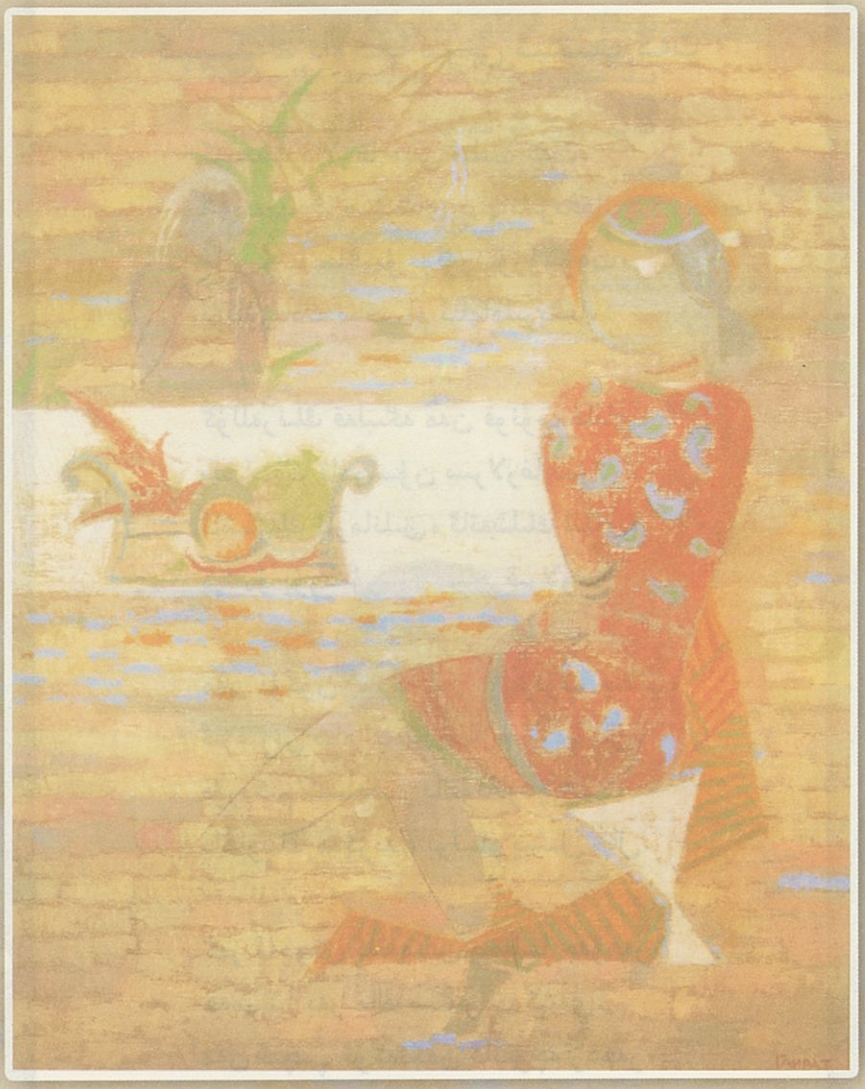
يول چىرىغى قالغاندا ئۆچۈپ،
كەتتى تاۋۇش تومۇرى كۆپچۈپ.

تۇنگە كىرىپ كىتاب يايمىسى،
غىلاپلاندى مىسرانىڭ بىسى.

ئۆتۈپ كەتتىم مەن ئاستا ياندىپ،
يۈرىكىمنى بىر ئوتتا داغلاپ ...

2012 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 9 ـ كۈنى

كېپىنەك دالاڭغا مېنى ئېلىپ كەت

كېپىنەك دالاڭغا مېنى ئېلىپ كەت،
شەبنەمدەك سۈزۈشاي پىنھانلىرىڭغا.
ماڭمۇ ـ ساڭمۇ بولۇر مۇرۇۋۋەت،
يۇلتۇزدەك ساقسام ئىلھاملىرىڭغا.

گۈللەرنىڭ قەلبىگە مەن قونۇپ قاناي،
سمابتەك تامچىسۇن سرلارغا سرلار.
ئاشقتەك ئارمانلىق، ئاتەشلىك تىناي،
مېنمۇ پۇرسۇن زارىققان قىرلار.

مەن بۇگۈن ئۆزۈمدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ،
ئىزغىرىن شامالدەك قىلغۇم بار خىيال.
يۇرىكىم كىشنەيدۇ يالقۇنلار چېچىپ،
باھارنىڭ مەڭزىدە بولسام يېشىل خال.

گەر ئاچچىق ئەلەمدىن يىغلسا جەۋھەر،
ھەممىنى بەر ماڭ سۈرىپ كېتەي.
مەن ئىچىپ ئۆگەنگەن قانغۇچە زەھەر،
شادلىقنى ئەلەمگە قوشۇپ تۇگىتەي.

كېپىنەك دالاڭغا مېنى ئېلىپ كەت،
تۇيغۇمنى قوياي كەڭ ئېكىنغا چېچىپ.
بىلەمسەن، بۇ باھار يەنە بىر پۇرسەت،
كەتمىسۇن ئۇ مەندىن يىراققا قېچىپ.

2012 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 21 ـ كۈنى

قايماق بازىرى

سەھەردەك سۈزۈك چىللىدى خوراز،
چۆچۈپ ئويغاندى چۈشەكىگەن قۇش.
قىزلار رەستىگە تامدى شەبنەمدەك،
بولدى يول بەھوش، يۇلتۇزلار بەھوش.

بىر سېۋەت ئانار — بىر سېۋەت شەپەق،
چوغ چېچىپ قويدى يىگىت كۆڭلىگە.
بىر شىڭگىل ئۇزۇم — سۈپسۈزۈك ئارمان،
دەريا باشلىدى ئاشىق لېۋىگە.

بىر چىنە قېتىق — بىر ئاسمان ئايدىڭ،
تىلىكى ئاپپاق بىرىگە رىزىق.
بىر دەستە ئاق نان — بىر توپ يۇرەكنىڭ،
ھاياتقا بولغان مېھرىدەك قىزىق.

سەھرا قىزىدەك چېچىكى پىنھان،
ئەنجۇرنىڭ تۈسى تاۋلانغان ئالتۇن.
كۆزىنى باغلايدۇ غىلمان سېھرىدەك،
ھەربىر يايمىدىن چاچرىغان يالقۇن.

نېمىلەرنى دەي، قانداق تىل تاپاي،
يەتتە جەننەتنىڭ جەۋھەرلىرىگە.
ئىپتىخارلاردىن گۈللەپ گۈل چاچاي،
ئۇدۇمنىڭ سانسىز گۆھەرلىرىگە.

بۇ خىزىر كەچكەن قايماق بازىرى،
دېسەم ئېنىقى كۆكۈللەر قايماق.
ئەزەلدىن يوسۇن بولغان ئۇيغۇرغا،
سەھەرنى كۈندە ئويغىتىپ قويماق.

2012 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 1 ـ كۈنى

تۇن يېرىم بولدى

تۇن يېرىم بولدى مېنىڭ كۆڭلۈمدەك،
چۈش زەنجىر سالدى ئۇيقۇڭ مەۋجىگە.
كېچمۇ مېنى تەنها قويماقچى،
چىدىمايۋ پەريات ـ نالەم ئەۋجىگە.

كۆزۈم يۇز ياشقا كىردى بۇ كېچە،
ياشنىڭ تەپتىدە كۆيدى كىرپىكىم.
ئۆزۈمنى يېدىم پىلە قۇرتىدەك،
دارىمغا ئارقان ئەشتى يىپىكىم.

ئەتىرگۈللەردەك نازۇك ھېسلىرىم،
قان بولۇپ تامدى ئاخىرقى خەتكە.
كۈنلەردىن بىر كۈن ئوقۇپ قويارسەن،
يۈرىكىڭ تەشنا بولغاندا دەردكە.

تۇن يېرىم بولدى مېنىڭ كۆڭلۈمدەك،
بارمىدۇ جاھاندا مەندەك بىداردىن؟
سەن بىلەن ئۈمىد بولارمۇ يېتىم،
بىخ سۈرۈپ چىقسا يەنە باھاردىن؟

2012 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

ئىپارخان كېچىسى

قىزلار ھەرگىز ئۇخلاپ قالماڭلار،
ئىپارخاننىڭ كېچىسى بۇگۈن.
غۇرۇرىنىڭ غۇر - غۇر شامىلى،
كوچىلارنى كېزىدۇ پۈتۈن.

يېنىپ تۇرغان بىر ئاسمان يۇلتۇز،
كېرەك ئەمەس بۇگۈن كېچىگە.
پاكلىنىشقا كىرىپ چىقىڭلار،
ئۇ تاراتقان نۇرنىڭ ئىچىگە.

قەلبىڭلارغا ئېكىن ئېچىڭلار،
ئۇ دان چېچىپ ماڭىدۇ چوقۇم.
قىسسىسىدىن بىلىۋېلىڭلار،
ئەخلاق دېگەن قانداق بىر ئۇقۇم.

ئەقىدىسى تۇتقان نوتىنى،
ئۇلاپ ۋىجدان دەرەخلىرىگە،
ئۆچمەيدىغان ئوتنى يېقىڭلار،
ئوغلانلارنىڭ يۈرەكلىرىگە.

سىلەر شۆھرەت كەينىدىن ئەمەس ــ
كەينىڭلاردىن شان ـ شۆھرەت چاپسۇن.
بەخت، ئىقبال نىشانەڭلەردە،
جىگدە ئالتۇن چېچەكلەر ئاچسۇن.

قىزلار ھەرگىز ئۇخلاپ قالماڭلار،
بۇگۈن كېچە ئىپار پۇراڭلار.
تاڭ سەھەردە كۈتۈۋالاي مەن،
سۆيگۈڭلەرگە دەريا سوراڭلار.

2012 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 10 ـ كۈنى، ئۈرۈمچى

تەنها ئانا

تەنها ئايدەك قالدىڭغۇ ئانا،
يۇلتۇزلىرىڭ ئۇچۇپ ھەر تەرەپ.
نېمە دېدىڭ دەقىقىلەرگە،
بوران كەبى كەلسە گۈركىرەپ؟

ئىبادەتىڭ سامانيولىدا،
شۇكۈرلەردىن تاپتىڭمۇ بەرداش؟
تۇن قوينىغا كىرىپ كۈندۈزدە،
ئۇزۇك چۈشكە بولدۇڭمۇ سىرداش؟

ۋىدالىشىپ خۇشخۇيلۇق سەندىن،
خىيالىڭغا تىكەن پاتتىمۇ؟
ئۇششۇك تېگىپ قوغۇنگۈلىگە،
يازلىق ھويلاڭ مۇزدا قاتتىمۇ؟

ئېلىۋاپتۇق سەندىن ھەممىنى،
لېكىن ھەسرەت قاپتۇ شۇ پېتى.
بەلكى كۆيۈپ كۈلگە ئايلاندى،
يېشىڭ تامغان تۈپراقنىڭ قېتى.

كەچۈر ئانا، تەنھالىقىڭغا
بولالمىدۇق پەقەت تەڭ تۇرۇپ.
ئىچىمىزگە ئالدۇق ھەسرەتنى،
كەتتى يۈرەك، جىگەرلەر قۇرۇپ.

2012 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا

يۇلتۇزلار سەپ تۇزۇپ كۆكسۈمگە كۆچەر،
ئاھمدىن بوراننىڭ ئاۋازى ئۆچەر،
ئاق بۇلۇت ئاق يىغلاپ كوچامدىن كېچەر،
قەلبىمدىن دەريالار سۇ تىلەپ ئىچەر،
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا.

ئەتىرگۈل بېغدا قاندىن ھىد چاچار،
قارا تاش تېغدا كۆيۈپ ئوت ئاچار،
كېيىكنىڭ يۈرىكى تېنىدىن قاچار،
بۈركۈتنىڭ پەرۋازى بىر ئاسمان ئاچار،
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا.

مەلىكە چوپانىنى سۆيەر كەپىدە،
يېتىم قىز ئۆيىنايدۇ ئالتۇن مەپىدە،
شاھلارنىڭ قىسمەتتىن يۈرىكى زىبدە،
بىركىملەر ئويلىنار شائىر ھەققىدە،
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا.

قېشىمدىن يىراقلاپ كېتىدۇ قورقۇش،
باغرىمغا ئۇۋىلاپ كېتەر تۈمەن قۇش،
دوزاخقا كىرىدۇ قان تۆكۈش ـ ئۇرۇش،
بىر تاتلىق سېزىمدىن بولىمەن بەھوش،
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا.

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 13 ـ كۈنى

زەيتۇنگۈل

شاخ ـ شاخلارغا ئۆزىنى تاشلاپ،
يۇركىنىپتۇ ھال رەڭ چېچەككە.
ھەر چېچەكنى ئوخشاتتىم گويا،
ھىجران دەردى تارتقان يۈرەككە.

قار ياغدۇ سىرتتا تىپتىنچ،
دېرىزىدە ئېرەر ئۇچقۇنى.
قېتىپ قالغان ئىككى ئاردا،
ئازابلارنىڭ يېڭى دولقۇنى.

مەن زەن سېلىپ قاردىم ئۇزاق،
زەيتۇنگۈل ۋە قارنىڭ تۈسىگە.
ئەلەم ـ شادلىق تەڭ قونغانىكەن،
بۇ زېمىننىڭ كەڭرى كۆكسىگە.

دېرىزىگە قوندۇم قۇش كەبى،
كۆيدۇم ئېرىپ ئەينەك ئورنىدا.
قار چېچەكلەپ كۈلگەندەك بولدى،
زەيتۇنگۈلنىڭ ياپراقلىرىدا.

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 12 ـ كۈنى

چۈش

قارا گۈلدەك كېچىدە،
يۈردۈم چۈشنىڭ ئىچىدە.
زۆھەل ماڭا تەلمۈردى،
بىر ئۇيۇقنىڭ چېتىدە.

ماڭدىم كارۋان يولىدا،
بولساممۇ سۈت ئۇيقۇدا.
ئەكس سادا قايتۇردۇم،
قوڭغۇراقتەك تۇيغۇدا.

ئاسمان مەندىن سۆيۈندى،
ئاي كۆكسۈمدە يۇيۇندى.
ئاق بۇلۇتنىڭ يۈرىكى،
نەپسىمگە تويۇندى.

قاسراق چۈشتى لېۋىمدىن،
باھار ئۇچتى تىلىمدىن.
پىلە يىپەك يۆگىدى،
باغجانلىغان دىلىمدىن.

مەن ئېنىقراق ئەسلىسەم،
مىڭ گەزنى بىر دەسسىسەم.
تاپالمەنمۇ ئۆزۈمنى،
نەچچە ئاسمان پەسلىسەم؟!

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم

ئاھلىرىمنى تىزىققا تىزىپ،
يۈرىكىمنى باش بەتكە سىزىپ،
سېغىنىشلىق سالام خەت يېزىپ،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

ئاق ئايدىڭدا شوراڭدىن ئاتلاپ،
دوڭغاق سۆگەت تۈۋىدە ساقلاپ،
چوغ تېنىمنى چوغۇڭغا قاقلاپ،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

ئوت ئالغىلى چىقساڭ ئېتىزغا،
مەن ئايلىنىپ يورۇق يۇلتۇزغا،
ھىجرانىمنى چېچىپ ئېڭىزغا،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

ئۆتۈپ كەتسەڭ يىراقتىن قاراپ،
سوۋغا قىلغان ياغلىقنى پۇراپ،
يۈرىكىمدە ساڭا ئوت قالاپ،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

سۆز - چۆچەككە قالدۇرماي سېنى،
ئاسرىغاندەك يۈمران مايسىنى،
بىلىپ سېنى جېنىمنىڭ جېنى،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

ئىشەنگەندەك قۇشلار دەرەخكە،
يىلتىز تارتىپ ساڭا ئەبەدكە،
قالساممۇ گەر ئەلەملىك دەردكە،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

2012 - يىلى 5 - ئاينىڭ 19 - كۈنى

يەتتىنچى ئاسمان

ئۇشتۇمتۇت كۆزۈمدە توپانلىدى ياش،
مەن ئۇنى توسۇشقا قالدىم بىئىلاج.
خىيالىم تۆرىگە چىققان كاج قىسمەت،
بېشىمغا تاقىدى زەپىرەك خانتاج.

باغرىمغا باشلىدىم بىر دۇنيا غەمنى،
ئۇ تەڭگە سىغمىدۇ بەكمۇ بىمالال.
مېنى قارا كۈننىڭ ئويىغا سالار،
كۈندۈزنىڭ ئالدىدا يۈگۈرگەن زاۋال.

بالىمان ئۇنىدە ئۆتمەكتە ۋاقىت،
سۈكۈتتىن قاتماقتا گۈلنىڭ تومۇرى.
مەن يەنە ئۇشتۇمتۇت چېقىلىپ قالسام،
كۈتىدۇ باشقا بىر قىسمەتنىڭ يولى.

ئادىشش بەختىگە بولسام ھۇيەسسەر،
كۆزۈمدىن بالقسا يەتتىنچى ئاسمان.
قانداق كەچمىشلەر چۈشسۇن پېيىمگە،
تارتقۇلۇق ھەققىدە يازاتتىم داستان.

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 24 ـ كۈنى

توپا يېغىلىقى

ئاسماندا نېمىلەر بولدىكىن،
سېرىق توپا ياغماقتا سىم ـ سىم،
قۇت ـ بەرىكەت ئىدى قار ـ يامغۇر،
ئۇ تىلەكمۇ تامچىغان تىم ـ تىم؟

بىر قەدىمىي شەپە ـ تاۋۇشنى،
تېتىغاندەك بولدى كىرپىكىم.
ئۇ يۈرتىغا قايتقان مۇساپىر،
ئۇنى تونۇپ قالدى يۈرىكىم.

چاچتىم ئەزگۈ خىياللىرىمنى،
لەيلەپ تۇرغان سارغۇچ تۇمانغا.
يېتىرقىماي قونۇڭلار دېدىم،
ئالتۇن ئۇۋۇا تەكلىماكانغا.

توغراقلىققا قونغان شولدەك،
سېرىق توپا ياغماقتا سىم ـ سىم.
نەۋاينىڭ خوتەن نەپسى،
چوغ چاچراتتى تەنگە بۇ قېتىم.

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 27 ـ كۈنى

ۋىجدان ھەيكىلى

بولسۇن بىر ۋىنتسى كەم ياكى ئارتۇق،
شائىرنى مەيلىچە ياشغىلى قوي.
ئۆزىگە پىچىرلاپ يۈرىدۇ چۈنكى،
سىنىڭدە بىر ئوي بار، ئۇنىڭدا مىڭ ئوي.

قاراپ باق سەھەردە ئېچىلغان گۈلگە،
پۈرىكى يىرتىلغان يۈرىكسىمان.
ئۇ قۇشلار ھەققىدە خىياللار قىلسا،
كۆكسىدىن ئۇچىدۇ يەتتە قات ئاسمان.

قىپقىزىل ئوت ئاقسا تومۇرلىرىدا،
قارا تۈن تۇتەيدۇ قاراقلىرىدا.
غەملەرگە ئۇۋىدۇر ئۇگە - ئۇگسى،
مارجانلار تۈنەيدۇ يانىقلىرىدا.

قۇرلارغا تۆكۈلگەن مەرۋايىت ھەرپ،
دەردىنىڭ دېڭىزىدا ئۈزگەندە كۈلگەن.
يۈرىكى تەپتىدە كۆيۈپ كەتكەن قان،
قەغەزگە قارا رەڭ بولۇپ تۆكۈلگەن.

كىمنىدۇر چىدامدا سىنماق بولساڭ،
قەلبىدىن ئىزدىگىن ئېگىز چوققىنى.
ۋىجدان ھەيكىلىنى ياسماق بولساڭ،
تىكلىگىن شۇبھىسىز شائىر تۇرقىنى.

بىلگىنكى، ئۇ تىنچ كۆز يۇمغان چاغدا،
پەرىشتە روھىنى كېتىدۇ بۇلاپ.
سەزگۈسى يوقالغان تىرىك مۇردىلار،
يالىڭاچ شەمشەرگە تىكىدۇ غىلاپ.

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

بىر كۆرۈپ كۆيۈش

شوخلۇق قىلمىسا گەر ئەركە شامال،
قايرىلماس ئىدى زەر گۈللۈك رومال.

گۈلدۈرمامسىز چېقىلدى چاقماق،
ئۇنى كۆرمەسكە كۆزگە يوق ئامال.

تۇن ئېلىپ كەلدى كۈندۈزلىرىمگە،
ئاينىڭ بالسى ئول ساھىبجامال.

سۈيدە تۇرۇپ، كۈتتۈم ئوتنى،
ئەس ـ ھوشۇم بولدى ئەبەدلىك قامال.

ئاشىق ـ مەشۇقلار چۆچىكىدىكى،
بىر كۆرۈپ كۆيۈش ھۇشۇ ئېھتىمال.

چۆمدۈم ئۆزگىچە بەخت بەھرىگە،
كۈنۈم تاپسىمۇ ھىجراندىن كامال.

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 18 ـ كۈنى

ئەي ئىنسانلار

غۇلاچ ـ غۇلاچ قىلىچ ياسىدۇق،
سۇغىرىلدى تىغى زەھەردە.
زەر ـ كۆمۈشتىن نەقىشلەر ئويىدۇق،
سېپىغا كۆز قويۇپ گۆھەردە.
قۇشلار ئۇچتى يىراق ـ يىراقتا،
قان پۇرىغاچ بىز تۇرغان يەردە.

ئۆمۈچۈكنىڭ تورىغا ئوخشاش،
خەرىتىگە ئالدۇق دۇنيانى.
بىر سىزىقتا ئىككىگە بۆلدۇق،
ئىتائەتتىن يىراق دەريانى.
چىداشمىدۇق بىر غېرىچ يەرگە،
نەپسىمىزنىڭ يوقمۇ پايانى؟

يۇلتۇزلارنى تەرمەكچى بولدۇق،
كىملەرنىدۇر تىمتاس ئۇخلىتىپ.
ئاينى بۆلۈپ كەسمەكچى بولدۇق،
بۇلۇتلارنى قان ـ قان يىغلىتىپ.
ئالماق ھەمدە ساتماقچى بولدۇق،
كۆك ئاسماننى زېمىنغا قېتىپ.

يىراقلاشتى قەلبدىن قەلب،
ھەر قەدەمدە بولغاچقا پاسىل.
تىكىلگەندە كۆزلەر كۆزلەرگە،
چاناقلاردا نەپرەتلەر ھاسىل.
ئەي ئىنسانلار ئىدىققۇ ئەسلىي،
بۇ دۇنيادا مۆتىۋەر نەسىل؟!

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 30 ـ كۈنى

ئادەملىكىمدە قوي

مېنى ئادەملىكىمدە ياشغىلى قوي،
چىقىر الماسمەن قۇشلاردەك قانات.
ئۇچۇپ ئاسمانغا چىقارمەن ئەمما،
يۇلتۇزغا قونالمسام بولمامدۇ ئۈيات؟

ماڭا تۆرەلگىنى ئادەم يۈرىكى،
ئاغزىمغا كەلمەس شىرىنلىك ھۆركىرەش.
ئورماندا مۇتتەھەم خاقان بولغۇم يوق،
ئاجىز - ئورۇق بىلەن قىلمايمەن كۈرەش.

ياشاش مىزانىمغا قەسەم بەرگەنمەن،
ھېيلىگەر تۈلكىنى قىلمايمەن ئۆرنەك.
ھەركىمنىڭ بەختكە تەبىرى باشقا،
بەختلىكىمەن قېنىپ چەكسەم بىر پىنەك.

ئانام قۇچىقىدا چىققانتى تىلىم،
بولغۇم يوق قۇشقاچتەك مەمەدان.
گەپ بىلەن ئۆزگىرىپ كەتسە ئەگەردە،
سېغىزخان قولىغا ئۆتمەمتى جاھان.

لېكىن سۈكۈتۈمگە قاراپ بىر يولى،
قوي مەجەز دەپ قىلمىغىن ھۆكۈم.
ئادەم تېرىسىگە ئورالغان جىسمىم،
قۇترىسا بۇ دۇنيا بولار كۈمپەيكۈم.

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 31 ـ كۈنى

بىلمەس

مېنىڭ رەسۇلقمنى مەستانەم بىلمەس،
قوۋۇقلىرى يېپىلغان ئاستانەم بىلمەس.

مەن گۈلەخلەر ئىزدىگەن قىزىل چوغ چېچەك،
تىللىردا ئوت كۆيگەن ئەپسانەم بىلمەس.

گەز باغلىغان لېۋىمگە داغلار گۈل ئويدى،
ئىچ - ئىچىگە ھۇز تۇتقان دۇردانەم بىلمەس.

قوندى كىرپىكلىرىمگە ئېچىرقىغان تۇن،
ۋۇجۇدۇمدا سەل بولغان گىريانەم بىلمەس.

ئۇنلىرىمنى ئۇلىدىم قۇشلار ئۇنىگە،
ئاسمان يەڭگۈشلەپ يۇرگەن غەمخانەم بىلمەس.

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 2 - كۈنى

سېنىڭ ئاسمىنىڭ

ئۆزلۈكۈم چۈشۈمگە كىرگەن ئۇيقۇنى،
سېنىڭ ئۇيقۇڭغا ئۇلىغۇم كەلدى.
ھەسرەتىنىڭ شېخىدا كۆيگەن چېچەكنى،
ھەمنەپەس بولۇپ پۇرىغۇم كەلدى.
نېچۈن نالەشتىن پۈتكەن بۇ يوللار؟
سېنىڭدىن سەۋەبىنى سورىغۇم كەلدى.
مېھىر ئىقلىمدا ئەسلىي مەن ئوممان،
گاھىدا تېگىمدىن قورۇغۇم كەلدى.
نېمىدىن مەھرۇم سەن، نېمىنى قۇچتۇڭ؟
ئىزىڭنى بىرمۇبىر سانىغۇم كەلدى.
ھېچقاچان تاشتىن تاغ كۆكلىمەس ئىكەن،
يولۇڭنى قەلبىمگە بۇرىغۇم كەلدى.
ئۈستۈمدە ھەر زامان سېنىڭ ئاسمىنىڭ،
كېچەڭدە يۇلتۇزدەك يورۇغۇم كەلدى.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 4 ـ كۈنى

بوم بايقۇش

تورغاي تۇيغۇمنى ئاھاڭغا سالدى،
كېتەرمۇ بۇغداي تۇۋىدىن قۇرۇپ؟
تۇتەك كۆۋەجەپ ئۇجمە شېخىدا،
ئىچىدىن كۆيەرمكىن تىك تۇرۇپ؟

دۇتار مۇڭلانسا بىگانە ئايدەك،
مەن بايقۇشقا چۆكتۈم ـ تۇنجۇقتۇم.
سۇ تاشتەك قاتتى، بېلىق ئېرىدى،
مىسلى كۆيگەن يەلكەندۇر تۇرقۇم.

ئۇلىيارمەنمۇ كېچىنى تاڭغا،
روھىم بىزاردەك بولدى تېنىمدىن.
تومۇرۇم ئۇزۇك ـ ئۇزۇك تاردەك،
سەل تەشۋىشلىنىپ قالدىم جېنىمدىن.

بوم بايقۇشنىڭ تەپتىگە قاقلاپ،
ئويغاتماقچىدىم مۇزدىن گۈلياڭنى.
تەتۇر كىرپىك قاقتىمۇ كۆيلەر،
ئۆزۈمگە ئۆزۈم تىكلىدىم دارنى.

2011 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

بادام چېچىكى

يېشىل كۆلۈپ تۇرغان بۇ باغلار،
ئاق بۇلۇتنىڭ ئارامگاھىمۇ؟
ئالتە كۈنلۈك ئايدەك يوپۇرماق،
باھار يېگەن تولغاق ئاھىمۇ؟

باغقا كېلىپ تۇنده ئاق ئايدىڭ،
كېتەمدىكىن كۆككە رەڭ ئېلىپ؟
قالغانمىكىن باغقا تەلمۈرگەن،
يۇلتۇزلارنىڭ كۆزلىرى تېلىپ؟

ئاق چېچەكنىڭ ئاپپاق تىلىكى،
بۇ زېمىنغا بولسۇن دەپ ئارام.
ھېسلىرىنى سەدەپكە ئوخشاش،
تۇغامدىكىن تىنماي ئاي بادام؟

شاختىن ـ شاخقا مۇھەببەت توشۇپ،
ئۇلگۈرەلمەي قالامدۇ ھەرە؟
مەن ئىزىمدا تۇرۇپلا قالدىم،
ماڭا پەرى سالغاندەك گىرە.

خەيرىيەت، مەن كېتىمەن يىراق،
سىرغىپ ئاققان بۇلاق سۈيىدەك.
ئەمما دىلدا لەرزى قالماقتا،
قىدىرخاننىڭ ساتار كۈيىدەك.

2012 ـ يىلى 5 ـ ئاينىڭ 28 ـ كۈنى

بىرمۇ ئانا يوق بالا باقمىغان

بۇلۇتتەك يۇمشاق يۆگەككە ئېلىپ،
تەۋەررۈك ئويما بۆشۈككە سېلىپ،
كۆزىگە قاراپ كۆزلىرى تېلىپ،
بىرمۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

تاتلىق مېغىزدا ئېغىزلاندۇرۇپ،
بۇدرۇق ئېتىنى سېغىزلاندۇرۇپ،
ئەللەيلىرىدە غۇرۇرلاندۇرۇپ،
بىرمۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

پوسمىغا بۆرە ئوشۇقى تاقاپ،
ئوتلۇق تىلەكتىن تۇمارلار ياساپ،
بىر دانە جانىنى مىڭ جاندەك ئاسراپ،
بىرمۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

ئىسرىق ـ بۇيى سېلىپ ئادراسمان بىلەن،
ئاچلاپ يەتتە بۇردا نان بىلەن،
يامان روھ قوغلاپ سيادان بىلەن،
بىرمۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

يىغلىسا ئەگەر خەقىش ـ تىلىقىپ،
يەتتە دوقمۇشقا شام ـ نۆكچە يېقىپ،
ئوتتىدا كۆيۈپ، سۈيىدە ئېقىپ،
بىرھۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

تاتلىق تۈيغۇدا كۆڭلى ئاۋۇنۇپ،
جىمىنى بالا ئۈچۈن ئۇۋۇنۇپ،
تۇن بويى بۆشۈككە يۇلتۇزدەك قونۇپ،
بىرھۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 2 ـ كۈنى

ئۆزۈمدىكى رەقىبلەر

ئەي تىلىم،
سېنى ماڭا ھامىي بولار دەپ،
ئاسرىغانىدىم.
بىر مىدىرلىدىڭ بېشىم يەتتى ئاسمانغا،
بىر مىدىرلىدىڭ قەدەم ئالدىم زىندانغا.

ئەي كۆزۈم،
سېنى ماڭا كومپاس بولار دەپ،
ساقلىغانىدىم.
بىر قارىساڭ تاش ئايلاندى زۇمرەتكە،
بىر قارىساڭ چۆكۈپ كەتتىم زۇلمەتكە.

ئەي قۇلقىم،
سېنى ماڭا مايىل بولسۇن دەپ،
ئويلىغانىدىم.
بىر ئاڭلىساڭ دۇنيا شېرىن ناخشىدەك،
بىر ئاڭلىساڭ ھەممە ئادەم باخشىدەك.

ئەي پۇتۇم،
سېنى ماڭا يول باشلىسۇن دەپ،

چاغلىغانىدىم.
بىر قەدەمدە ئىنتىلدۇردۇك ئۇجماققا،
بىر قەدەمدە چۈشۈپ قالدىم قىسماققا.

ئەي يۈرىكىم،
مېنى ساڭا نېمە بولسۇن دەپ،
ئويلىغانىدىڭ.
ساڭا سالدىم تولىمۇ جەۋر،
قاچان توشار سەندىكى سەۋر.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

تېڭىرقاش

مەن نېمىلەر دېيىشنى بىلمەي،
تۇرۇپ قالدىم گاڭگىرىغانچە.
ئۇپۇقۇڭغا ماي بويىاق سىزدى،
كۆزلىرىمدىن تۆكۈلگەن تامچە.

تېڭىرقاشنىڭ قاناتلىرىغا،
ئوت تۇتاشتى ــ پەيلىرىم پايخان.
يۈزلىرىگە تامام قان چاچتى،
كۆزۈمگە تىك قارىغان جاھان.

يۈرىكىمنىڭ نالەشلىرىنى،
قوشۇۋالدى بوران چەرخىگە.
قايتا جەۋھەر بولامدىكىن ـ تاڭ،
ئۇ كىرگەنچە تاغنىڭ كۆكسىگە.

شەپەققە رەڭ بەرگەن كۆڭلەكنىڭ،
ياقىسىغا سىرغىغان تۈيغۇم،
چۈشەندۈردى بارچىنى ساڭا،
بار دەپ يېنىش، ياشىرىش، تۇغۇم.

گىرەلىشىپ كەلگەن ھۇجالارنى،
ئېلىپ بېرىپ چاچتىم مەشرەپكە.
باشتىن ـ ئاخىر ئوتتۇرىدىن چىقماي،
ئۇسسۇل ئويناپ بەردى ئۇ دەردكە.

يۇلتۇزغا لىق تولغان ئاخشامنى،
يۇدۇپ بارسام ئەگەر ئالدىڭغا.
قويارسەنمۇ ئۇلۇغ بىر تىنىپ،
ئاسمىنىمنى ئېلىپ يادىڭغا.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

سۇكۇتتىكى قۇم بارخانلىرى

قۇش توپىدەك لوپنور جاڭگلى،
ئاق ئايدىڭنى تۇرۇپتۇ يۇدۇپ.
ئالتۇن قانات يۇلغۇن، توغراقلار،
تىكلىپتۇ ئاسمانغا ئۆكسۈپ.

شامال چىلىپ تۇرغان قومۇشنىڭ،
يىراقتىنلا مۇڭى جان ئالار.
نۇرغا قونداق بىلىق كۆكسىدە،
بىر ئىستەكتىن يانار تۇيغۇلار.

لاچىن قانات قالپاقلىق بوۋاي،
قولۇاق ھەيدەپ تېرىدۇ ئۇجۇل.
غىڭشىغىنى قەدىمكى ئاھاڭ،
يۇرىكىڭگە تېگىدۇ ئۇدۇل.

سۇكۇتتىكى قۇم بارخانلىرى،
مىنۇتۇ ئۇزاق بىر چۇشكە.
ئاستىدىكى قەلئە ـ شەھەرنى،
يول قويماسلىق ئۇچۇن كۆچۇشكە.

تىلسىماتقا تولدىغۇ كۆكسۈم،
توغراق بىلەن بولۇپ ھەمنەپەس.
چۈشلىرىگە چۈشۈمنى ئۇلاي،
قىلماي كۆكتە ئۇچۇشنى ھەۋەس ...

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 18 ـ كۈنى

كۆزلىرىمدە كۆيگەن گۈلسۈرۈخ

دەرۋازاغا خەت يېزىپ قويدۇم،
ئاخشام كېلىپ سېغىز چالمىدا.
يۈرىكىمنىڭ رەڭلىرى قالدى،
هويلاڭدىكى قىزىل ئالمىدا.

بەلكى يولدىن ئۆتكەن ـ كەچكەنلەر،
گەپ تاپقاندۇر خېتىم توغرۇلۇق.
خەت قېتىدا سېنى كۈتمەكتە،
كۆزلىرىمدە كۆيگەن گۈلسۈرۈخ.

كۈلكىلەرگە قالساممۇ مەيلى،
مېنىڭ ئۈچۈن هەممە بەربىر.
نېسىپ بولماس جىمى ئادەمگە،
ماڭا نېسىپ بولغان بۇ جەبىر.

ئاپپاق ئايدىڭ بولغان ئاخشىمى،
مەھەللەڭگە يەنە بارىمەن.
هويلاڭدىكى كۆك كەپتەرلەردىن،
مەن ئۆزۈمنى تېپىۋالىمەن.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 20 ـ كۈنى

ئوت

كۆك يېڭىلار ھەردەم رەڭگىنى،
يېڭىلىنار ئاسمان ھەر تۇنى.
يۈرىكىمدە كۆيگەن بىر ئوت بار،
مەن يېڭىلاپ باقمىدىم ئۇنى.

سۇ يېڭىلاپ تۇرار سۆزىنى،
گۈل يېڭىلاپ تۇرار يۈزىنى.
يۈرىكىمدە كۆيگەن بىر ئوت بار،
ئۆز پېتىدە ساقلار ئۆزىنى.

كەلدى يېڭى باھار كەلكۈنى،
كەلدى يېڭى تاڭنىڭ سەلكىنى.
يۈرىكىمدە كۆيگەن بىر ئوت بار،
يېڭىدىن دەرد سالار ھەر كۈنى.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 20 ـ كۈنى

بۇ كۆزلەر

بۇ كۆزلەرگە يېقىلغان باھار،
زىمىستانغا يەم بولدى چۆكۈپ.
بۇ كۆزلەرگە تىكىلگەن قۇشلار،
ئۇچۇپ كەتتى يىراقتا ئۇركۈپ.

بۇ كۆزلەرگە تەلپۈنگەن سەھەر،
قارا تۈننىڭ كۆردى چۈشىنى.
بۇ كۆزلەرگە تەلمۈرگەن گۈللەر،
خلۇەتلەردە تاپتى ھوشىنى.

بۇ كۆزلەردە تەۋرىگەن دېڭىز،
يۇتۇپ كەتتى سانسىز يەلكەننى.
بۇ كۆزلەردە قاينىغان ۋولقان،
ئالماشتۇردى ئىككى ئالەمنى.

بۇ كۆزلەرگە تىنغان ۋەھشىيلىك،
ھەممە يەرگە يايدى جىنايەت.
بۇ كۆزلەرگە ئۇنگەن شەخسىيەت،
قانلار كېچىپ قىلدى ساياھەت.

بۇ كۆزلەردە تېگى يوق غارلار،
ئېغىز ئېچىپ تۇرار ئالەمگە.
بۇ كۆزلەرنى نېمىشقا تەڭرىم،
سۇۋغا قىلىپ بەردىڭ ئادەمگە؟!

بارمىش كۆكتە بىر قارا ئۇچكۇر،
كائىناتنى يەرمىش ئاقتۇەت.
بۇ كۆزلەردىن ئاشمايدۇ چوقۇم،
ئاڭا يېتىپ كەلگۈچە نۆۋەت!

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 25 ـ كۈنى

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىگە

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىگە،
باشلاپ كەلدىم قانلىق دەريانى.
ئېنىق بولسۇن سۈپسۈزۈك تاڭدەك،
ئېچىرقاشنىڭ ئۇزاق جەريانى.

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىگە،
باشلاپ كەلدىم بوغۇن ـ بوغۇن.
سۆزلەپ بېرەر ھەربىر چېچەككە،
ئوت يارانقان تەمنىڭ سرىنى.

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىگە،
قونماق بولدى داغ بولۇپ قۇياش.
كىرمەك بولدۇم تۇننىڭ قەلبىگە،
دەردى مەندەك يۇلتۇزغا ئوخشاش.

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىگە،
جۇغلاپ قويساڭ ئىككى ئالەمنى.
قايسىسىدا بولسۇن رىزقىم،
سۆزلەپ بېرەر گۈزەل نالەمنى.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

چۈشىنىش

شەيدا بولۇپ يۈرسەم چېچەككە،
مەندە ئىكەن ئۇنىڭ ھەۋىسى.
دېسەم: بويىاق بەرگىن يۈرەككە،
دېدى: سەندە رەڭنىڭ ھەممىسى.

مەپتۇن بولۇپ يۈرسەم شامالغا،
مەن ئىكەنمەن ئۇنىڭ ئامرىقى.
دېسەم: سەندە يېتەي كامالغا،
دېدى: مەندە ھىجران ئاغرىقى.

رەشك قىلىپ كەلسەم قۇشلارغا،
ماڭا مېھىر يۈرۈپتۇ ساقلاپ.
دېسەم: قانداق قىلدۇق ئىشلارغا،
دېدى: مەنمۇ يۈرۈيمەن يىغلاپ.

دەرد تۆكەي دەپ يۈرسەم چىراغقا،
توساتتىنلا قالدى ئۇ ئۆچۈپ.
دېسەم: ئىلاج بارمۇ پىراقتا،
دېدى: كەتكىن دۇنيادىن كۆچۈپ.

چۈۋۈق چاچتەك گادىرماچ تۇيغۇم،
تېپىرلىدى تۇتقۇن بېلىقتەك.
دېدىم: تېخى بار ئىكەن تۇغۇم،
يۇرمەي ئەمدى تەنها قېيىقتەك.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

بۇغا

ئاق كۆڭۈل بولساڭ ــ قارەدەك ئاق كۆڭۈل،
ئۇركۈمە مەندىن باراي قېشىڭغا.
نۇرغۇن قىسمەتلەر بىزلەرگە ئورتاق،
ياشلىرىم قانسۇن چوغدەك يېشىڭغا.

كۆكسۈڭگە تىنغان گۈلدۈرمامىدىن،
ماڭمۇ ئازراق قىلغىن ھەدىيە.
ئوت ئېقىپ كىرسۇن تىنىقلىرىمدىن،
سوغۇققانلىققا ئوقۇپ مەرسىيە.

قانلىرىڭ ئاچچىق گۈلنى كۆرگۈم يوق،
ماڭا كېرىكى دەريا كۆزلىرىڭ.
ئۇلپەت ئىكەنسەن تەنھالىق بىلەن،
باراقسانلىسۇن مەندە سۆزلىرىڭ.

ھىلالغا ئۇۋا كىرپىكلىرىڭدىن،
كۆچۈرەي نوتا باغرىم چۆلىگە.
جاڭگىلىڭ بىلەن مەھەللەم يولى،
مەمنۇنىيەتىڭ تولسۇن گۈلىگە.

ئاق كۆڭۈل بولساڭ ـــ تاڭدەك ئاق كۆڭۈل،
ئۇركۈمە مەندىن، باراي قېشىڭغا.
چۈشكەن بولسىمۇ قىسمەتلەر شاخلاپ،
چاقماق ھەيكىلى بولۇپ بېشىڭغا.

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 30 ـ كۈنى

باغراش كۆلى

سەن ئاسمانىنىڭمۇ يا ئاسمان سېنىڭ،
قەيەردىن بىلەي ئىككىگە ئايرىپ؟
قايسى تىلسىمدىن تاشلانغان ئەينەك،
قالغان بۇ يەردە كۆلگە ئايلىنىپ؟

مەرۋايىت دانلاپ يۈرگەن ئاق قۇغا،
كۆك پەردىسى سالغانمۇ سېلىق؟
يۇيۇنارمۇ ئۇجماق سۈيى دەپ،
چېپىپ بەرسەم ئەرشكە ئىرىق؟

ئۇقاي دېسەم تېگى ـ تەكتىنى،
دېدى ماڭا باش تارتقان يېكەن:
باشقىسىنى سورىما بۇ كۆل،
مىڭ پەرىشتىنىڭ سىيماسى ئىكەن!

2012 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 30 ـ كۈنى

ئوسما

مىڭ چاقىرىم يىراقتىن ئانام،
ئوسما ئەۋەتىپتۇ قىزىمغا.
ئۆيىمىزگە قوندى كۆك ئاسمان،
بارغاندەك بولدۇم،
باھار چۆككەن ئېتىزىمغا.
ئانام ئوسما قويۇشنى ئۇنتۇپ،
ئۇنتۇماپتۇ ئوسما تېرىشنى.
پۇرىدىم ئوسمىدىن ئۇنىڭ ھىدىنى،
چۈشەندىم باغرىدا بار تامام ھېسنى.
ئېرىگەن كۆك ياقۇتتەك تامچىدىن،
كاككۇك ئاۋازىدەك ئاڭلاندى سادا:
باھار نەۋرەمنىڭ قاشلىرىغا چىق!
ئوسما تۇت ـ تۇت،
ئۇچساڭ ئۇچ،
ئۇچمساڭ باغدا ئوسما جىق!

2012 ـ يىلى 7 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

غېرىب كېمە

سېنى سەندىن ئالماقچى بولدۇم،
مېنىڭدىكى ماڭا قوشقىلى.
قوۋۇقۇڭنى دەمدە تاقىدىڭ،
ئۇچۇپ كەتتى ۋىسالىڭ دىلى.

مېنى مەندىن ئالماقچى بولساڭ،
مەن چىقاتتىم ئەرشئەلاغا.
مېنى كۈنگە قوشۇپ تۇتاتتىم،
قالسامۇ گەر ئېغىر بالاغا.

ئەمدى ماڭا مېنىڭدىن باشقا،
قوشۇلمايدۇ شەكسىز ھېچنېمە.
بۇ دۇنيادا يالغۇز ياشايمەن،
بولۇپ گويا بىر غېرىب كېمە!

2012 ـ يىلى 7 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

باھانە

ئەمدى سۇغا كەلمەيسەن بۇلاققا،
سۇمۇ بېرىپ بولدى قازان بېشىغا.
گۈلدەك ئېچىلمايسەن تولۇپ پۇراققا،
قېنىپ ئولتۇرىمەن ھىجران يېشىغا.

قوناقلىققا ئوت ئالغىلى چىقمايسەن،
ئېتىزدا نەسلى قۇرۇغان چۈجگۈن، قىياقنىڭ.
لېكىن كۆكسۈمدە نېمە ئۆستى ئۇقمايسەن،
ھىدى پۇرىمىدىمۇ ساڭا پىراقنىڭ.

مەھەللىدە بولمايدۇ مەشرەپ،
تويلارغىمۇ بېرىشمايمىز باغاقسىز.
مېنىڭ بۇ كۈنلىرىم كەتتى بەك تەسلەپ،
ئىزلىرىم ئاستىدىلا تېپىرلايدۇ ئىز.

كوچاڭدىن ئۆتەلمەيمەن ناخشا توۋلاپ،
خەقلەر جىن كەلدى دەپ كېتەر تىترىشىپ.
ئۆتكۈزدۈم كۈنلەرنى ئېچىمدە يىغلاپ،
بىرەر باھانە تاپالمىدىم شۇنچە تىرىشىپ.

چۆچەك ئېيتىدىغانلار رەھمەتلىك بولدى،
چىن تۆھپۇرنى دورالمايمەن مەھەللە ئاتلاپ.
ئىشقتىن ۋۇجۇدۇم يارىغا تولدى،
يۈرمىگەن بىلەن دەردىمنى ھەممىگە دادلاپ.

بىر ھويلىغا ئاي قونۇپتۇ دەپ گەپ تاپسام،
دوستلىرىمنى ئېلىپ بارسام كۆرۈپ كېلىشكە.
شۇندا يورۇق دۇنيادىكى قاراپ باقسام،
ساڭا باھانە بولارمۇ ماڭا كۈلۈشكە؟!

2012 ـ يىلى 7 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

ئالتۇن ئۇزۇك

قاشتېشىدەك قولۇڭنى بەرگىن،
چوكا ناۋاتتەك بارمىقىڭنى ئاچ.
سېلىپ قويايلى ئالتۇن ئۇزۇكنى،
خۇشال بولۇپ ئىچ ـ ئىچىڭدىن،
گۈلدەك كۈلۈپ نازغىپ تۇرۇپ قاچ.

جانغا راھەت قوغلاش ھۇزۇرى،
بىر يەرلەرگە بېرىپ ھۆكۈۋال.
تېپىۋالاي ئۇۋاڭ مەندە دەپ،
رايىشقىنە باغرىمنى ئېچىپ،
يۇرىكىمگە يېنىك قونۇۋال.

ئاچچىق ھاياجان، تاتلىق ئەلەمنىڭ،
جەۋھىرىنى يىغقان بۇ ئۇزۇك.
قوشسۇن كۆڭۈلنى كۆڭۈلگە،
نىشان ئۈچۈن تۇغۇلغان ئاسمان،
كۈلۈپ تۇرسۇن سەندەك سۈپسۈزۈك.

ئالتۇن ئۇزۇك قېتىدا تۇرۇپ،
تورلىرىنى توقۇسۇن تىلەك.
ئۇچۇپ چىقسۇن سامانيولغا،
يۇلتۇز بولۇپ بىر جۇپ ئوت يۈرەك.

2012 ـ يىلى 7 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

ئوت پەسلى

ئون سەككىزگە كىرگەندىن باشلاپ،
ئوتلارغا ئوت يېقىپ ياشىدىم.
گۈلخان مېنى سۆيدى باغاشلاپ،
قىزىل چوغدىن قاسراق تاشلىدىم.

كۆيۈپ ـ كۆيۈپ ئۆچۈپ قالمىدىم،
ئوت بىخلىدى ئوتنىڭ ئىچىدە.
چاقماقلارنى مەھلىيا قىلدىم،
يالقۇن چېچىپ قارا كېچىدە.

سۇغا كىرسەم سۇ ئېرىپ كۆيدى،
مۇزتاغ كۆكسى كەتتى چاراسلاپ.
تاش سوۋۇغان لېۋىدە سۆيدى،
كۆك تەلپۈندى كۆزىنى ياشلاپ.

تەبىئەتتە پەسىل ئالماشتى،
ئۇخلىمىدى مەندە ئوت پەسلى.
كۆيمەي قانداق ئۆچۈپ قالدۇ،
تۇرسام ئەسلىي مەن ئوتنىڭ نەسلى.

2012 ـ يىلى 7 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

جاڭگالدىكى غۇر - غۇر شامالالار

جاڭگالدىكى غۇر - غۇر شامالالار،
قانات كېرىپ ئۇچقان پەرىشته.
ئۆزۈم تۇرغان بىلەن شورتاڭدا،
كۆڭلۈم پەرۋاز قىلدى ئەرشته.

ئاق يانتاقنىڭ قارا مونچىقى،
ئوتقا تىقتى كۆزۈمنى ئۆرتەپ.
يۇلغۇنلاردىن تەپچىگەن شەپەق،
ماڭا ئوخشاش كۆيمەكته تۇتەپ.

بوز كېبىككه ئايلانغان كۆڭلۈم،
قىيغىتماقتا ئەركىم كەينىدىن.
قەپەس بۇزۇپ يۇلقۇنۇپ چىقتىم،
مەن ئۆزۈمنىڭ ئىسكەنجىسىدىن.

گۈپپىدە هىد چاچقان هەۋەسنىڭ،
قۇچاق ئېچىپ توستۇم ئالدىنى.
سغدۇرۇپ بەر دېدىم قەلبىمگە،
ياۋا پېتى تۇرغان دالانى.

تىنىق ئاپتاپ گېپىمنى ئاڭلاپ،
دۆڭدىلەرگە تاشلىدى ئالتۇن.
ئۇچۇپ كەتتى ئىزتىراپ شۇ تاپ،
مەنمۇ يالقۇن، جاڭگالمۇ يالقۇن.

جاڭگالدىكى غۇر ـ غۇر شامالار،
مېنى يېنىك قويماقتا پۇڭلەپ.
ئېغىز ئېچىپ تېنىم مىڭ يەردىن،
تەمبۇر كەبى تۇرماقتا ئۇنلەپ.

2012 ـ يىلى 7 ـ ئاينىڭ 31 ـ كۈنى

سېنىڭ دەردىڭ

سېنىڭ دەردىڭ بىر ئوچاق،
ئوتى ئۆچۈپ باقمىغان.
سېنىڭ دەردىڭ بىر پىچاق،
سۆڭىكىمدە توختىغان.

سېنىڭ دەردىڭ بىر ئالۋۇن،
قاغجىراتقان لېۋىمنى.
سېنىڭ دەردىڭ بىر ئەپسۇن،
بەندىلەپ قويغان تىلىمنى.

سېنىڭ دەردىڭ ئالتۇن سۇ،
ئاققان يۈرەك ئۈستىدە.
سېنىڭ دەردىڭ بىر ئاھۇ،
قان يامرىغان كۆكسىدە.

سېنىڭ دەردىڭ ئېگىز تاغ،
مەن كۆتۈرگەن تىمتاس يەر.
سېنىڭ دەردىڭ گۈزەل داغ،
ماڭا ھەمراھ بۇ سەھەر.

2012 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

قەشقەر

ئارزۇ تېڭىدا قانات چىقىرىپ،
قوندۇم كۆكسىگە شەبنەمدەك ئېرىپ.

بىر ئۇلۇغ تىندى، بىر ئۇلۇغ تىندىم،
كىرپىكلىرىگە دۇر بولۇپ مىندىم.

يۈرىكىم بولدى كۈمۈش قوڭغۇراق،
جان ئۈزدى تەندە قېرىغان پىراق.

ئاقارغان خىيال گويا ئاق قۇببە،
قىزغىن ئۆتەڭگە ئايلاندى كۆلبە.

نۇر ئېقىپ تۇرغان كوچىدا مېڭىپ،
نۇرلاندىم، كەتتىم كوچىغا سىڭىپ.

ئۇ قالدى يىغلاپ، مەن ياندىم يىغلاپ،
كەلمەكتە بىر روھ بېشىمنى سىلاپ.

2012 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

نېسىپ بولسۇن

شۇبھىلەنمە بۇگۈن كېچىدىن،
يۇلتۇزلاردىن ئۇمىدنى ئۈزگەن.
نىگاھىڭدا ئاينى چۆچۈتۈپ،
ئۇخلا تاتلىق چۈشلىرىڭ بىلەن.
مۇيەسسەر بول خوراز ئۈنىگە،
تەڭ ئويغانسۇن ئۆيدىكى ۋەتەن.

كۆزلىرىڭدە پارلىسۇن گۈھەر،
نىسىپ بولسۇن ساڭا تاڭ سەھەر.

ئايۇنىڭغا قونغان قارلىغاچ،
دانلىماقچى پىشقان كۆكلۈڭنى.
شىلدىر ـ شىلدىر ئاققان سۈزۈك سۇ،
ئاڭلىماقتا تەشنا ئۈنۈڭنى.
قىزىلگۈلنىڭ ھىدلىرى قىزغىن،
پۇرىغلى كەلدى كۈنۈڭنى.

ھەممىسگە بەر ئىمكان ـ پۇرسەت،
نېسىپ بولسۇن ساڭا كۆپ نۇسرەت.

كۆچەتلەرگە قاراپ ئۇھسنما،
زورايسام دەپ ئۇمۇ ئالدىراش.
باشلار كۈندە باللىق چاغقا،
تىرىكلەرگە ياندىشىپ ياشاش.
ساڭگىلىتىپ بىر پۇتنى گۆرگە،
قىلۇالما ئۆلۈمنى ھاپاش.

ئەستىن چىقسۇن تۇغۇلغان ئاي، كۈن،
نېسىپ بولسۇن نەچچە مىڭ بۇگۈن.

تالاي نەۋرە ـ تالاي چەۋرەڭنى،
قۇياشىم دەپ ئالغىن قۇچاققا.
قىلسا ئەگەر يارىماس قىلىق،
ھاساڭ بىلەن ئۇرغىن پاچاققا.
ئەتراپىڭدىن ھارارەت ئالسۇن،
سەن ئايلانغىن ئۆچمەس ئوچاققا.

تۇرسۇن كۆزۈڭ چىراغدەك يېنىق،
نېسىپ بولسۇن كۆكسۈڭگە تىنىق.

بۇ دۇنيانىڭ كۆرۈلمىرىدە،
شادلىق بىلەن قايغۇ تەڭ ئۇلۇش.
كىملەرگىدۇر كىملەر ئارتاتتى،
مۇمكىن بولسا ھەسرەتنى بۆلۈش.

مىدىرلاشلار، ئويلاش، ۋايسىشلار،
بۇ كۈنلەرنىڭ سىرىنى كۆرۈش.

قان قىلمسۇن دىلنى پۈشايمان،
مەڭگۈ بىزگە بول ئەزىز مېھمان.

2012 ـ يىلى 8 ـ ئاينىڭ 15 ـ كۈنى

شامال ۋە شائىر

جەرەندەك يالغۇزمەن بۇ ئاخشام،
تەرك ئەتكەن چۈشلەرمۇ مېنى.
تۈيۇلامدىكىن هەممىگە راهەت،
قاناپ ياشىسا شائىرنىڭ جېنى؟

پەقەتلا يورۇق مېنىڭ دېرىزەم،
قاپقاراڭغۇدىكى ئاپپاق چېكىتتەك.
بىر نەرسىگە كۆيگىنىم ئۈچۈن،
پۈرايمەن گويا پۈتۈن ـ پۈتۈن جىگىردەك.

شامال يەنىلا مېنى ئۇنتۇماي،
تېپىۋالدۇ بەكمۇ ئاسانلا.
ماڭا يۆگىشەر يېپەك رومالدەك،
دېرىزەمنى بىر ئېچىپ قويسامىلا.

دالا هىدىنى چېچىپ بىر نەپەس،
ئەركىلەپ ـ نازغىپ ماڭا قارايدۇ.
سۈكۈنات بىلەن تىركەشكەن بەتنى،
باهاردىن كەلگەن خەتكە ئورايدۇ.

شامالمۇ ئەسلىدە مۇڭلۇق بىر شائىر،
ئالىقىنىغا ئېپ قويغان جانلىق.
بولىدۇ مەندەك مۇرادى ھاسىل،
شېئىردەك تۇستە كۆرسە جاھانلىق.

مەن شامالنى بەك ياخشى كۆرىمەن،
دەيمەن ئۇنىڭدەك دۇنيانى كەزسەم.
قالاتتى مەندە يەنە نە ئارمان،
ھۇۋلىغان ئاسمانغا قوشۇلۇپ كەتسەم.

2012 ـ يىلى 7 ـ ئاينىڭ 1 ـ كۈنى

ئۇيغۇر قىزىغا

رەسمىڭنى سىزماقچى بولدۇم،
يەنە قىلىپ كۆزۈمگە ئۇۋال.
چاچلىرىڭنى ئەسكە ئالغۇچە،
تۇن ئۆرۈلۈپ بولدى قىرىق تال.

قاشلىرىڭغا قەلەم چەككۈچە،
ئۇچۇپ كەلدى قارىداپ ھلال.
كۆز ئورنىنى نىشانلىغۇچە،
چولپان قونۇپ چاقىندى يال - يال.

تەگمەي تۇرۇپ لېۋىڭگە سۇرۇخ،
پورەك ئاچتى قىزىلگۈل قاندىن.
تىل ھەققىدە ئويلاپ بولغۇچە،
چاچراپ چىقتى مېغىز بادامدىن.

ئىپارخانىڭ جىگدە ھىدلىرى،
يىلتىزلىدى تىنىقلىرىڭدا.
ئاسمان كۆيدى تەبەسسۇمۇڭدىن،
ئۆزدى دەريا قىلىقلىرىڭدا.

ئەمدى بولسا لەيلىنىڭكدەك،
ھىجرانلاردا پىشقان بىر يۈرەك.
مېنىڭ قىزغىن مەجنۇنلۇقۇمدىن،
ئاشىقلاردا كۈلەتتى تىلەك.

2012 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

تۇنگە ئوخشاش قارا چاچ ئايىم

سالام، لوپنور مەن يەنە كەلدىم،
سېغىنتىمگە قوشاق تەرگىلى.
ئاق بېلىقتەك ئاق مەلىكەمگە،
كۆلۈپ تۇرۇپ جاننى بەرگىلى.

تىللىرىدىن قىزىلگۈل تۆككەن،
ياۋا قىزلار قايسى خىلۋەتتە.
ئۇلار مەندىن قېچىۋاتقانچە،
بۆلۈي - بۆلۈي قان يۇتار دەردىتە.

تۇنگە ئوخشاش قارا چاچ ئايىم،
يۇرەكتىكى سۇدەك تولغىنىپ.
ۋىل - ۋىل كۆيۈپ تۇرۇۋاتامدۇ،
مەھەللىنىڭ چىرىغى يېنىپ.

بوز يىگىتنىڭ ئېتى تويدىمۇ،
نەم يەرلەردە ئۆسكەن قىياقتا؟
ئەمدى قۇرۇق قايتىپ كەتمەيمەن،
ئاچلاتقۇزماي تۇرۇپ پىراقتا.

ئوتى تۈتۈپ قالدى مەشرەپنىڭ،
كۆچۈرۈڭلار قوشاقتا مېنى.
مۇز ئاستىغا كۈن پاتقان كەبى،
باغرىم لىقلاپ ئالسۇن ھەممىنى.

2012 ـ يىلى 10 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

شام

مېنى يەنە تەنها قالدۇرۇپ،
ئۇچۇپ كەتتى نەگدۇر ھىلال.
كىرپىكىمنى ھىجرانغا سالدى،
تۇندىن قانات تاقىغان خىيال.

مەن كۈندۈزدە گۈناھ ئۆتكۈزۈپ،
تىك تۇرغاندەك كېچە ئالدىدا.
سىڭىپ كەتتى ئۇگە ـ ئۇگەمگە،
يۈرىكىمدىن سەمىگەن سادا.

چاقماق چاقتى خورازنىڭ ئۈنى،
ئۆز ھىدىدا پۈرىدى شامال.
تېپىرلاشقا باشلىدى ئەتراپ،
قۇش كۆرگەن چۈش يېرىم ئېھتىمال.

قارا قاسراق تاشلىدى ئۇپۇق،
قالدى روجەك سۇسقىنە يېنىپ.
شام يىغلىدى مۆلدۈر بۇلاقتەك،
ئۇ يورۇقتىن قالدى قىزغىنىپ ...

2012 ـ يىلى 10 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

ئاسمانىنى كۆزۈم يوقاتتى

ئالدى مېنى سېنىڭ ئىسكەنجەڭ،
بۇزۇپ قويدۇم قايسى يوسۇننى؟
يىلتىزىم كېسىلدى سېنىڭ بىسىڭدا،
ئوتۇڭغا تاشلىدىڭ قۇرۇق ئوتۇننى.

بۇزۇپ قويدۇم قايسى يوسۇننى،
نېمىگە قاقلىنىپ، نېمىدىن قاچتىم؟
ئۆزۈمدىن چىقىپ، ئۆزۈمگە قايتىپ،
مەغرۇر ئازابىڭغا ئۇدۇل ئۇلاشتىم.

يىلتىزىم كېسىلدى سېنىڭ بىسىڭدا،
تۈيغۇ دولقۇنى تاش بولۇپ قاتتى.
سوغۇق نىگاھلاردىن تىترىدى تېنىم،
بىر سۇزۇك ئاسمانىنى كۆزۈم يوقاتتى.

ئوتۇڭغا تاشلىدىڭ قۇرۇق ئوتۇننى،
چوغلىرىڭ قېنىمدەك قىزىل ئېچىلدى.
ئېچىمدە ئېچىمگە ئېچىم ئېچىنىپ،
روھىمغا يېشىمدىن شەبنەم چېچىلدى.

2012 ـ يىلى 10 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

ئۆرتـنـەر

چېچىڭىز ئىككى تەرەپتە يەلپۈنەر،
ئىككى ئالەم سىزگە ئوتلۇق تەلپۈنەر.

قاپقارا تۈنگە تويۇنغان كۆك يۈزى،
ئاي بىلەن تەڭ ھۆسنىڭىزدە ئۆرتىنەر.

بىر ئۇزاق يول ئاستىدا قالدى دىلىم،
ھەر نەپەستە چەرخ ئۇرۇپ مىڭ سىلكىنەر.

يۈزىڭىزدە سۇ يۇيۇنماق ئىستىسە،
نەچچە دەريا ئاھ ئۇرۇپ ئۆركەشلىنەر.

چۈشلىرىمنى ئەسلىسەم ھەر سۈبھىدە،
كۆزلىرىم ئاسمانىدا يۇلتۇز تۈنەر.

يۈرىكىمگە ھۇز تېڭىپ ئۇلگۈرمىدىم،
چوغ بولۇپ ھۇز قېتىدا يالقۇن ئۇنەر.

2012 ـ يىلى 10 ـ ئاينىڭ 1 ـ كۈنى

ئەكس سادا

كېچە ئاسمان قارلىق تاشلىدى،
ئاق بۇلۇتقا ئايلاندى باغلار.
دېرىزەمگە ئۆزىنى ئۇرۇپ،
ياندى سانسىز ئاپپاق چىراغلار.

قارلىقنامە چۈشۈپ ئىسسىمگە،
كىملەرگىدۇر بولدۇم يوللىماق.
بالىلىقىم چېچىلغان يولنى،
تەس كەلدى بەك تېپىپ ـ تونۇماق.

كۆزلىرىمنى بىر يۇمۇپ ئاچتىم،
تاك بالقىدى تومۇرلىرىمدا.
بۇلۇتلارنى ئۇركۈتتى كۆكتىن،
مەندەك يانغان بىر ئەكس سادا.

ئەكس سادا، ئەي ئەكس سادا،
كەلمەس سەندەك ھېچنېمە قايتىپ.
كۆزلىرىمنىڭ ئېقىنلىرىنى،
قويدۇڭ يەنە سەلدەك ئۇلغايتىپ.

مەن پۈركۈگەن ئاھ، ئاھلىرىمدىن،
نېمە قۇرۇپ، نېمە ئۇنگەندۇر؟
چېچەك بولسا باھاردا بىر رەت،
سەندىن ئۆزگە كىملەر بىلگەندۇر؟

ئەكس سادا، ئەي ئەكس سادا،
مەندىن قارلىق تاشلا ئاسمانغا.
مەڭگۈ سىز قىپقىزىل چېچەك،
كۆز ياشلىرىم ئايلاندى قانغا.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 7 ـ كۈنى

جاھاندىكى ئەڭ

شۇبھىسىزكى مېنىڭ باغرىمدا،
جاھاندىكى ئەڭ قېلىن ئورمان.
تىنىم تاپماي كۆيۈۋاتقىلى
بولدى راستلا بىرنەچچە زامان.

شۇبھىسىزكى مېنىڭ قەلبىمدە،
جاھاندىكى ئەڭ چوڭقۇر ئويمان.
قانغىنىنى بىلدۈرمىدى ھېچ،
تىنىسمۇ گەر ياخشى ۋە يامان.

شۇبھىسىزكى مېنىڭ كۆزۈمدە،
جاھاندىكى ئەڭ بۈيۈك ئاسمان.
كىرپىكىنى قېقىپ باقمىدى،
سانجاق يۇلتۇز بولسىمۇ باسقان.

شۇبھىسىزكى مېنىڭ كۆڭلۈمدە،
جاھاندىكى ئەڭ چىگىچ گۈمان.
شۇڭا كەچتە لەھەتكە بېرىپ،
تاڭ سەھەردە تىرىلدۇ جان.

شۇبھىسىزكى مەن بۇ دۇنيادا،
ئەڭ ـ ئەڭلەرنىڭ بۇيۇك قامۇسى.
بېسىقمايدۇ بار ھۇجەيرەمدە،
ئەڭ بولۇشنىڭ بۇيۇك غەلۋىسى.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 10 ـ كۈنى

ئېقىۋاتقان ئوت

سۇ زۇمرەت ئوت بولمسا،
تېگىدىن يورۇرمىدى؟
كۆكنى تاشلاپ يۇلتۇزلار،
دەريادا قونارمىدى؟

چاپچپ تۇرغان دولقۇنلار،
گويا قەقنۇس قانتى.
چاچراپ تۇرغان بۇژغۇنلار،
كۆيۈكنىڭ تاش قەۋىتى.

دەريادىكى قىزىل چوغ،
يېنىپ تۇرغان بېلىقلار.
يورۇپ تۇرغان قاشتېشى،
بېلىق چاچقان تىنىقلار.

مەن سۇ ئەمەس ئوت ئىچتىم،
دۈم يېتىپ ھەم ئوچۇملاپ.
شامال كەلدى ئىزغىرىن،
ئوتقا تاتلىق پىچرلاپ.

قارلىغاچنىڭ قانىتى،
ئوتتا تىغدەك چاقلاندى.
بۇلۇتلارنىڭ كۆكرىكى،
ئوتقا قونۇپ پاكلاندى.

ئىككىلەنمەي دەريا غا،
مەن ئۆزۈمنى تاشلىدىم.
يېڭىلانسۇن دەپ ئازاب،
يۈرەككە ئوت باشلىدىم.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

يامغۇر تىلەش

1

كۆككە يەتسۇن مۇناجاتلىرىم،
يۈرىكىمنى ئاتاپ قىلاي قان.
ماڭا قاراپ يىغلا بۇلۇتلار،
قۇرۇپ كېتەي دېدى بۇ جاھان.

ئىككىمىزنىڭ يېشىغا قانسۇن،
شىرشىم بولۇپ قۇرۇغان يىلتىز.
يەرگە بېقىپ، كۆككە تەلپۈنۈپ،
چاك ـ چېكىدىن يېرىلدى ئېتىز.

2

ئاي يەردىكى ئاسمانىنى تېرىپ،
كۈن تېرەكتە سالقىنلىماقچى.
بۇغداي ئالتۇن تۈيغۇغا تولۇپ،
ئالما سىرلىق يالقۇنلىماقچى.

كۆڭلى يېرىم قۇشقاچ، تورغاينىڭ،
ھەممە يەرنىڭ رەڭگى زەپىران.
چاڭقاق باستى كاككۇك ئۇننىي،
باھار ئۆكسۈپ كەلگەندىن بۇيان.

3

ئۇلۇش يىلى بوراندا قالدۇق،
ئۆتكەن يىلى قالدۇق قيياندا.
كۆيۈپ كەتتى ياپيېشىل ئۇمىد،
ھەممە كۆڭۈل قالدى ئارماندا.

مىڭ بىلەن ئۇچار قاناتنىڭ،
نېمىسى بار ئېتىزدىن باشقا؟
كىملەر ئېرەن قىلىپ ئۆرتىنەر،
كەپتەر كۆزى لىق تولسا ياشقا.

4

رىزقىمىز ئۇنسىمۇ تاشتىن،
پاك غۇرۇر پاك قالسۇن پاك تەندە.
بىز خارلىقنى تەرك ئېتەيلى،
ئېتىز دېگەن ئەزىز ۋەتەندە.

يۈرىكىمنى ئاتاپ قىلاي قان،
ماڭا يىغلاپ بەرگىن بۇلۇتلار.
سىنىڭ يېشىڭ تەڭرى رەھمىتى،
بۇ زېمىنغا چېچىلسۇن قۇتلار.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

خىيال

دۇنيانىڭ نېمىسى كەتكەن ئەسكىرەپ،
بىز بۇگۈن نېمىدە قويدۇق يېڭىلاپ؟
كىم تۇردى قولىدا ئاسمانىنى تىرەپ،
قويدۇق بىز نېمىنى نېمىگە ئۇلاپ؟

دۇنيانىڭ نېمىسى كەتكەن بۇزۇلۇپ،
بىز بۇگۈن نېمىدە قويدۇق تۈزىتىپ؟
زامانلار دەريادەك ئاقار سوزۇلۇپ،
كىم ئۇلار دىلىنى بىلدى كۆزىتىپ؟

دۇنيانى قۇتقۇزۇپ كىمنىڭ قولىدىن،
كىملەرگە تۇتقۇزدۇق بىز قىلىپ ئازات؟
ئادەملەر ياندىمۇ غېرىچ يولىدىن،
بۇ دۇنيا بىزلەرگە قىلدىمۇ غازات؟

تارىخنى ئىتتىرىپ كونا قۇدۇققا،
ئۆزىمىز ھەممىنى قىلدۇق سۇيۇرغال.
لەكمىڭلاپ ئىسمىنى چىقىرىپ يوققا،
قەدىمنىڭ قەلبىگە قىلدۇق كۆپ ئۇۋال.

بۇ دۇنيا ئەسلىدە قىسمەت داۋىنى،
كېلىدۇ ئەتىلا بىزنى نىشانلاپ.
يوللاردىن ئۆتكەندە ئەۋلاد كارۋىنى،
قالمىسا بولاتتى بوراندەك يىغلاپ.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

سېلىشتۇرما

بۇلۇت قوندى تاغقا بىمالال،
ئەركىلەتتى ئاسمانىنى ھىلال.
مەن ئاخىرقى تەنھا ئادەممۇ،
بىر بېشىمدا مىڭ چىگىچ خىيال؟

ئوت ئوتىنى تاپتى كۆيۈشتى،
سۇ سۈيىنى قاتتى قېنىشتى.
مېنىڭ روھىم ئۆلگەن ئادەممۇ،
نېچۈن ماڭا ھىجران تېنىشتى؟

يەكلىمدى تۈپراقنى تۈپراق،
گۈللەر گۈلدىن تاپتى خۇش پۇراق.
مەن ئازابتىن ئۇنگەن ئادەممۇ،
يۈرىكىمدە بەش پاتمان پىراق؟

قۇش يۈرىكى قوش بولۇپ ئۇچتى،
شاخقا مېھىر شامالدىن كۆچتى.
مەن ھەسرەتكە كۆنگەن ئادەممۇ،
نېچۈن مېنىڭ رىزىقىم ئۆچتى؟

ئۆز قىندا ئاقماقتا دەريا،
بۇركۈتتىن قۇت تاپماقتا قىيا.
مەن تۇنلەرگە چۆمگەن ئادەممۇ،
ئۇ نېمىشقا چاچمايدۇ زىيا؟ ...

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 14 ـ كۈنى

ئوت ئىچىدە

مەن تەلپۈنسەم ساڭا تەلپۈندۈم،
ئىزلىرىڭنى ئىزلاپ يۈگۈندۈم.
يولدا تىكەن قېنىمغا قاندى،
ياشلىرىمدا ياقۇتلار ياندى،
ئوت ئىچىدە ئوتتەك يەلپۈندۈم.

ئۆزۈڭ ئوچۇق، دىرىزەڭ تاقاق،
ئۆز - ئۆزۈڭگە بولغانسەن چىراق.
بەلكى سەندىن زىرىكتى ئەدەپ،
تاقەت قېتىپ بولدى بىر سەدەپ،
بۇلۇت بولۇپ لەيلىدى پىراق.

هويلاڭغا لىق تولغان ئىزتىراپ،
قۇشتەك ئاستا كەتمەكتە تاراپ.
ئۇزاپ ئاسمان تەرەپكە جۈپ قول،
يەر تېگىگە كىرىپ كەتتى يول،
بولدى نېمە ئارىدا خاراب؟

كېرەك ئەمەس خەنجەر ۋە قىلىچ،
ئىككى دۇنيا ئارىسى غېرىچ.
چۈشلىرىڭگە ئايان بولمەن،
يۈرىكىڭدە چايان بولمەن،
قۇشقا ئوخشاش ئۆلۈپ تېپتىنچ.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 18 ـ كۈنى

سەن بىلمەيسەن

چېچىڭنى پۇراي دېگەن شامالنى،
قېشىڭغا قونماي دېگەن ھىلالنى،
ئويۇڭنى ئويلاي دېگەن خىيالنى،
سەن بىلمەيسەن، سەن بىلمەيسەن.

ساڭلا تاماي دېگەن شەبنەمنى،
كۆكسۈڭنى پاكلاي دېگەن ئەلەمنى،
روھىڭنى ساقلاي دېگەن نالەمنى،
سەن بىلمەيسەن، سەن بىلمەيسەن!

كۆڭلۈڭنى ئىزدەپ كەلگەن دېرەكنى،
ئاسمانىنى تۇتاي دېگەن تىلەكنى،
قان بىلەن يۇتاي دېگەن يۈرەكنى،
سەن بىلمەيسەن، سەن بىلمەيسەن.

ئۇستۈڭدە يېنىپ تۇرغان چېقىننى،
يىراقتىن قاراپ تۇرغان يېقىننى،
باغرىمدا كۆيۈپ ئاققان ئېقىننى،
سەن بىلمەيسەن، سەن بىلمەيسەن!

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 18 ـ كۈنى

قايتىش

باهار يەنە كېلىپ چېچەكلەر تۆكۈپ،
ئاسمان تەبەسسۇمدا باقار دالاغا.
يىراقتىن سۇ سۇنى ھدلاپ كېلىدۇ،
ئېرىقلار ئايلىنار ئوماق بالىغا.

جىملىقنىڭ رەڭگىگە تويۇنغان چىمدىن،
ئالتۇن رەڭ چاڭگىنى ياسايدۇ قۇشلار.
سەمرىگەن سايلەر تۇرار ئايلىنىپ،
زېمىندىن ئاڭلىنار يۈرەك سوقۇشلار.

مەن تۆكۈپ كېلىمەن بىر چىغىر يولغا،
سۆزلەرنى دىلىمنىڭ شەكلىدە ئويۇپ.
كەچتىكى كەپتەردەك ئۆيگە قايتىمەن،
روھىمنى دەرەخكە يوشۇرۇپ قويۇپ.

باهار يەنە كېلىپ چېچەك تۆكىدۇ،
ھەممە ئويغىنىدۇ تۇنۇشنى تۇيۇپ.
ئاسمانغا ئايلىنىپ كېتىدۇ قەلبىم،
تىلىكىم دەريادەك كېتەر ئۇلغىيىپ.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 19 ـ كۈنى

قىينالدىم

قىينىدىڭ، قىينالدىم، قىيناقلىرىڭدا
زۇلپىقار قۇتىردى زىننخلىرىڭدا.
تاۋلىدىڭ تاۋلاندىم يۈرىكىم قاپتەك،
ئىچمنى ئۆرتىگەن سىناقلىرىڭدا.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 20 ـ كۈنى

ئوتقا يېغىۋاتقان قار

ئوتنىڭ باغرىدىن شىرىن چۈش ئىزدەپ،
ئۇچقۇنلاپ ئۆزىنى ئاتتى پەرۋانە.
ئوتقا يېغىۋاتقان قار:
يىغلاشنى ئۆگىنەي دېدىڭمۇ سەنمۇ،
ئوت كىرپىكىدە بولۇپ دۇردانە.

كۆككە تەلپۈنگەن ئۇنىڭ كۆزلىرى ــ
چاقماقتا قالغان چوغنىڭ نالىسى.
ئوتقا يېغىۋاتقان قار:
ئوتنى ئويلاپ قالدىڭمۇ مىسلى،
قىزىل ئېچىلغان تاغنىڭ لالىسى.

نەقەدەر تەملىك سۆيۈملۈك ئېزىش،
ئۇنىڭ ھەر قەدىمى سۆيگۈ ئۇرۇقى.
ئوتقا يېغىۋاتقان قار:
ئەگەر بولمىسا ئۆزىدىن ھالقىش،
ئوتقا چۈشەمدۇ ئوتنىڭ يورۇقى.

گەز باغلىدى مېنىڭ لېۋىمنى،
نەمدەيمەن ئەمدى سەدپارە ئوتتا.
ئوتقا يېغۋاتقان قار:
قۇتتىن بالاغەت تاپار بۇلۇتۇڭ،
قۇياشقا ئۇسسۇزلۇق بولسا ئۇپۇقتا.

ئىنتىلىش نىقابقا ئورالغان كۆيۈك،
ئۇ ئالار تامچىدىن دېڭىز بەھرىنى.
ئوتقا يېغۋاتقان قار:
بەلكى ئوت تاپتى سەندىن سائادەت،
سەن قېنىپ ئىچكىن ئۇنىڭ قەھرىنى.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 20 ـ كۈنى

شەپە

مېنى ئەمدى كىمدىن سورايتتىڭ؟
ئىگىرىغان دۇتارنىڭ تارىسىدىمەن،
يالقۇنلۇق كۆيۈكنىڭ نالىسىدىمەن.

مېنى ئەمدى نەدىن ئىزدەيتتىڭ؟
سەدىپارە يۈرەكنىڭ پارىسىدىمەن،
ئوت ئەدەپ كۆكلىگەن يارىسىدىمەن.

مېنى ئىزدەپ نەگە قارايتتىڭ؟
كۆزۈڭنىڭ تاڭ ئاتماس قارىسىدىمەن،
يۇلتۇزلار چۈش كۆرگەن دالاسىدىمەن.

مېنى ئەمدى نەدىن تاپاتتىڭ؟
قاش بىلەن كىرپىكنىڭ ئارىسىدىمەن،
يىقىلغان دۇنيانىڭ دالدىسىدىمەن.

2012 ـ يىلى 11 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

يالغۇز ئىكەنمەن

سېنى تاشلاپ كەتكەندەك قىلغان،
ئەمدى بىلسەم
كېتىپتىمەن ئۆزۈمنى تاشلاپ.
قالدىم دېسەم
ئۇچۇۋاتقان قۇشتەك يېنىكلەپ،
ئالدىمغا چىقتى
ئەلەملىرىڭ بىر تاغنى باشلاپ.
سەندىن قانچە يىراقلىغانچە
دەردىڭ بىلەن
كەپسەن ماڭا شۇنچە يېقىنلاپ.
چىللە كۈنى
ھەسرىتىمگە كىرىپ قايتا جان،
مېنى ئوراپتۇ
چۆلدە چۆلدەك چۆلدەرەپ يىغلاپ.
يالغۇزكەنمەن
مېنى تاشلاپ كېتىپسەن ئەسلىي،
نەدىن تاپاي ئۆزۈمنى ئىزدەپ.
باشقا بېرىپ
كەچمىشلەرنى ئويغىتاي بىر ـ بىر،
ئېزىقىپ باققان
بوتىلاقنىڭ تىلىدا سۆزلەپ.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

مەن ئانامنىڭ كۆزىدە

مەن ئانامنىڭ كۆزىدە،
تېخى نۆۋەر، شوخ بالا.
مەن ئانامنىڭ سۆزىدە،
چەكسىز كەتكەن بىر دالا.

مەن ئانامنىڭ لېۋىدە،
كۈلۈپ تۇرغان قىزىلگۈل.
مەن ئانامنىڭ چېھرىدە،
پايانى يوق ئايدىڭكۆل.

مەن ئانامنىڭ بويىدا،
تاۋلانغان چوغ يۈرىكى.
مەن ئانامنىڭ ئويىدا،
بۇ دۇنيانىڭ تۇۋرۇكى.

مەن ئانامنىڭ تىلىدا،
تەڭدىشى يوق تاتلىق سۆز.
مەن ئانامنىڭ دىلىدا،
يېنىپ تۇرغان قارا كۆز.

مەن ئانامنىڭ يېنىدا،
قاتىلىمەن شەيتانىنىڭ.
مەن ئانامنىڭ جېنىدا،
ئوچىقىمەن ۋەجدانىنىڭ.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

مېنى كۆرگەندەك

چايكىنىڭ سايىسى چۈشكەن بېلىقنى،
سۇ چۈشەپ ئۇخلىغان قۇرۇق ئېرىقنى،
ساماندىن تاللانغان سەرخىل سېرىقنى،
ئېتىزدا قورۇلۇپ بولغان تېرىقنى،
كۆرگەندە بولغايسەن مېنى كۆرگەندەك.

كۈل بىلەن گۈلەخقە تاشلانغان چوغنى،
دەرۋىشلەر مازارغا تىكلىگەن تۇغنى،
ساماۋەر تېگىگە تىنىشقان دۇغنى،
قىزىلگۈل قېنىدىن تامغان سۇرۇخنى،
كۆرگەندە بولغايسەن مېنى كۆرگەندەك.

گۈلگە گۈل تۇتۇندە باققان خازاننى،
شولغا يامىشىپ تۇرغان توزاننى،
تەكتىندە ئوت كۆيگەن قۇرۇق قازاننى،
كەتمەن ئۇۋۇسىنى بۇزغان سازاڭنى،
كۆرگەندە بولغايسەن مېنى كۆرگەندەك.

قاڭتىرىپ قويۇلغان تەنها كېمىنى،
باغۇنى كۆز يۇمغان باغنىڭ تېمىنى،
قار ياغقان پەيتتىكى قۇشنىڭ غېمىنى،
ئازابتىن تولغانغان نۇرغۇن نېمىنى ...
كۆرگەنده بولغايسەن مېنى كۆرگەندەك.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 7 ـ كۈنى

بەختىيارلىق

قۇش بىلەن قۇش بىر شاختا ئۇلپەت،
قۇش بىلەن قۇش سېلىشماس كۈلپەت،
قۇش بىلەن قۇش چېچىشار نۇسرەت،
نېمىدېگەن بەختىيارلىق بۇ!

سۇ بىلەن سۇ تالاشماس ئېقىن،
سۇ بىلەن سۇ سېپىشەر سالقىن،
سۇ بىلەن سۇ ھەممىدىن يېقىن،
نېمىدېگەن بەختىيارلىق بۇ!

قار بىلەن قار يەردە كۆرۈشەر،
قار بىلەن قار قېنىپ سۆيۈشەر.
قار بىلەن قار يېنىپ كۆيۈشەر،
نېمىدېگەن بەختىيارلىق بۇ!

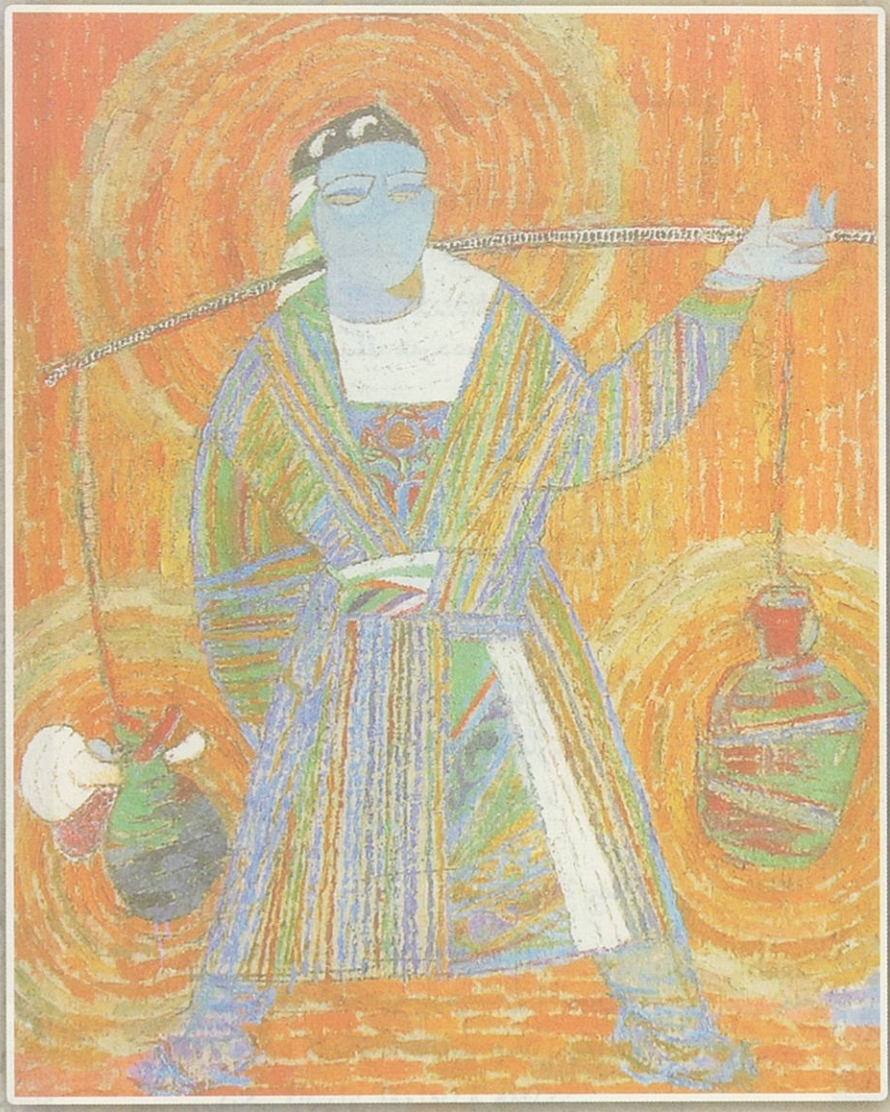
تاش بىلەن تاش ئەسلىدىن ئاداش،
تاش بىلەن تاش سوقۇشتۇرماس باش،
تاش بىلەن تاش تۆكۈشمەيدۇ ياش،
نېمىدېگەن بەختىيارلىق بۇ!

يول بىلەن يول ئىزدەشمەس ياماق،
يول بىلەن يول ھالقيدۇ داۋان،
يول بىلەن يول قوشۇلار ھامان،
نېمىدېگەن بەختيارلىق بۇ!

گۈل بىلەن گۈل تالاشماس پۇراق،
گۈل بىلەن گۈل قىلىشماس سوراق،
گۈل بىلەن گۈل تەڭ تارتار پىراق،
نېمىدېگەن بەختيارلىق بۇ!

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 7 ـ كۈنى

ئاسمان سەندە بىر ئاسمان بولسا

ئاسمان سەندىن تۆكۈلسە يامغۇر،
تۆكۈلدۇ مەندىن كۆز يېشى.
يامغۇر ياغسا يامغۇر پەسلىدە،
كۆزۈم ياشنىڭ ھەردەم دىلكشى.

ئاسمان سەندە بىر ئاسمان بولسا،
بىر مېنىڭدە بار ئىككى ئالەم.
تۇندە ئۇچقان نۇردىنمۇ چاپسان،
بىر - بىرىگە ئاڭلىنار نالەم.

ئاسمان بۇلۇت نەپسىڭ بولسا،
بىر تىنىقىم مىڭ بۇلۇت تۇغار.
نەپرىتىڭدىن سوقۇلسا قىلىچ،
غۇرۇرۇمنىڭ سۈيىدە سۇغار.

ئاسمان ماڭا زەن سېلىپ قارا،
ئۇچۇپ كەتكەن پارچىسەن تەندىن.
كۈندە كۆپكۆك قانات چىقىرىپ،
يېڭى ئاسمان ئۆرلەيدۇ مەندىن.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 10 - كۈنى

چوغ تەم

ئىككى كۆزۈك
ئىككى دەريا
ئوت كۆيۈپ ئاققان.
ئىككى قېشىك
ئىككى خەنجەر
كۆڭسۈمگە پاتقان.
ئىككى مەڭزىك كۆك
بېھىشنىك
تاڭلىرى ئاتقان.
مەن خىيالدا
ئاسىي - جاپىي
خسلەت يوقاتقان.

ئىچ ئاغرىتىپ
ياش تۆكمەكتە
جېنىم جېنىمغا.
ئازابلىرىك
يالقۇن چاچتى
قاياناق قېنىمغا.

غەمدىن بۆلەك
ھېچكىم كەلمەس
مېنىڭ يېنىمغا.

تەڭرى ساڭا
بەرگەنمىدى
ئىككى ئالەمنى؟
قايىسىسىغا
ئەمدى قانداق
ئالاي قەدەمنى.
كىملەر كۈلۈپ
كىملەر يىغلار
ئاڭلاپ نالەمنى.

ئىككى ئالەم
ئارىلىقى
ئىككى قەدەممش.
ئۇياق ـ بۇياق
بولمغانىنىڭ
كۈنى ئەلەممش.
قايىسىسىدا
سەن بولمساڭ
كۈنلەر
چوغ تەممش!

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 10 ـ كۈنى

يۈرەك تەۋەشى

يۈرەكنىڭ تېۋىشى سۆزگە ئايلانسۇن،
بىر سۆزنىڭ مەنىسى يۈزگە ئايلانسۇن.
زۇمرەتتەك كۆل بولغىن ئاسمان يۇيۇنغان،
ۋۇجۇدۇم يۇلتۇزدەك كۆزگە ئايلانسۇن.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە

گۈل تۈۋىدە يىغلاپ ئازابلىق،
گۈل باغرىنى قارا قىلغۇم يوق.
قۇشقا سۆزلەپ دەردىمنى تاتلىق،
يۈرىكىنى يارا قىلغۇم يوق.

سۇنىڭ غېمى يېتەر ئۆزىگە،
ئاچچىق ياشنى سىم ـ سىم تۆككۈم يوق.
قاراپ تۇنىڭ قارا كۆزىگە،
قارىسىغا تېرەن چۆككۈم يوق.

ئۆزۈم ئۈچۈن سىزىپ خەرىتە،
ھەممە يەرنى پىنھان قىلغۇم يوق.
بىر ئۆزۈمگە ئىچىمدە سۆزلەپ،
دىلىنى غەمدە مېھمان قىلغۇم يوق.

سەۋرىم ھەرگىز ئۆزۈمدىن تاشما،
كىملەرگىدۇر قىسمەت بۆلگۈم يوق.
تەقدىر ـ ئەزەل مېنىڭدىن قاچما،
ساڭا قانماي مېنىڭ ئۆلگۈم يوق.

ھەممە نەرسە ئۆز پېتى كېلىپ،
ئۆز پېتىدە ئۇزاتسۇن مېنى.
كەتسمۇ گەر جاھان يۆتكىلىپ،
قەلبىم بولسۇن قىسمەت ۋەتىنى.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 13 ـ كۈنى

كەپتەرۋاز

پۇرقىراپ ئۇچتى كەپتەرلەر كۆككە،
كەڭلىكنىڭ كۆينى ئاڭلاپ كەلگىلى.
ياۋا ئەتىرگۈلدەك قىزىرىپ پىشقان،
تاڭنىڭ يۇرىكىنى دانلاپ كەلگىلى.

كەپتەرنىڭ كۆزىدەك خۇمارى ئويناق،
كەپتەرۋاز تىنىدۇ شامال نەپەستە.
جەننەت شولىسىدىن قاناتلانغان دىل،
يەر بىلەن ئاسماننى چاتار ھەۋەستە.

ئەقىدە تېغىنى كۆتۈرگەن ئۇۋا،
كەپتەردىن پۇرايدۇ كۆكنىڭ ھىدىنى.
كەپتەرۋاز يۇرىكى ئۇۋىلىپ تۇرار،
بولۇپ كەپتەرلەرنىڭ ئۇچ ۋاقلىق دېنى.

ئەنە گەردەن يىپەك، ئالا موللاقچى ...
كىرىشتى بىر - بىرلەپ ئايۋانغا شۇڭغۇپ.
يېتىشتى ھۇزۇرنىڭ يۈكسەكلىرىگە،
ھەممىسى ئۆزىنىڭ بەختىگە قونۇپ.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 13 - كۈنى

تۇن لىرىكىسى

تۇن بولمىسا يوق ئايدا سۈلكەت،
ئاسمان گويا چۆلدەك قۇپقۇرۇق.
سامانيولى قارا بەلباغدەك،
ئاي پارلىماس بۇنچە يوپيورۇق.

تۇن بولمىسا قۇشنىڭ ئاۋازى،
ئاڭلانمايدۇ يىراقتا مۇڭلۇق.
ئاق ناۋاتتەك سەھەرنىڭ شەرھى،
بولالمايدۇ كۈندە توپتولۇق.

تۇن بولمىسا چىراغ يورۇقى،
بېرەلمەيدۇ يالقۇن مېھرىنى.
گۈل بىلەن گۈل پىنھان قېتىدا،
بىر - بىرىگە تۆكمەس سىرىنى.

تۇن بولمىسا ھەر كۈنى خوراز،
چىللار چوقۇم مەلئۇن ئۇنىدە.
ھەممە نەرسە پىشپ چىقىدۇ،
قاپقاراڭغۇ تۇننىڭ ئۆيىدە.

تۇن بولمسا سۈڭگۈچ تۇۋدە،
ئەندىكمەستىن كۆتەمتىم سېنى.
مەھەللىنى لەرزىگە سېلىپ،
شۇنچە تاتلىق سۆيەمتىڭ مېنى.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

كۆيۈپ تۇرغان دەرەخ

كۆيۈپ تۇرغان دەرەخنىڭ،
ئوتى يېشىل يوپۇرماق.
شامال كېلىپ ئىسسىنىپ،
كېتىدۇ يىراق - يىراق.

جىم - جىمغىنە سۇ كېلىپ،
تېگىگە ئوت قالايدۇ.
ئايدىڭ كەچتە يايراقلار،
ئوت ئۇنىدە يايرايدۇ.

كۈز پەسلىدە ئوت پىشىپ،
ئالتۇن بولۇپ قاتىدۇ.
شاخ تەكتىدە تەلپۈنۈپ،
بىر تۇيغۇدا يانىدۇ.

يازدا كېلىپ تۇڭىگە،
قۇرۇتمەن تەرىمنى.
قىسمەتتىن دەرس سۆزلەيمەن،
ئۇندىن ئېلىپ تەلىمنى.

كۆيۈپ تۇرغان دەرەخنىڭ،
ماڭا ئوخشاش پىراقى.
ئەسلىتىدۇ ھاياتنى،
ئوتنىڭ ھەر خىل سىياقى.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە

قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە،
بەلكى باردۇر بىز توغرۇلۇق گەپ.
نېسىپ بولسا كۆرۈشكە ئۇنى،
بىرىمىز توغمىز، بىرىمىز تەرلەپ.

قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە،
بەلكى يېزىلغان شادلىق ۋە ھەسرەت.
بۇ دۇنيا ئەزەلدىن شۇنداق ئايلانغان،
نۇسرەتنىڭ كەينىگە ئۇلىشىپ قىسمەت.

قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە،
بەلكى باردۇر سانىقسىز ئاق بەت.
ئۇنى چىرايلىق تولدۇرايلى بىز،
كېلەچەككە يېزىپ سالام خەت.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

گۈللەر

كۆزى يوق دەر سېنى دىل كور بىركىملەر،
مېنى روشەن كۆرۈپ تۇرىسەن گۈللەر.

خۇش تەبەسسۇمدا ماڭا قارايسەن،
مېنىڭدىن ئاشۇرۇپ مېنى پۇرايسەن.

رەڭلىرىڭنى ئالغان سەن مېنىڭ قېنىمدىن،
مەن جېنىمغا جان ئالغانمەن روھىڭدىن.

تاڭ سەھەردە مۆلدۈر ياشلىرىڭ سىرغىپ،
مەندەك ئۆز ـ ئۆزۈڭگە كېتىدۇ سىڭىپ.

بىر ئۆزۈم بىلمەن سېنىڭ سىرىڭنى،
بىر ئۆزۈڭ بىلسەن مېنىڭ دىلىمنى.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى

نىسپىيلىك

دەريانىڭ ئۇستىدە لەيلىگەن تۇمان،
گەر بولسا بېلىقتىن تارىغان ھىجران.
مەن ئۇنى مېنىڭدىن بەختىيار دەيتتىم،
ئەسلىدە دەرد بىلەن تولغانكەن جاھان.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 21 ـ كۈنى

ئەگەر سۈدەك ياشاي دېسەك

ئەگەر سۈدەك ياشاي دېسەك،
ئىچ - ئىچىڭدىن يورۇپ تۇر.
مەيلى تاپقىن - تاپما رىغبەت،
ھەرقاچان مەۋج ئۇرۇپ تۇر.

ئەگەر سۈدەك ياشاي دېسەك،
ئۆز - ئۆزۈڭنى يۇيۇپ تۇر.
كۆك بىلەن يەر تىلىكدە،
نېمىلەر بار تۈيۈپ تۇر.

ئەگەر سۈدەك ياشاي دېسەك،
ئۈپۈق ئىزدەپ ئۇزۇپ تۇر.
ساڭا قونغان كۆك ئاسماندىن،
يۇلتۇزلارنى سۈزۈپ تۇر.

ئەگەر سۈدەك ياشاي دېسەك،
چۈشۈڭدە كۆر يىراقنى.
ھەممە يەرگە چېچىۋەتكىن،
ئەك مۇقەددەس پىراقنى.

ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ،
ئايلان چوڭقۇر ئەينەككە.
بۇ دۇنيانىڭ سۆيگۈسىدىن،
شولا چاچ ھەر يۈرەككە.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 21 ـ كۈنى

ئۇ بىر خەنجەر

ئۇ بىر خەنجەر كۆكسۈمگە پاتقان،
مەن سۇغۇرۇپ تاشلىيالمايمەن.
بىسىدا قان تامچىلاپ ئاققان،
مەن بۇ ھالسىز ياشىيالمايمەن.

ئۇ بىر خەنجەر كۆكسۈمگە پاتقان،
ئاڭا كۆنۈپ قالغان ۋۇجۇدۇم.
بۇ دەردنى بىر مەن ئەمەس تارتقان،
ئادەمئاتا ھاۋادىن ئۇدۇم.

ئۇ بىر خەنجەر كۆكسۈمگە پاتقان،
كېتەلمەيدۇ مەندىن يۇلقۇنۇپ.
ياشايدۇ ھەم دەريادەك ئاققان،
دەردىم بىلەن بىللە تولغنىپ.

ئۇ بىر خەنجەر كۆكسۈمگە پاتقان،
بولۇر ماڭا مەڭگۈ تەۋەررۈك.
تەقدىر ماڭا ئۇدۇللاپ ئاتقان،
ئۇنىڭ بىلەن دەرد پۈتۈن ـ سۈرۈك.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 21 ـ كۈنى

گۈزەل خىيال

تاغدىن غۇلاپ چۈشكەن تاشلارنى،
ئېلىپ قويغۇم كېلەر ئورنىغا،
تاغ پېتىدە تۇرسۇن دەپ تاغنى.

يەردە ياتقان قېرى دەرەخنى،
يۆلەپ قويغۇم كېلەر تىك قىلىپ،
كۆك كۆرسۇن دەپ يېشىل چىراغنى.

ئاينى توسۇپ ئالغان بۇلۇتنى،
پارە ـ پارە قىلغۇم كېلىدۇ،
خەنجەر ئۇرۇپ قارا كۆكسىگە.

كۆلچەكلەردە ئۇخلىغان سۇنى،
باشلىۋەتكۈم كېلەر ئېرىققا،
سۇ كىرسۇن دەپ سۇنىڭ تۈسىگە.

چىقىچۈشتە دەرەخ تۈۋىگە،
تىللا بولۇپ چۈشكەن شولىنى،
تېرىۋالغۇم كېلەر بىر ـ بىرلەپ.

ئۆيدىن چىقىپ ئازنا ئاخشىمى،
بىرىپ قۇشلار قەبرىستانلىقىغا،
كەلگۈم كېلەر قۇشلاردەك سۆزلەپ.

ئاخشاملىرى ئاڭلاپ ئولتۇرۇپ،
سىرلىرىمنى ئۇلسام دەيمەن،
يىراقتىكى سۈنىك ئۇنىگە.

كۆڭلۈم گويا گۈلگە ئايلىنىپ،
گۈلدەك ئورۇن راسلسام دەيمەن،
هويلىدىكى گۈلنىڭ تۇۋىگە.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 24 ـ كۈنى

يارۇ

(قوشاق ئىزدىش)

ئاي ئالدىمدا، كۈن كەينىمدە،
دۇنيا ئىچىمدە.
غوۋغا تەقدىم قىلغانمىكىن،
تەقدىر پىچىمدە.

ئاي ئالدىمدا، كۈن كەينىمدە،
قالدىم ئاردىدا.
چىراغ كۆيەر باغرىمدىكى،
قۇتلۇق ياردىدا.

ئاي ئالدىمدا، كۈن كەينىمدە،
ئىزلىرىم گۈلخان.
كەچ كۈزدىكى قىزىلگۈلدەك،
توزۇماقتا جان.

ئاي ئالدىمدا، كۈن كەينىمدە،
سېنى ئىزدەشتى.

ئەمدى سېنىڭ ھىجرانىڭغا،
يۈرەك ئۆزلەشتى.

ئېگىز ـ ئېگىز تاغ بېشىدا،
پىراق ئەگىدۇ.
سېنىڭ سالغان ئوتۇڭ بىلەن،
ئوتۇم سەگىدۇ.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 24 ـ كۈنى

ھەسرەت

سېنى ئەمدى كەچۈرەلمەيمەن،
كەچۈرۈشنىڭ مۆھلىتى ئۆتتى.
يۈرىكىمگە ياشلىرىم ئەمەس،
قاقاس تاغنىڭ تاشلىرى چۆكتى.

ئىشق ئۆركەش ياسغان ۋۇجۇد،
قاتتىق مىڭ گەز كۆپكۆك مۇز بولۇپ.
مېنى چاققان ھىجران يىلىنى،
بىر كېچىدە ئۆلدى بوغۇلۇپ.

ئۇچۇپ كەتتى بىر ئېرا ھەسرەت،
قۇيۇنتازدەك سېنىڭ قېشىڭغا.
چېچىكى قان دەرەخ ئۆسىدۇ،
ئەمدى سېنىڭ ئىچى ـ تېشىڭغا.

ئەسلىرىڭدىن يوقات ھەممىنى،
كۆكتە ياشاي سەن بولساڭ يەردە.
تۇندىن ئاققان ئالماس شەبنەمدەك،
ئۆز ـ ئۆزۈمگە تاماي سەھەردە.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 28 ـ كۈنى

كۆز ياش تىلى

يۈرەك يىغلىغان ياشقا،
كىرپىك تۇيۇق ئېھتىمال.
مەڭزىمدىكى دەريادا،
ئېقىۋاتسۇن بىمالال.

ئۇنىڭ يۇلتۇز چېھرىدىن،
قارىماقتا شاۋقۇنى.
تومۇرۇمغا تاممىقتا،
چوغدەك پىشقان يالقۇنى.

ئۇنى تىلسىز دېگۈم يوق،
سۆزلەيدۇ ئۇ تاراملاپ.
سىڭىر يەنە كۆكسۈمگە،
چاقماق چېقىپ، جاراڭلاپ.

ئۇ سۆزلىگەن سۆزلەرنىڭ،
بىر دانىسى مىڭ ئۇرۇق.
مەنىسىنى چۈشەنسەڭ،
ئىككى دۇنيا يوپيورۇق.

2012 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

كەچۈرۈم سوراش

مەيلى سۇ ئاسماندا، زېمىندا بولسۇن،
ماڭا ئۇن ـ تىنسىز دەرس سۆزلىدى.
مېنى ئويلىدى، مېنى بويلىدى،
لېكىن سۇدەك چىقمىدى تىلىم،
سۇ بولۇپ ئېقىشنى بىلمىدى دىلىم.

مېنىڭ ئايۇنىمدا ياشىغان قۇشلار،
ماڭا كېچە ـ كۈندۈز سۆزلەپ ھارمىدى.
مەن قىلچە چۈشەنمەي ئۇلار قەلبىنى،
قېلىپىم ئىچىدىن قاڭقىيالمىدىم،
زېمىننى ـ ئاسمانىنى ئاڭقىرالمىدىم.

ئاپپاق نۇر تۆككەن پۈچۈق قەبرىلەر،
كۆزۈمگە تىكىلىپ قارىدى ئۇزاق.
مېنى چىللىغاندەك قىلدى ئەيتاۋۇر،
قوندى كۆكسۈمگە بىر قات ئىزتىراپ،
بىر كۈنى ئۇ تەنگە چاچىدۇ ئازاب.

مەن سۇغا يېلىنىپ كەچۈرگىن دېدىم،
قۇشلارغا يېشىمنى دان قىلىپ چاچتىم.
نېچۈنكى تىترىدى قەبرىنىڭ لېۋى،
سۇ كۆكنى يەر بىلەن مۇزدا ئۇلىدى،
قۇش قەبرە ئۈستىدە يۇم - يۇم يىغلىدى.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

يىغلاشقاي

يىلتىزلىرى يەكلەشكەن،
يازدا مۇزدەك گەپلەشكەن،
باغ بىلەن باغ يىغلاشقاي.

كېيىكىنى يىتتۇرگەن،
تاشلىرىنى ئۆلتۇرگەن،
تاغ بىلەن تاغ يىغلاشقاي.

قاراڭغۇنى ياقلىغان،
ئايىنى كۈنگە دادلىغان،
چاغ بىلەن چاغ يىغلاشقاي.

ئىشق بىلەن ئويناشقان،
نەقىش بولۇپ ئورناشقان،
داغ بىلەن داغ يىغلاشقاي.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

ئەي كۆڭۈل

ئەي كۆڭۈل ئاسمانغا كەتكەن قوشۇلۇپ،
ئاق بۇلۇت پاكلىسۇن دەردىڭگە قونۇپ.
قۇش ئۇۋا ياسىسۇن يەتتە قېتىڭغا،
بىر نۇرلۇق ۋادا بول يۇلتۇزغا تولۇپ.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

سۇغا ئايلانسام

ئېرىپ - ئېرىپ سۇغا ئايلانسام،
ئېرىمقىغا باشلىيالامسەن؟
قاشتا ئۆسكەن بەرگى قىياقتەك،
كۆك رەڭگىدە ياشنىيالامسەن؟

مېنىڭ شىلدىر - شىلدىر ئاۋازىم،
ئېقىۋاتقان يۇرەك تۇيۇشىم.
ئەگەردە سەن بولساڭ بېپسەنت،
بېلىقلارغا يەم بولار يېشىم.

قاپقارا ئىغۇ باغلاردىن ئېقىپ،
ئەمدى كەلدىم ئىشىك ئالدىغا.
ئۆيۈڭدىن چىق مىسلى ئاي بولۇپ،
مېنى ئوراپ قويغىن ئايدىڭغا.

بۇگۈن ماڭا شولاڭ چۈشمىسە،
مەھەللەڭنى تەرك ئېتىمەن.
چېچەكلەرنىڭ يېشىنى ئېلىپ،
يىراقلارغا ئېقىپ كېتىمەن.

ئېرىپ ـ ئېرىپ سۇغا ئايلانسام،
قارلىق تاغلار ماڭا قارايدۇ.
ئېقىپ ـ ئېقىپ كەلسەم ھەرقاچان،
ئېرىنقىدىن يالقۇن تارايدۇ.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 6 ـ كۈنى

كۈتۈش

يىگىرمە يىل ئۆتۈپتۇ پىنھان،
يۈرىكىمدە ئېچىلىپ گۈلۈم.
بىر تىكىلدىم بۇگۈن كۆزۈڭگە،
يىگىرمە ياش كېچىكتى ئۆلۈم.

يىگىرمە يىل ـــ يىگىرمە مىڭ يىل،
غۇسسىلەرگە دەريادۇر دىلىم.
بەند بولغان سىرلىق قاپاقنى،
يېرىپ چىقتى سەن ئۇچۇن تىلىم.

سۇغا چۈشۈپ كەتكەن تاش ئىدى،
سۇكۈتلەرگە بوغۇلغان تىلەك.
نېمىدېگەن سەۋرچان يارەب!
ئەمدى ئوڭغا چۆرگۈلدى پەلەك.

كۈتۈش، كۈتۈش مەڭگۈگە كۈتۈش،
ئەقىدىگە بولاركەن ئۇۋا.
چىقار ئىكەن بىر كۈن بويۇنغا،
دېۋىرقايدىن پۈتۈپ كەھرىۋا.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 4 ـ كۈنى

خوراز

خوراز ئۇنلۇك چىللىغىن!
كۈندۈزدىكى كېچىدە
قان ـ يىرتىنىڭ ئىچىدە،
ئۇخلاۋاتقان ئادەم بار.

خوراز ئەمدى توختىغىن!
كېچىدىكى كۈندۈزدە
يۇلتۇزلارنىڭ كۆزىدە،
يورۇۋاتقان ئادەم بار.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا

دەردلىرىم سەندىن زېرىكتىم،
قېينىماي مەندىن زېرىك.
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا،
تەس ئىكەن يۈرمەك تىرىك.

ئەمدى نە قىلماقلىقىمنى،
بىلمىدىم، بىلگۈمۇ يوق.
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا،
مەن تېنەپ قالغانلا ئوق.

مېنى ئاتقان مەرگىنىمنىڭ،
ئېسىدە مەن بارمۇ - يوق.
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا،
بىر ياغاچمەن قۇپقۇرۇق.

ئۆمرىدە جەننەت يا دوزاخ،
ۋەسلىگە يەتمەي تۇرۇپ.
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا،
كەتمىگەي مەندەك سولۇپ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

جۇدالىق

تاغ تاشقا كۆزىنى ئۇزمەي قارايمىش،
باغرىغا ھەسرەتتىن تۇتۇن تارايمىش.
ئەمما تاش تېغىغا بىپسەنت بولۇپ،
ئۆزگىنىڭ كۆزىگە شۇنچە يارايمىش.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 2 ـ كۈنى

خاتىرە

شۇ كۈندىكى بۇگۈنكى كېچە،
ئاينى كۈنگە قاتقان بېشىمىز.
يېپىنغانتۇق بارچە ئاسمانىنى،
ئېچمىزگە پاتماي ئېچمىز.

بۇگۈن كۆيۈپ بولىدىغاندەك،
ئېرىپ - ئېرىپ ئاققانتۇق شامدەك.
كۆلىمىزگە سىغقانتى دۇنيا،
ئويلىمىغان ھېچنېمە كەمدەك.

ئۆتكەن يىللار زەنجىرگە ئوخشاش،
بىر - بىرىگە ھالقا سېلىپتۇ.
قايغۇ ئېلىپ كەلگەن كارۋاننى،
بەرداشلىمىز يولغا سېلىپتۇ.

ياماق سۆزنىڭ، يامان كۆزلەرنىڭ،
ئېغىزىغا، كۆزلىرىگە تاش.
يۈيۈۋەتسۇن كۆڭۈل كىرىنى،
كۈلۈپ تۇرغان ئىككى تامچە ياش.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

سەن بىلمىسەڭ

نېمىگە ئېرىشىپ، نېمە يېتىۋردۇم،
مەندىكى مەننى مەن قانداق ئۆلتۈردۇم؟
سەن بىلمىسەڭ بىلەر پەرۋەردىگار،
تاغ كەبى دەردىڭنى يەردەك كۆتۈردۇم.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى

هايات سەپىرى

كۈنچىقىشقا ئۇلۇغ ئوت كەتتى،
خوراز چىللاپ بەرمەكتە خەۋەر.
بۇلۇت چۆچۈپ ئاقىرىپ كەتتى،
قىچىپ چىقتى ئاسمانغا سەھەر.

سۇغا چۈشكەن ئوتنىڭ سايىسى،
بېلىقلارغا بولدى ئالتۇن دان.
يىغلىدىمۇ يۇلتۇز خلۇەتتە،
گۈل لېۋىگە قوندى سۈزۈك قان.

ئۇرغۇپ چىقتى ئىزغىرىن شامال،
تېرەكلەرنىڭ شۇڭىرلىشىدىن.
يەر ئويغىنىپ كۆزىنى ئاچتى،
نۇرنىڭ ئىللىق قىمىرلىشىدىن.

دېرىزەمگە قونغان يورۇقنىڭ،
كىردى تال ـ تال تىنىقى ئۆيگە.
تۇنۇگۈندىن بۇگۈنگە ھالقىپ،
مەن ئۇلاشتىم يەنە بىر كۈيگە.

قانىتىغا مىنىپ سائەتنىڭ،
ئۇچتۇم قىسمەت چەمبىرى بويلاپ.
كىرىپ كەتتىم كەچتە ئۆيۈمگە،
كېچە كۆرگەن چۈشۈمنى ئويلاپ.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 9 ـ كۈنى

يىغلاشنى ئۆگىنىش

ئىچىمده يىغلاشنى ئۆگەندىم،
يۈرەكنىڭ كۆزىده تۆكۈپ ياش.
كۆكسۈمگه مىڭ خەنجەر ئۇرغاندىن،
يامانكەن بۇ ئازاب، بۇ بەرداش.

ۋۇجۇددىن كۈلكىلەر قىدىرىپ،
مۇشكۈلده لېۋىمگه جۇغلىدىم.
قەلبىمده بىر دەريا مۇز قاتتى،
ئۆزۈمنى ئۆزۈمدىن قوغلىدىم.

ئەسلىي كۆز لىق تولغان ياش بىلەن،
تۆكەتتى چىن يۈرەك سۆزۈمنى.
زىمىستان قىشتىمۇ تاراملاپ،
باھارغا ئورايتتى يۈزۈمنى.

ئەمدى مەن كەلمەيمەن ئەسلىمگه،
ئۇنتۇدۇم كۆز ياشنىڭ كۈچىنى.
بالبال تاش مىسالى ياشايمەن،
كەلتۈرۈپ تەڭرىنىڭ ئۆچىنى.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 10 ـ كۈنى

كۆرۈشكۈمنى كەلتۈرۈپ

كۆرۈشكىلى ۋاقتىم يوق دەيسەن،
كۆرۈشكۈمنى كەلتۈرۈپ بەكمۇ.
بۇلبۇلنى قان يىغلىتىپ قەستەن،
ئېچىلغاندەك تۇنده چېچەكمۇ.

مېنى كۆرمەي ئۆتكەن كېچىده،
كۆرگەن چۈشنىڭ قانداق ئاخرى؟
يۈرىكىڭنى سەنمۇ قينايسەن،
مېنى قانچه قينىغانسېرى.

سېھىرگەرنىڭ قولىغا بەرمه،
سەھەر كەبى ئوچۇق خۇيۇڭنى.
تۆت دوقمۇشتىن خەس - چاۋار تېرىپ،
ئىسرىقلىۋەت ئالتۇن بويۇڭنى.

تەڭرى بەرگەن دىدار رىزقى،
كەتمىسۇن ھەي، قۇمدەك چېچىلىپ.
سېنى كۈتتۈم ھېلىقى يەردە،
قىزىلگۈلدەك كەلگىن ئېچىلىپ.

كۆرۈشكىلى ۋاقتىم يوق دەيسەن،
كۆرۈشكۈمنى كەلتۈرۈپ بەكمۇ.
ئۇچرىشايلى ئاي بىلەن كۈندەك،
تاتلىق ـ تاتلىق سۆيۈشمىسەكمۇ.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 12 ـ كۈنى

ئاتامنىڭ دەپنە مۇراسىمى

كەتتى پانىي دۇنياغا،
ئۆيىمىزنىڭ تۈۋرۈكى،
بەش بالىنىڭ يۇرىكى،
بىزنىڭ ئۇلۇغ داھىيمىز.
ئاق بۇلۇتتىن ئاق باغلاپ،
تۇندىن قارا تون كىيىپ،
بىز يىغلىدۇق ئۈن سېلىپ،
يەر تەۋرەتتى ئاھىمىز.

قونغان تەختى راۋانغا،
بىر دۇنيانى كۆتۈرۈپ،
چىن يۇرەكتىن ئۆرتىنىپ،
ماڭدۇق سەپنىڭ ئالدىدا.
مۇڭغا پېتىپ ئېتىزلار،
ئۇلۇغ تىنىپ يۇلتۇزلار،
ئانام ئاچچان ھازىدا،
گۈل يىغلىدى دالادا.

يەتتە جەننەت كۆرسۇن دەپ،
ئاتام ياتقان يەرلىككە،

يەتتە كەتمەن توپىدا،
تۆكتۇق يەتتە ئاسمانىنى.
ئىخلاس قىلىپ چالمىغا،
تىلەك بىلەن يۇغۇرۇپ،
يۈرەكلەرنى سۇغۇرۇپ،
بىللە كۆمدۇق ئارمانىنى.

يەتتە كۈندۈز ـ يەتتە تۈن،
دادام چىققان سارايىنىڭ،
ئىشىكىنى ياپماستىن،
چىرىغىنى ياندۇردۇق.
ئۇنىڭ پاكىز روھىغا،
دېرىزىدىن تەلمۈرگەن،
كۆزلىرىنى نەمدىگەن،
شوللىلارنى قاندۇردۇق.

بىر توپاقنى قان قىلىپ،
ئۇنىڭ خالىس يولىدا،
بەردۇق يەتتە نەزىرنى،
يەتتە ئىقلىمنى يىغىپ.
سۈندى ئاسمان ئەينىكى،
يەر يېرىلدى چاراسلاپ،
قالدى بىزنىڭ روھىمىز،
ھىلال ئايدەك ئېگىلىپ.

ياتتۇق - قوپتۇق يىغلىشىپ،
چۈشتىن يىغلاپ ئويغاندۇق،
ئىچىمىزگە چۈشتى ئۇن،
كۆزلەر كۆندى يىغلاشقا.
ئۇنىڭ قەدىر - قىممىتى،
ئۆلگەندىن كېيىن ئۆتتى،
كۈندە مىڭ پىغان تۇتتى،
دەرد باشلىدى تالاشقا.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 15 - كۈنى

رەسسام - مۇزىكا - شېئىر

مەن ئەجەمنى رامكىغا ئېلىپ،
يۈرىكىمنىڭ تۆرىگە ئاستىم.
قىزىل ئېقىن بولدى چۆللىرىم،
بىر دەريانى باغرىمغا باستىم.

مىڭئۆيلەرنى چالدىم دۇتاردا،
ئورنىدىن تىك تۇردى ئەسرلەر.
يامغۇر بولۇپ تامچىدى تاغنىڭ،
بوغۇزىدا قاتقان نەسرلەر.

ئەلشىر سىزغان قويۇق ئورمانىنىڭ،
ياپراقلىرى قانغان يۈرەك.
قۇش بولغۇسى كەلدى يۇلتۇزنىڭ،
يەر - ئاسمانىنى قاپلىدى تىترەك ...

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

ئىزدەش

يىغلاشتى شامال ۋە دەرەخ بىر كۈنى،
زىمننى قاپلىدى ھەسرەتلىك ئۇنى.
مارجاندەك ياش تۆكتى قۇشلار ئۇۋىدا،
ئەمدى مەن نېمىدىن تاپاي كۈلكىنى؟!

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 19 ـ كۈنى

غېرىب

بالا قۇشلار قانات چىقىرىپ،
ئۇچۇپ كەتتى بېشىنى ئېلىپ،
قۇشمۇ غېرىب، ئۇۋىمۇ غېرىب.

گۈلنى قانلىق ھىجرانغا سېلىپ،
شامال كەتتى باھارنى تېرىپ،
گۈلمۇ غېرىب، باھارمۇ غېرىب.

پىشتى ئالما چوغدەك قىزىرىپ،
بىزلەر ئۈزدۇق قولمۇقول بېرىپ،
شاخمۇ غېرىب، ئالمىمۇ غېرىب.

تالاي تاشلار تېغىدىن تېنىپ،
ئۇچۇپ چۈشتى يەرگە ئىنتىلىپ،
تاغمۇ غېرىب، تاشلارمۇ غېرىب.

ئىككىلىمىز سۇدەك قېتىلىپ،
ياشساقمۇ سۈپسۈزۈك يېنىپ،
بىز كېتىمىز ھامان ئايرىلىپ،
بەلكى بىزلەر بولۇشتۇق قېنىپ،
مەنمۇ غېرىب، سەنمۇ بىر غېرىب.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 20 ـ كۈنى

يوقلۇق ۋە بارلىق

بۈگۈن مېنىڭ يوقلۇقۇم زۆرۈر،
بىر كۈنلەردە بارلىقىم كېرەك.
ساقلاپ تۇرماي مەلۇن قەستىنى،
سەن خەنجەرگە سانجىلغىن يۈرەك.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 20 ـ كۈنى

مەندىن سىزگە قالغان خاتىرە

مەندىن سىزگە قالغان خاتىرە،
چېچەك بولمىسۇن،
چېچەك باھار كەتسە سولىشار.

ئۈزۈك بولمىسۇن،
ئۈزۈك بارماقتا ھامان ئالمىشار.

رەسىم بولمىسۇن،
رەسىم ئۇزاققا بارماي يوقايدۇ.

مەكتۇپ بولمىسۇن،
مەكتۇپ بىر پىنھاندا ئۇخلايدۇ.

ھېكمەت بولمىسۇن،
ھېكمەت ئۆزى بىلەن ئۆزى يىغلايدۇ.

مەندىن سىزگە قالغان خاتىرە،
دەردىم بولسۇن،
دەردىم باغرىڭىزغا مەڭگۈ ئورنايدۇ.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 22 ـ كۈنى

قوغلىشىش

چارچىدىم، بىرىنى قوغلاپ چارچىدىم،
ئۈركىگەن جەرەندەك ئالدىمدا قاچتى.
سۇ كېچىپ ئۇسسۇدۇم، كۆزۈم گەز باغلاپ،
يۈرىكىم ئېچىرقاپ مىڭ يەردىن ئاچتى.

چارچىدىم، بىرىدىن قېچىپ چارچىدىم،
بىر مەرتەم دۇنيانى چىقتىم چۆرگىلەپ.
بىلمەيمەن، سەۋرىنىڭ قاچسى توشۇپ،
كىم بالدۇر توختايدۇ ماغدۇرى تۈگەپ.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 23 ـ كۈنى

ساڭا يازغان سالام خېتىمگە

باغرىمدىكى داغلارنى ئېزىپ،
قەلبىمگە ئىچكۈزدۈم سياھ.
ساڭا يازغان سالام خېتىمگە،
قوشۇپ قويدۇم قۇرۇغان گىياھ.

ساڭا يازغان سالام خېتىمگە،
بىر دەريانىڭ بەھرىنى تىقتىم.
ھەربىر ھەرپ، ھەربىر سۆزۈمدە،
ئاق يېغىندەك مەن يىغلاپ چىقتىم.

ساڭا يازغان سالام خېتىمنىڭ،
ھەربىر قۇرى قىلىچنىڭ بىسى.
كېتىپ قالدى خەت بىلەن بىللە،
يۈرىكىمنىڭ قېيما ـ چىيمىسى.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 22 ـ كۈنى

سېنى ئەسلىسەم

تۆت ئەھەلدىن يۇلقۇنۇپ،
يۈرىكىمگە سۇقۇنۇپ،
سانلىرىمغا سان قوندى.

قېچىپ كېلىپ خاماندىن،
قوشاق توقۇپ زامانىدىن،
دانلىرىمغا دان قوندى.

قىزىلگۈلدەك قىزىرىپ،
تومۇرۇمنى قىدىرىپ،
قانلىرىمغا قان قوندى.

تېنىمگە ھېچ سىغمىغان،
يۈرىكىمدە تىنمىغان،
جانلىرىمغا جان قوندى.

سېنى ئەسلىسەم ...

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 2 ـ كۈنى

ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ

ئىچ - ئىچىدىن كۆيۈپ ئۆرتىنىپ،
يالقۇن - يالقۇن نەپەستە تىنىپ،
ئالتۇن - ئالتۇن رەڭگىدە يېنىپ،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

گۈلدۇر - گۈلدۇر چىقىرىپ ئاۋاز،
بولۇپ گويا گۈل كەبى تەننаз،
بىر - بىرىگە بېغىشلاپ پەرۋاز،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

قات - قېتىدا پىشۇرۇپ يۈرەك،
يۈرىكىدە ئېچىپ گۈل پورەك،
ھەر ئۇچقۇندا چېچىپ مىڭ تىلەك،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

كۆزلىرىدىن يۇلتۇز چېچەكلەپ،
قەن - قەنىغا پاتماي تېپچەكلەپ،
مېھىر تۆكۈپ ئېتەك - ئېتەكلەپ،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

بىر ئىستەكتە كۆككە بوي سوزۇپ،
ئەتراپتىكى جىملىقنى بۇزۇپ،
ئۇمىدلەرنى تۇنىدىن قۇتقۇزۇپ،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

بۈگۈن ۋە ئەتە

مەندىن ئاستا تارىدى كۈندۈز،
قارا چېچەك ئاچتى قارا تۈن.
ئالتۇن قانات قۇياشقا مىنىپ،
كەتتى دىلغا داغ سېلىپ بۈگۈن.

كۆز باغلاندى گۈگۈم بەلباغدا،
شاۋقۇنلىدى ئەللەي قوشقى.
مەن ئۆزۈمنى ئۇنتۇيمەن ئەمدى،
بولۇپ باغرىم چۈشنىڭ قۇچقى.

دېرىزەمگە تىكىلىپ يۈلتۇز،
خىيال قىلار تولىمۇ مەيۈس.
بىر كېچىلىك ئۇچەككە كىرىپ،
مەن ئۇخلايمەن قېنىپ تەلتۆكۈس.

كۆككە قونسا يەنە تاڭ سەھەر،
ماڭار بۈگۈن ئۈدۈل ئەتىگە.
دەرىخىمگە ۋاقىت قۇشلىرى،
شۇ يوسۇندا كېلەر پەتىگە.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 28 ـ كۈنى

سېلىشتۇرما

تۆر تامغا ئېسىلغان بىر غۇلاچ قىلىچ،
دەريانىڭ مۇزدەك تۇرىدۇ تىنچ.
ياقۇتتىن كۆز قويغان بولسىمۇ سېپى،
ئانام قىزىرىقچىلىك كۆرۈنمىدى ھېچ.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 30 ـ كۈنى

ئوتنىڭ كۆزى

ئوتنىڭ كۆزى قىزىلگۈل،
مېنىڭ كۆزۈم قارا گۈل.
ئىككىمىزنىڭ ئارىسى،
پايانى يوق دەشتى چۆل.

ئوتنىڭ كۆزى ئوت تۆكەر،
مېنىڭ كۆزۈم ياش تۆكەر.
ئوتتىن ئاغلاپ ئەپسانە،
مەڭزىمدە تۇنەر ئۇكەر.

ئوتنىڭ كۆزى يۇمۇلماس،
مېنىڭ كۆزۈم يۇمۇلار.
كىرپىكىمدە كۈن ۋە تۈن،
دۇنيا نەچچە دوملار.

ئوتنىڭ كۆزى ئاسماندا،
مېنىڭ كۆزۈم زېمىندا.
ئوتنىڭ كۆزى تەگكەنمۇ؟
ئۆچمەيدۇ ئوت جېنىمدا.

2013 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 30 ـ كۈنى

بىلبىل قوي

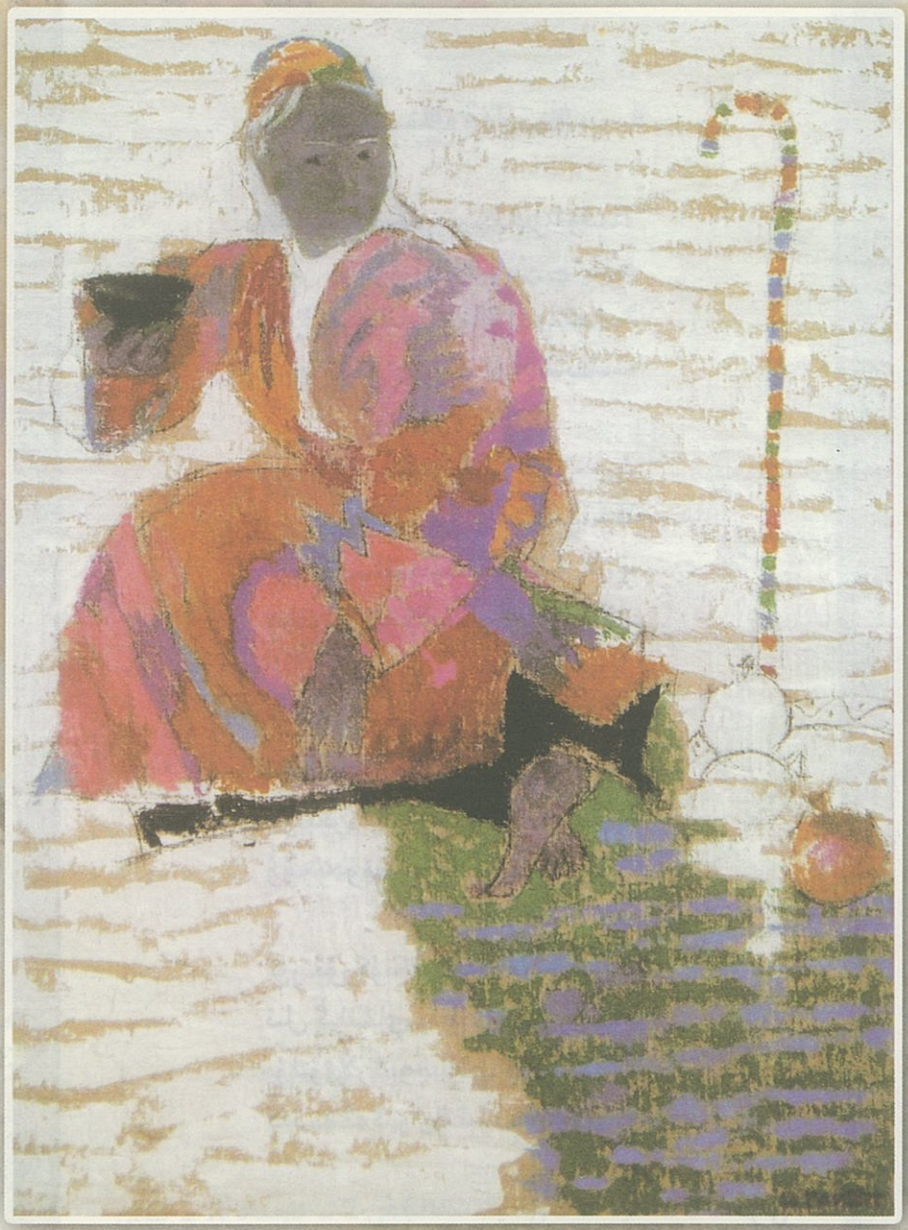
بۇزۇۋەتسەك ئەگەردە،
ئۆمۈچۈكنىڭ تورىنى.
يەر - ئاسمانىنى قاپلايدۇ،
نەپرەتنىڭ بورىنى.

ئايىغىڭدا دەسسىلىپ،
ئۆلۈپ قالسا چۈمۈلە.
چۈمۈلىلەر قوۋمىدا،
پەيدا قىلار زىلزىلە.

سەن سەۋەبلىك چۈۋۈلسا،
ھەرىلەرنىڭ كۆنكى.
چەرخ ئۇرۇپ غەزەپتە،
ۋولقان ئاتار يۈرىكى.

قويساڭ كەچتە ئۆچۈرۈپ،
يېنىپ تۇرغان چىراغنى.
پەرۋانىنىڭ باغرىغا،
سالسەن مىڭ پىراقنى ...

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

سېنىڭ قەلبىڭ

سېنىڭ قەلبىڭ بىر دېڭىز بولسا،
مېنى يوشۇر ئەڭ تېرەن جايغا.
زەڭگەر قانات دولقۇنلىرىڭدا،
مەن ئايلىناي چايقالغان ئايغا.

بۇ جاھاننىڭ غوۋغالىرىدىن،
بىر يوللا مېنى قىل خالاس.
يۈرىكىمنىڭ پارىلىرىگە،
ھىجران تىزغان مارجانلارنى ئاس.

قۇلۇڭنىڭ قېيىغا كىرىپ،
ئېلىۋالاي بىرئاز دېمىمنى.
گۈلدىن شىرنە يىغقان ھەرىدەك،
ۋۇجۇدۇمغا جۇغلاي غېمىڭنى.

تور ئۆركۈتكەن بېلىقلار بىلەن،
تىل ئېلىشاي يىغلىشىپ تۇرۇپ.
يۇلتۇزلارنى چىللاي كۆزۈمگە،
كەتسە ئەگەر ياشلىرىم قۇرۇپ.

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 6 ـ كۈنى

قىزىدى يۈرەكنىڭ قۇلىقى

كىم قىلدى گۈپپىمنى ئوت چېچىپ،
قىزىدى يۈرەكنىڭ قۇلىقى.
كىم ماڭدى بۇ يولدا گۈل ئېچىپ،
مەست قىلدى تۇيغۇمنى پۇرىقى.

كېپىنەك تۇسىگە كىردى دىل،
ئايدىڭنىڭ قەلبىگە قونماققا.
نۇرلارنىڭ ئاغزىغا سېلىپ تىل،
تۇڭلۇكتىن بىر ئۆيگە سۈنماقتا.

يۈرەكنىڭ قولىدا ئوت چەمبەر،
ئۆزىنىڭ شەكلىدە كۆيمەكتە.
كۆيگەن قان ھىددا گۈل ئەنبەر،
قارنى ئاچ بىر لەۋنى سۆيمەكتە.

كۆيۈشكە قانمىغان كۆيدۈرۈش،
پۈركۈدى ئازابنى چېچەككە.
ئاڭلاندى كۈلۈش ۋە ئۆكۈنۈش،
قۇلقى دىلنىڭ تۇرغان يۈرەككە.

2012 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

يۇلۇپ بەرگەن بىر تال چېچەكنى

يۇلۇپ بەرگەن بىر تال چېچەكنى،
تۇرسۇن ماڭا تۇن كەبى قاراپ.
قارا باسماي كۆرەي چۈشۈمنى،
گۈلدىن تاتلىق پۇرىسۇن ئازاب.

يۇلۇپ بەرگەن بىر تال چېچەكنى،
غەشىپ بەرسۇن مۇڭلۇق ئاھاڭنى.
كۆرۈپ تۇراي ئىككى ئۇچىدا،
يېنىۋاتقان تۇن بىلەن تاڭنى.

يۇلۇپ بەرگەن بىر تال چېچەكنى،
پۇرىۋالاي تويۇپ، ئاھ تويۇپ.
مۇشكۈلۈمدە كۆيدۈرەي ئۇنى،
يۈرىكىمنىڭ ئۇستىگە قويۇپ.

يۇلۇپ بەرگەن بىر تال چېچەكنى،
بۇرچ بولسۇن ماڭا ساقلىماق.
تاپماق بولسام ئۆلۈمدىن ھۇزۇر،
بولۇپ بەرسۇن دارىمغا سىرتماق.

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 12 ـ كۈنى

تەشۋىشلىرىم

مېنى قينار كۈن - تۈن تەشۋىشلەر،
شامال ئۇرغان ياپراقتەك يۈرەك.
نىگاھىمدا قاتقان نىشانلار،
خادا تاشتىن بېرىدۇ دېرەك.

ئۆز - ئۆزۈمنى سولاپ قەپەسكە،
تۆت تەرەپتىن قىلىمەن گۇمان.
تاك سەھەرگە كەينىمنى قىلىپ،
كەچتە كۆكنى قىلىمەن ئارمان.

كەلسە شەپەق قانغا بويىلىپ،
ئېغىزىمغا كېلەر سېرىق سۇ.
كۆڭلۈم ئۇچۇپ چىقار يوللارغا،
بولۇپ باھار چاچقۇچى ئاق قۇ.

دىلىم كۆزى يۇمۇلار گاھى،
كەتسە دەيمەن ئاپتاپ قارىداپ.
باشقا ئۆيدە چىراغ يېقىلسا،
ئىچ - ئىچىمدىن كېتىمەن ئاداپ.

مەندىن سوراپ ئۇچمىغان شامال،
كەتسە دەيمەن ئاسماندىن غۇلاپ.
مەندىن سوراپ ئېچىلمىغان گۈل،
لەنەتلەنسە ئەڭ سېسىق پۇراپ.

تەشۋىشلىرىم، ئاھ تەشۋىشلىرىم،
يېڭە سىغماس قىلدىڭ ئىچىمنى.
ئاتاي ئەمدى يەتتە ئىقلىمغا،
ئوقيا قىلىپ تال ـ تال چېچىمنى.

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 18 ـ كۈنى

تەڭپۇڭلۇقنى ساقلاش

بىز قارىشىپ تۇرايلى دائىم،
تۇن بىلەن تاڭ ئارىلىقىدا،
ئوخشاش رىزىق بەرسۇن خۇدايىم.

بۇ يوللاردا ماڭايلى بىللە،
قېلىشمايلى ئالدى ـ كەينىدە،
تەڭ كۆرەيلى باھار ۋە چىللە.

ئارقىمىزدىن ئەگەشكەن سايە،
تەپتەڭ بولسۇن قىرقىپ قويغاندەك،
بۇ مەندىكى بىر ئالىي غايە.

سەن ياش تۆكسەڭ ئەگەر يېنىمدا،
كۈلكە يايرار ھەربىر تېنىمدا،
جان چېچەكلەپ كېتەر جېنىمدا.

كۈلۈپ سالساڭ قېشىمغا كېلىپ،
مەن يىغلايمەن ئوتتەك ئۆرتىنىپ،
ھەسەت تاشلار باغرىمنى يېرىپ.

بىز قارىشىپ تۇرايلى دائىم،
بىر سىزىقنىڭ ئىككى ئۇچىدا،
ئوخشاش قىسمەت بەرسۇن خۇدايىم.

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 20 ـ كۈنى

كۈتكىن

كۈتكىن
زارىقىشتا قاتقان كۈنۈڭگە
سەھەردىكى ئۇنۇمنى قوشسام،
تىن تارتماستىن ھىجران ئۆلىدۇ.

كۈتكىن
قارا تۈتەك باسقان باغرىڭغا
ئەلەم تاجلىق بېشىمنى قويسام،
يۈرەكلەردە ئارمان كۈلىدۇ.

كۈتكىن
قاغجىرىغان دەريا لېۋىگە
لەۋلىرىمدە قىزىلگۈل ئويسام،
باغ رەڭگارەڭ تۇمان بولىدۇ.

كۈتكىن
يېشى قۇرۇپ كەتكەن كۆزۈڭگە
كىرپىكتىكى يۇلتۇزنى قوشسام،
ئەتراپىمىز ئاسمان بولىدۇ.

كۈتكىن
چوغدەك كىرىپ نەپەسلىرىڭگە
يۈرىكىڭدە دېمىمنى ئالسام،
ۋۇجۇدىمىز ئومىمان بولىدۇ.

كۈتكىن
نالەشلەردىن پۈتكەن ئۇنۇڭگە
ئوت سايرىغان كاككۇكتەك قونسام،
كۆكسىمىز كۆك بوستان بولىدۇ.

كۈتكىن!!!

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 19 ـ كۈنى

قۇش بىلەن سۆھبەت

— سەن نېمىگە شۇنچە شادىمان؟
— ياق، ئۇنۇمدە ئۆكسۈيدۇ ئورمان.

— سەن كېچىدە ئۇخلايسەن قانداق؟
— ئوڭ يېنىم ئوت، سول يېنىم پىراق.

— سەن چۈشۈڭدە كۆرىسەن نېمە؟
— سۇلايمانغا ھەيدەيمەن كېمە.

— نېمە دەيدۇ شامال تاڭ سەھەر؟
— ئېيتقانلىرى گۆھەردۇر - گۆھەر.

— ھالىڭ نېچۈك سىم - سىم يامغۇردا؟
— خۇشمەن دىدار بەرگەندەك خۇدا.

— بېشارەتتۇر نېمە دەردىڭدىن؟
— دەردىخكە ئوت كېتەر ئاھىمدىن.

— سەندەك دەردسىز يوققۇ جاھاندا؟
— ئۇخلايسەن مەن يىغلاۋاتقاندا.

— چۇشىنىمەن قاچان تىلىڭنى؟
— تاڭدىن ئالغان چاغدا دىلىڭنى.

— مېنى قاچان چىللايدۇ ئاسمان،
— قەلبىڭگە ئوت ياققاندا ۋىجدان.

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 22 ـ كۈنى

يەنە تەنھالىق

تەنھالىقنىڭ ھەر دەقىقىسى،
زامانىلارنى سالار يادىمغا.
تەنھالىقنىڭ ھەربىر تۈنىشى،
قورام تاشنى ئاتار ئالدىمغا.

تەنھالىقنىڭ سانسىز كۆزىگە،
ئۇچۇپ ـ ئۇچۇپ چۆكىدۇ ئاسمان.
تەنھالىقتىن باشقا ھېچ نەرسە،
ماڭا ھەرگىز بولماس پاسبان.

تەنھالىقنىڭ ھەربىر نەپىسى،
ۋۇجۇدۇمغا ياقىدۇ گۈلخان.
ئۆگىتىدۇ كۆيۈپ ـ پىشىشنى،
ئىككى ئالەم بولۇپ نامايان.

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 23 ـ كۈنى

مۇناجات

كۆندە مىڭ سانايمەن كۆنۈڭنى،
جىملىقتىن ئاڭلايمەن ئۇنۇڭنى،
تۇنۇمگە قاقلايمەن تۇنۇڭنى،
ئويغىنىپ، ئويغىنىپ، ئويغىنىپ.

ئىگىسىز ياتىمەن بۇغدايدەك،
تېشىمدا قاتىمەن ئىرغايدەك،
ئىچىمدە يىغلايمەن تورغايدەك،
تولغىنىپ، تولغىنىپ، تولغىنىپ.

ئىشقتىن ئۆزۈمگە يۇك ئارتىپ،
دەردىمدىن بۇلۇتنى قارايتىپ،
كۆيمەن ئۇھ تارتىپ، ئۇھ تارتىپ،
چوغلىنىپ، چوغلىنىپ، چوغلىنىپ.

ئۆزۈمنى ئىزدەيمەن ئۆزۈمدىن،
سۆز يىغلار ئىچىدە سۆزۈمدىن،
ئوت ئىرىپ تۆكۈلەر كۆزۈمدىن،
جۇغلىنىپ، جۇغلىنىپ، جۇغلىنىپ.

قارا تۈن قورشىغان زىيادەك،
تېغىدىن زېرەككەن قىيادەك،
ئاقمەن يۈگەنسىز دەريادەك،
يۇلقىنىپ، يۇلقىنىپ، يۇلقىنىپ.

ئازابنى ئىچكۈزۈپ قەلەمگە،
مەھشەرنى سىزىمەن ئالەمگە.
قارايمەن سۆيۈملۈك ئەلەمگە،
زوقلىنىپ، زوقلىنىپ، زوقلىنىپ ...

2013 ـ يىلى 2 ـ ئاينىڭ 27 ـ كۈنى

روھ شامىلى

روھىم ئۇچتى غۇر - غۇر شامالدا،
ئاسمىنىڭنىڭ قەرىنى كۆزلەپ.
باھار باشلاپ باردۇ چوقۇم،
ئىللىق تاڭنىڭ نۇرىدەك سۆزلەپ.

يېشىل - يېشىل ھېسلىرىڭ بىلەن،
ئەسلىمە ئوي روھىم قەلبىگە.
ئۇ كۆيمەكتە ئىچىدە گۈر - گۈر،
لەززەتلىنىپ قاقلان دەردىگە.

ئۇزاق - ئۇزاق تىڭشاپ ھۇڭنى،
غۇرۇرۇڭنىڭ ئاختۇر قېتىنى.
قاغجىرغان دەريا‌سى كۆتۈپ،
ئالتۇن بۇلاق بولسۇن دەر سېنى.

ھاياتىغا ئوتتەك يېنىپ كىر،
ئەتىسىدىن باش كۆتۈر كۈندەك.
دىدارىڭدىن يۇلتۇزلار تۆككىن،
ئىزى قارا بولمىسۇن تۈندەك.

يالقۇنۇڭدا ئۇنى يەلپۇتكىن،
ئەلەملەرنى ياندىن ئۇركۈتكىن.

2013 - يىلى 3 - ئاينىڭ 17 - كۈنى

مەن ــ مەنمۇ

مەن مەنمىكىن دېسەم،
ئەقىل ـ ھوشۇم ئۆزۈمدە ئەمەس.
مەن مەنمەسمىكىن دېسەم،
كۆزلىرىڭدىن كۆزۈم كۆز ئۈزمەس.

مەن قەيەردە، قايسى تىلسىمدا؟
ئاسمان ئاستىمدا، زېمىن ئۈستۈمدە.
تۈيغۇمنى باستى قاپقارا تۇمان،
ئادەملىك بارمۇ ـ يوقمۇ تۇسۇمدە؟

مەن ـ مەنلىكىمنىڭ چېغىدا،
بەلكى روھىمغا بولمەن خائىن.
ئەس ـ ھوشىدىن تانمىغان ئادەم،
بۇنداق شېرىن ھېس تېپىش ناتايىن.

ئەگەردە مەن، مەن بولمىساممۇ،
ئۆزۈمنى بىلدۈرسەم بولدىغۇ ساڭا.
قورقمەن ھېچنېمە بولماي قېلىشتىن،
يوقلىش ئەپسۇنى ئوقۇما ماڭا.

2013 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 28 ـ كۈنى

ۋاي - ۋاي

ۋاي - ۋاي مېنىڭ يۈرىكىم،
ئاز قالدى تېمىپ - تېمىپ.
ۋۇجۇدۇمغا ئوت ئالدىم،
ئىچىمگە تىنىپ - تىنىپ.

ۋاي - ۋاي مېنىڭ كۆزۈمدە،
قىزىل چوغ يېنىپ - يېنىپ.
بال ئورنىدا ياش ئىچتىم،
ئازابقا قېنىپ - قېنىپ.

ۋاي - ۋاي مېنىڭ تۇيغۇمغا،
دەرد تېغى مىنىپ - مىنىپ.
سۇغۇرغاندەك تىلىمنى،
قالدىمغۇ جىمىپ - جىمىپ.

ۋاي - ۋاي مېنىڭ كۆكسۈمگە،
بىر ۋابا سىڭىپ - سىڭىپ.
بېرىپ قالدىم مەھشەرگە،
مەن تەنها مېڭىپ - مېڭىپ.

ۋاي - ۋاي مېنىڭ باغرىمغا،
ۋاي - ۋاينى تېڭىپ - تېڭىپ.
كەتتىم ئۇزاپ شامالدەك،
ئۆزۈمنى يېڭىپ - يېڭىپ.

2013 - يىلى 3 - ئاينىڭ 31 - كۈنى

سەنسىز

ئاقار دەريا ياساپ ئۆركەش،
ياتار تاش ئاستىدا جىم ـ جىم.
بۇلۇتنىڭ باغرىدىن تاشقان،
ياغار ئەپغانلىرى سىم ـ سىم.

قۇياش تۆككەن قەسەم قانى،
ساماندا چاقنىسا چىم ـ چىم.
تاماشا قىلغىلى دەۋرەپ،
چىقار يۇلتۇز بولۇپ قىم ـ قىم.

ئازابتىن تەپچىگەن غەلىيان،
كۆزۈمدىن ساقسا تىم ـ تىم.
مېنىڭ ھالىمغا يەتمەككە،
كېلەر سەنسىز يەنە كىم ـ كىم؟!

2013 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 31 ـ كۈنى

دەيمەن

سېنىڭ قۇت يۇلتۇزۇڭ ئۈستۈن،
يېنىق ئەختەرمىكىن دەيمەن.
لېكىن قەلبىڭ ئەلەم تولغان،
يېپىق دەپتەرمىكىن دەيمەن.
ساماداىن تامچىغان يامغۇر،
سالام خەتلەرمىكىن دەيمەن.
باھاردىن بالقىغان مايسا،
ئۈزۈن گەپلەرمىكىن دەيمەن.
دىلىڭدىن دان سوراپ بارغان،
يۈرەك كەپتەرمىكىن دەيمەن.
جىمى جۇغلانغىنى مەندە،
گۈزەل دەردلەرمىكىن دەيمەن.

2013 ـ يىلى 4 ـ ئاينىڭ 9 ـ كۈنى

گۈلدەستە

دەرەخنىڭ ياپرىقى كۆزلىرى بولسا،
مېنى شۇ كۆزلەردە قارايدۇ دېگىن.
شامالنىڭ دالانىڭ تىنىقى بولسا،
مېنى شۇ تىنىقتا پۇرايدۇ دېگىن.

يالغۇزلۇق سايدىكى تاشقا ئوخشسا،
مەن تەنها كېيىكنىڭ يېشى تامغان تاش.
كۈن - ئايمۇ كۆزۈمنى باغلار ئالۇۋندا،
كۈندۈزدە گۈگۈمغا مەن بولدۇم ئاداش.

ئادەملەر قېتىدا قارا يېتىممەن،
يۈرىكىم مۇساپىر شەپەق شەھىردە.
بۇ ماڭا ئەڭ تولۇق ئىمكانىڭ بولغاچ،
قىپقىزىل ياشىندىم ئازاب بەھىردە.

ئوت كەتكەن خامانەك خىياللىرىمغا،
دىلخەستە كاككۇكتەك ئۆزۈم قونىمەن.
ھىجرانغا تويۇنغان بىر دۇنيا ئۇزات،
باغرىمغا گۈلدەستە قىلىپ تاڭىمەن.

2013 - يىلى 4 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

يىغلاۋاتقان ئالما دەرىخى

ئۆزۈم ئۇچۇن بوي تارتقاندەكلا،
دېدىم: بولسام كۇن ـ تۇن باراقسان.
باش ـ ئاخىرى بولدى چۇشۇمنىڭ،
يېنىپ تۇرغان تاغدىكى ئاسمان.

ئىستەك ئاچقان چېچەكلىرىمگە،
كېپىنەكنىڭ ھەۋىسى يوچۇن.
گاھ ـ گاھ قويدۇم ئۆزۈمگە سوئال،
مېۋىلىدىم مەن نېمە ئۇچۇن؟

جىمىپ كەتتىم كەچ كۇز شامىلى،
ئۇزۇپ ئېلىپ قاچسا جېنىمدىن.
تۆت تەرەپكە تەلمۇرۇپ باقتىم،
ئۆتسەكەن دەپ ۋىسال يېنىمدىن.

يىغلاپ بەرسەم ئۆزۈمگە ئۆزۈم،
ئاي چۆچۇدى يىرتىم كېچىدە.
يەرگە جىمجىت قونسا يۇرىكىم،
قالدى كۆڭلۈم غەمنىڭ ئىچىدە.

سىم - سىم ياغقان كەچ كۈز يامغۇرى،
بولدى مېنىڭ مۇڭلۇق دىلكشىم.
كىملەرگىدۇر تاتلىق تۇيۇلدى،
ئالمىغا رەڭ بەرگەن كۆز يېشىم.

2013 - يىلى 4 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

图书在版编目(CIP)数据

永恒的心：维吾尔文 / 瓦依提江·吾斯曼著. —
乌鲁木齐：新疆教育出版社，2013
ISBN 978-7-5370-8612-7

Ⅰ.①永… Ⅱ.①瓦… Ⅲ.①诗集-中国-当代-维吾尔语（中国少数民族语言）Ⅳ.①1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2013)第 133890 号

永恒的心
(诗集)
瓦依提江·吾斯曼 著
(维吾尔文)
*
新疆教育出版社出版
http://www.xjjycbs.com
新疆新华书店发行
新疆金版印务有限公司印刷
新疆教育出版社排版中心制版
*
开本 880 毫米×1230 毫米 1/32 印张 10.75
2013 年 5 月第 1 版 2013 年 5 月第 1 次印刷
印数：1 — 5 000
ISBN 978 - 7 - 5370 - 8612 - 7
定价：41.00 元

著作权所有·请勿擅自用本书制作各类出版物·违者必究
如发现有印、装质量问题，请与新疆教育出版社联系调换
社址：乌鲁木齐市胜利路 187 号 邮编：830049
电话：(0991)2863761, 2870654

رەسسام: لىكىم ئىبراھىموف، غەيرەت ئىبراھىموف
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: ئابدۇراخمان ئابلىز

ISBN 978-7-5370-8612-7

باھاسى: 41.00 يۈەن